

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 143

fyrtiosjunde årgången

30 april 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 803/2004/EG av den 21 april 2004 om antagande av ett gemenskapens handlingsprogram (2004–2008) för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne II-programmet) 1
- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 804/2004/EG av den 21 april 2004 om ett gemenskapsprogram för att främja åtgärder inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen (Hercule-programmet) 9
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar 15
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 806/2004 av den 21 april 2004 om främjande av jämställdhet mellan könen i utvecklingssamarbetet 40
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 807/2004 av den 21 april 2004 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2236/95 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät 46
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 808/2004 av den 21 april 2004 om gemenskapsstatistik om informationssamhället ⁽¹⁾ 49
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador 56

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 22 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehållsförteckning (forts.)	★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/36/EG av den 21 april 2004 om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen	76
	★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.....	87

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2004/424/EG:

★ Rådets beslut av den 21 april 2004 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd.....	97
Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	99

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 803/2004/EG

av den 21 april 2004

om antagande av ett gemenskapens handlingsprogram (2004–2008) för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne II-programmet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Fysiskt, sexuellt och psykologiskt våld mot barn, ungdomar och kvinnor, inbegripet hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, oavsett om det sker offentligt eller i den privata sfären, utgör en kränkning av deras rätt till liv, säkerhet, frihet, värdighet samt fysisk och emotionell integritet och ett allvarligt hot mot våldsoffrens fysiska och psykiska hälsa. Följverkningarna av sådant våld är så utbredda inom gemenskapen att de utgör ett verkligt folkhälsoproblem och ett hinder mot att alla medborgare kan utöva sina medborgerliga rättigheter under trygga, fria och rättvisa former.

⁽¹⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 52..

⁽²⁾ EUT C 256, 24.10.2003, s. 85..

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 1 december 2003 (EUT C 54 E, 2.3.2004, s. 1), Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 30 mars 2004.

(2) Det är viktigt och nödvändigt att erkänna de allvarliga följderna av våld, både på kort och lång sikt, för hälsa, psykisk och social utveckling och för lika möjligheter för de som berörs, för individer, familjer och samfund, samt de höga sociala och ekonomiska kostnader som våldet innebär för samhället som helhet.

(3) Enligt Världshälsoorganisationens definition är hälsa ett tillstånd av totalt fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande och inte enbart avsaknad av sjukdom eller funktionshinder. I en resolution antagen vid den 49:e Världshälsoförsamlingen i Genève 1996 anges det att våld är ett allvarligt internationellt folkhälsoproblem. I en rapport (*World report on violence and health*), som lades fram av Världshälsoorganisationen i Bryssel den 3 oktober 2002, rekommenderar man att primära förebyggande åtgärder främjas, att åtgärderna till förmån för våldsoffer förstärks och att samarbetet och uppgiftsutbytet om våldsförebyggande åtgärder ökas.

(4) Dessa principer har erkänts i ett stort antal konventioner, deklARATIONER och protokoll från de främsta internationella organisationerna och institutionerna, som FN, Internationella arbetsorganisationen, världskvinnokonferenserna och världskongressen om kommersiell sexuell exploatering av barn. Gemenskapen bör komplettera det viktiga arbete som bedrivs av internationella organisationer. Enligt artikel 3.1 p i fördraget skall gemenskapens verksamhet nämligen innefatta bidrag till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå.

(5) Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽⁴⁾ bekräftar bland annat rätten till värdighet, jämlikhet och solidaritet. Stadgan innehåller ett antal särskilda bestämmelser för att skydda och främja människors fysiska och mentala integritet, jämställdhet mellan kvinnor och män, barnets rättigheter och icke-diskrimi-

⁽⁴⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

nering och för att förbjuda omänsklig eller förnedrande behandling, slaveri, tvångsarbete och barnarbete.

- (6) Kommissionen har av Europaparlamentet uppmanats att utarbeta och genomföra åtgärdsprogram för att bekämpa våld av detta slag, bland annat i parlamentets resolutioner av den 19 maj 2000 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om vidare åtgärder i kampen mot kvinnohandel ⁽¹⁾ och av den 20 september 2001 om kvinnlig könsstympning. ⁽²⁾
- (7) Det program som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphneprogrammet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor ⁽³⁾ har bidragit till att öka medvetenheten inom Europeiska unionen och till att öka och befästa samarbetet mellan de organisationer i medlemsstaterna som verkar för att bekämpa våld.
- (8) Daphneprogrammet har fått ett överväldigande gensvar och det fyller uppenbarligen ett starkt behov bland ideella organisationer. De projekt som har fått bidrag har redan fått spridningseffekter för icke-statliga organisationer och institutioners verksamhet i Europa. Programmet har redan bidragit väsentligt till utformningen av en EU-politik för att bekämpa våld, människohandel, sexuella övergrepp och pornografi, med verkningar långt utanför Europeiska unionens gränser; detta framgår av rapporten om översynen efter halva tiden av Daphneprogrammet.
- (9) Europaparlamentet framhöll i sin resolution av den 4 september 2002 om översynen efter halva tiden av Daphneprogrammet ⁽⁴⁾ att Daphneprogrammet fyller ett viktigt behov av effektiva strategier för kampen mot våldet och att det måste fortsätta efter 2003 samt uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag till nytt handlingsprogram som bygger på de erfarenheter som gjorts sedan 1997 tillsammans med förslag om lämplig finansiering.
- (10) Det är önskvärt att se till att de projekt som fått bidrag via Daphneprogrammet kan fortsätta, att ta till vara de erfarenheter som har gjorts och att ge möjlighet att främja ett mervärde på europeisk nivå som bygger på

dessa erfarenheter, varför det är nödvändigt att inrätta en andra fas för programmet (nedan kallat "Daphne II-programmet").

- (11) Gemenskapen kan tillföra ett mervärde till de av medlemsstaternas insatser som företrädesvis skall göras av medlemsstaterna för att förebygga våld, inbegripet övergrepp och sexuell exploatering av barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper genom att sprida och utbyta information och erfarenheter, främja nyskapande lösningar, gemensamt fastställa prioriteringar, vid behov utveckla nätverk, välja ut projekt för hela gemenskapen samt genom att motivera och mobilisera alla inblandade. Dessa insatser bör även omfatta barn och kvinnor som har förts till medlemsstaterna genom människohandel. Gemenskapen kan också identifiera och stimulera goda rutiner.
- (12) Daphne II-programmet kan tillföra ett mervärde genom att identifiera och stimulera goda rutiner, genom att uppmuntra nyskapande och genom utbyte av användbara erfarenheter när det gäller insatser som genomförs i medlemsstaterna, däribland utbyte av information om olika lagstiftningsåtgärder, påföljder och om de resultat som har uppnåtts. För att målen för detta program skall uppnås och tillgängliga resurser användas så effektivt som möjligt, måste de områden inom vilka insatser skall göras väljas med stor omsorg; detta bör göras genom att man väljer ut de projekt som ger ett större gemenskapsmervärde och som är inriktade på att pröva och sprida nyskapande idéer i syfte att förebygga och bekämpa våld, inom ramen för en sektorsöverskridande strategi.
- (13) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att förebygga och bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av behovet av en samordnad och sektorsöverskridande angreppsmetod som främjar inrättande av gränsöverskridande ramverk för utbildning, information, undersökningar och utbyte av goda rutiner samt urval av gemenskapstäckande projekt bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (14) Daphne II-programmet bör vara i fem år, så att det finns tillräcklig tid för att genomföra de insatser som behövs för att uppnå de fastställda målen och för att samla in erfarenheter och omsätta dem i goda rutiner i Europeiska unionen.

⁽¹⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 307.

⁽²⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 126

⁽³⁾ EGT L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 390.

- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (16) I detta beslut fastställs, för hela den tid som programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförfarandet utgör den särskilda referensen enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽²⁾.

åtgärder och genom stöd till våldsoffer och riskgrupper, inklusive för att hindra att de utsätts för våld i framtiden. Det syftar även till att stödja och uppmuntra icke-statliga organisationer och andra organisationer som är verksamma inom detta område.

2. De insatser som skall genomföras enligt Daphne II-programmet och som framgår av bilagan syftar till följande:

- a) Att främja gränsöverskridande insatser
- i) för att upprätta sektorsöverskridande nätverk, i synnerhet till stöd för våldsoffer och riskgrupper,
- ii) för att vidga kunskapsbasen, för informationsutbyte och identifiering och spridning av kunskap om goda rutiner, bland annat genom utbildning, studiebesök och personalutbyte,
- iii) för att öka medvetenheten, om våldet såsom företeelse, hos bestämda grupper, till exempel särskilda yrkesgrupper, ansvariga myndigheter och vissa delar av allmänheten i syfte dels att förbättra kunskaperna om och främja en nolltoleransattityd mot våld, dels att uppmuntra till stöd för våldsoffer och anmälan av våldsbrott till behöriga myndigheter, och
- iv) för att undersöka våldsrelaterade företeelser och möjliga förebyggande metoder samt att utröna och åtgärda orsakerna till våld på alla samhällsnivåer.
- b) Att genomföra kompletterande insatser på kommissionens initiativ, till exempel undersökningar, utformning av mätinstrument, uppgiftsinsamling, statistik uppdelad på kön och ålder, seminarier och expertmöten eller annan verksamhet som förstärker programmet kunskapsbas och som bidrar till att sprida erfarenheterna från detta program.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ämne och tillämpningsområde

Den andra fasen av Daphneprogrammet för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (nedan kallat "Daphne II-programmet") inrättas härmed för perioden 1 januari 2004–31 december 2008. Det kan förlängas.

I Daphne II-programmet avses med barn: unga människor upp till 18 års ålder, i överensstämmelse med internationella instrument om barnets rättigheter.

Projekt med insatser som riktar sig till exempelvis tonåringar (i åldern 13–19 år) eller unga människor i åldern 12 till 25 år skall emellertid anses vara riktade till gruppen ungdomar.

Artikel 2

Programmets mål

1. Daphne II-programmet skall bidra till det allmänna målet att ge medborgarna en hög skyddsnivå mot våld, inbegripet skydd av deras fysiska och psykiska hälsa.

Syftet med detta program skall vara att förebygga och bekämpa alla former av våld, som sker offentligt eller i den privata sfären, mot barn, ungdomar och kvinnor, genom förebyggande

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1. Avtalet ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2003/429/EG (EUT L 147, 14.6.2003, s. 25).

Artikel 3

Tillträde till programmet

1. Daphne II-programmet skall vara öppet för deltagande av offentliga eller privata organisationer och institutioner (lokala myndigheter på behörig nivå, universitetsinstitutioner och forskningscentrum) som arbetar med att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor eller med skydd mot sådant våld eller med stöd till våldsoffer eller med att genomföra riktade åtgärder för att främja ett avståndstagande från sådant våld och en attityd- och beteendeförändring gentemot sårbara grupper och våldsoffer.

2. Detta program skall även vara öppet för deltagande av
- a) anslutningsstater som undertecknade anslutningsfördraget den 16 april 2003,
 - b) Efta/EES-länderna i enlighet med villkoren i EES-avtalet,
 - c) Rumänien och Bulgarien, varvid villkoren för deltagande skall fastställas i enlighet med respektive Europaavtal, tilläggsprotokollen till dessa avtal och respektive associeringsråds beslut,
 - d) Turkiet, varvid villkoren för deltagande skall fastställas i enlighet med ramavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Turkiets deltagande i gemenskapens program ⁽¹⁾.
3. Endast projekt som omfattar minst två medlemsstater, varar högst två år och är inriktade mot de mål som anges i artikel 2 kan få bidrag från detta program.

Artikel 4

Insatser enligt programmet

Daphne II-programmet skall innefatta följande insatser:

- a) Identifiering och utbyte av goda rutiner och arbetserfarenheter, i synnerhet för att genomföra förebyggande åtgärder och stöd till våldsoffer.
- b) Kartläggning, undersökningar och forskning.
- c) Fältarbete med deltagande av insatsernas mottagare, särskilt barn och ungdomar, under alla stadier av projektets utformning, genomförande och utvärdering.
- d) Upprättande av permanenta sektorsöverskridande nätverk.
- e) Utbildning och utformning av utbildningspaket.
- f) Utveckling och genomförande av behandlingsprogram och stöd för våldsoffer och riskgrupper, å ena sidan, och förövare, å andra sidan, samtidigt som säkerheten för våldsoffer tryggas.

⁽¹⁾ EGT L 61, 2.3.2002, s. 29.

- g) Utveckling och genomförande av medvetenhetshöjande insatser riktade till en särskild publik; utformning av kompletterande material eller anpassning och användning av befintligt material i andra geografiska områden eller för andra målgrupper.
- h) Spridning av resultaten från de två Daphneprogrammen bl.a. genom att resultaten anpassas och överförs till och används av andra mottagare eller i andra geografiska områden.
- i) Identifiering och förbättring av insatser som bidrar till positiv behandling av personer som lätt kan bli offer för våld, nämligen till en metod som främjar respekt för dem och gynnar deras välbefinnande och självförverkligande.

Artikel 5

Finansiering

1. Finansieringsramen för genomförandet av Daphne II-programmet under perioden 1 januari 2004–31 december 2008 skall vara 50 miljoner euro, av vilka 29 miljoner euro är avsedda för perioden till och med den 31 december 2006.

För perioden efter den 31 december 2006, skall beloppet anses bekräftat om det för denna fas är förenligt med den budgetplan som gäller för den period som inleds 2007.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.
3. Beslut om finansiering skall följas av bidragsavtal mellan kommissionen och bidragsmottagarna.
4. Det ekonomiska bidraget från gemenskapens budget får inte överstiga 80 procent av den sammanlagda kostnaden för projektet.

De kompletterande insatser som avses i artikel 2.2 b får emellertid finansieras upp till 100 procent, dock med högst 15 procent av det totala årliga anslaget för detta program.

Artikel 6

Genomförandet av programmet

1. Kommissionen skall vara ansvarig för förvaltningen och genomförandet av Daphne II-programmet och skall se till att resultat och produkter som finansieras genom detta program finns att tillgå gratis och i elektronisk form.

2. Kommissionen skall vid genomförandet av detta program säkerställa en jämn fördelning mellan de tre målgrupperna barn, ungdomar och kvinnor.

3. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut när det gäller det årliga arbetsprogrammet skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 7.2.

4. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut när det gäller alla andra frågor skall antas i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 7.3.

Artikel 7

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.
3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 8

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa övervakning och fortlöpande utvärdering av Daphne II-programmet med beaktande av de allmänna och särskilda mål som anges i artikel 2 och av de särskilda mål som anges i bilagan.

2. Kommissionen skall senast den 1 juni 2006 överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av hur relevant, ändamålsenligt, långsiktigt, praktiskt genomförbart och effektivt Daphne II-programmet har varit. Rapporten skall innehålla en förhandsutvärdering som underlag för eventuella kommande insatser. Samtidigt som det preliminära budgetförslaget för 2007 läggs fram skall kommissionen dessutom till budgetmyndigheten överlämna resultatet av den kvalitativa och kvantitativa utvärderingen av prestandan i förhållande till den årliga genomförandeplanen.

I samband med 2007 års budgetförfarande skall kommissionen senast den 1 juni 2006 rapportera om huruvida beloppet för 2007–2008 överensstämmer med den nya budgetplanen. Kommissionen skall i tillämpliga fall vidta nödvändiga åtgärder inom ramen för 2007–2008 års budgetförfaranden för att se till att de årliga anslagen överensstämmer med den nya budgetplanen.

3. Kommissionen skall överlämna en slutrapport till Europaparlamentet och rådet när hela Daphne II-programmet har genomförts. Denna rapport skall bland annat omfatta information om det arbete som utförts i samband med de insatser som anges i punkt II c i bilagan, som en grund vid utvärderingen av behovet av ytterligare politiska insatser.

4. Kommissionen skall även sända de rapporter som avses i punkterna 2 och 3 till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 21. April 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILDA MÅL OCH INSATSER

I. GRÄNSÖVERSKRIDANDE INSATSER

1. Identifiering och utbyte av goda rutiner och arbetserfarenheter

Mål: stödja och uppmuntra utbyte, anpassning och användning av goda rutiner för tillämpning i andra sammanhang eller geografiska områden

Stödja och främja utbyte av goda rutiner på gemenskapsnivå när det gäller skydd av och stöd till barn, ungdomar och kvinnor – våldsoffer eller riskgrupper – med särskild inriktning på följande områden:

- a) Förebyggande (allmänt eller inriktat på särskilda grupper).
- b) Skydd av och stöd till våldsoffren (psykologisk, medicinsk och rättslig hjälp, socialt bistånd, stöd i skolan, tillhandahållande av boendemöjligheter, hjälp att flytta och skydd, utbildning och återintegrering i det sociala livet och arbetslivet).
- c) Förfaranden för att tillvarata intressena för barn, särskilt barn som är offer för prostitution, för ungdomar och för kvinnor som blivit offer för våld.
- d) Mätning av vad olika våldsformer verkligen innebär för våldsoffren och samhället i Europa, i syfte att få fram lämpliga motåtgärder.

2. Kartläggning, undersökningar och forskning

Mål: undersöka fenomen som är kopplade till våld

Stödja forskningsverksamhet, undersökningar grundade på kön och ålder och kartläggning rörande våld, bland annat för att

- a) utforska och bedöma olika orsaker, omständigheter och mekanismer bakom uppkomsten och ökningen av våld, inbegripet tvång som förmår personer att begå handlingar som tiggeri och stöld,
- b) analysera och jämföra befintliga modeller för förebyggande och skydd,
- c) utveckla praxis för förebyggande och skydd,
- d) bedöma följderna av våldet, också vad gäller hälsa, för såväl våldsoffren som samhället i stort, inklusive de ekonomiska kostnaderna,
- e) undersöka möjligheten att skapa filter så att barnpornografi inte kan föras vidare via Internet,
- f) genomföra undersökningar av barn som är offer för prostitution, för att bidra till att förebygga denna företeelse genom bättre kännedom om riskfaktorerna.

3. Fältarbete med deltagande av insatsernas mottagare

Mål: aktivt genomföra testade metoder för förebyggande av och skydd mot våld

Främja genomförande av sådana metoder, fortbildningsmoduler och hjälpinsatser (psykologisk, medicinsk och rättslig hjälp, socialt bistånd, stöd i skolan samt hjälp till återintegrering) i vilka mottagarna deltar direkt.

4. Upprättande av permanenta sektorsöverskridande nätverk

Mål: stödja och främja både icke-statliga och andra organisationer, inklusive lokala myndigheter (på behörig nivå), vilka är verksamma i kampen mot våld och uppmuntra dem att arbeta tillsammans

Stödja inrättande och förstärkning av sektorsöverskridande nätverk och uppmuntra och stödja samarbete mellan icke-statliga organisationer och andra organisationer och myndigheter, i syfte att höja kunskapsnivån, öka förståelsen för varandras roller och tillhandahålla allsidigt sektorsöverskridande stöd till våldsoffer och personer som tillhör riskgrupper.

Nätverkens verksamhet kommer i synnerhet att avse problemen med våld, med inriktning på att

- a) skapa en gemensam ram för analys av våld, inklusive definitionen av olika typer av våld och våldets orsaker och konsekvenser, samt för genomförande av lämpliga sektorsöverskridande motåtgärder,
- b) bedöma typ och effektivitet när det gäller åtgärder och praxis för förebyggande och upptäckt av våld och för stöd till våldsoffer, särskilt för att se till att de aldrig utsätts för våld på nytt,
- c) främja verksamhet för att komma till rätta med detta problem, både på internationell och nationell nivå.

5. Utbildning och utformning av utbildningspaket

Mål: utveckla utbildningspaket om förebyggande av våld och om positiv behandling

Utforma och pröva utbildningspaket om och insatser för förebyggande av våld mot barn, ungdomar och kvinnor och om positiv behandling samt konflikthantering; dessa skall vara avsedda att användas i skolor och institutioner för vuxenutbildning samt i föreningar, företag, offentliga institutioner och icke-statliga organisationer.

6. Utveckling och genomförande av behandlingsprogram

Mål: utveckla och genomföra behandlingsprogram för våldsoffer och personer i riskzonen, t.ex. barn och ungdomar som blir vittnen till våld i hemmet, å ena sidan, och förövarna, å andra sidan, i syfte att förebygga våld

Finna möjliga orsaker, omständigheter och mekanismer bakom våldets uppkomst och ökning, inklusive personliga egenskaper och drivkrafter hos våldsutövare och personer som exploaterar kommersiellt motiverat våld, som sexuell eller icke-sexuell exploatering.

Utveckla, pröva och genomföra behandlingsprogram på grundval av resultaten från ovan nämnda undersökningar.

7. Medvetenhetshöjande insatser riktade till en särskild publik

Mål: öka den allmänna medvetenheten och kunskapen om våld och av hur våld mot barn, ungdomar och kvinnor kan förebyggas, i syfte att främja nolltolerans mot våld, tillhandahållande av stöd till våldsoffer och riskgrupper samt rapportering av våldsbrott

Bland annat följande typer av insatser kan berättiga till stöd:

- a) Utveckling och genomförande av informationsverksamhet och insatser för att öka den allmänna medvetenheten hos barn, ungdomar och kvinnor, särskilt om potentiella risker för våld och sätt att undvika dessa risker. Andra grupper som åtgärderna kunde rikta sig till är särskilda yrkesgrupper som lärare, läkare, ungdomsarbetare, socialarbetare, advokater, polismyndigheter och medier.
- b) Utarbetande av gemenskapstäckande informationskällor i syfte att bistå icke-statliga organisationer och myndigheter genom att upplysa dem om var de kan finna offentlig information om våld, om sätt att förebygga våld och om rehabilitering av våldsoffer. Det kan gälla information som sammanställs av statliga, icke-statliga, akademiska och andra källor. Härigenom bör informationen kunna integreras i alla i relevanta informationssystem.

- c) Främjande av införande av åtgärder och särskilda tjänster för att öka rapporteringen till myndigheter av våld mot kvinnor, barn och ungdomar och av olika former av handel med barn, ungdomar och kvinnor som syftar till sexuell eller icke-sexuell exploatering.
- d) Främjande av informationskampanjer i massmedierna inriktade på att fördöma våld och bistå våldsoffren med psykologiskt, moraliskt och praktiskt stöd.

Utformning av informationsmaterial för att komplettera det material som redan finns, eller för att anpassa det så att det kan användas i andra geografiska områden eller för andra målgrupper, kommer att uppmuntras.

II. KOMPLETTERANDE INSATSER

För att säkra att alla programmets områden täcks in fullständigt, också när det inte finns några förslag (eller lämpliga förslag) för ett visst område, kommer kommissionen att öka sina egna insatser för att fylla ut eventuella luckor.

Följaktligen kommer kompletterande insatser på kommissionens initiativ att finansieras genom programmet, bland annat när det gäller att

- a) möjliggöra utarbetandet av våldsindikatorer, för att kunna mäta effekterna av politik och projekt. Detta måste baseras på befintliga erfarenheter av alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor,
- b) införa en metod för regelbunden och permanent insamling av uppgifter, företrädesvis med bistånd av Eurostat, för att mer exakt kunna bedöma förekomsten av våld i unionen,
- c) dra politiska slutsatser, överallt där detta är möjligt, av resultaten från finansierade projekt, i syfte att föreslå gemensamma strategier på gemenskapsnivå mot våldet och förstärka rättstillämpningen,
- d) analysera och utvärdera finansierade projekt i syfte att förbereda ett europeiskt år mot våld,
- e) sprida goda rutiner från finansierade projekt vidare på europeisk nivå; detta kan uppnås genom att bland annat
 - i) utarbeta och sprida skriftligt material, cd-rom och videofilmer; upprättande av webbplatser; främjande av kampanjer och reklamslag,
 - ii) delta i eller organisera utbyte av erfaren personal mellan olika organisationer för att bistå vid genomförandet av nya lösningar eller arbetsmetoder som har visat sig effektiva på annat håll,
 - iii) göra det möjligt för enskilda icke-statliga organisationer att använda, anpassa eller överföra resultat som erhållits inom ramen för de två Daphneprogrammen, till något annat område av unionen eller en annan kategori av stödmottagare,
 - iv) inrätta en stödtjänst som skall hjälpa icke-statliga organisationer, särskilt sådana som medverkar för första gången, att utarbeta sina projekt, etablera kontakter med andra partner och använda och dra nytta av det som hittills uppnåtts genom Daphne-programmet,
 - v) samarbeta så nära som möjligt med massmedier,
- f) anordna seminarier för alla intressenter som är inblandade i finansierade projekt, i syfte att förbättra förvaltningen och förmågan att samarbeta i nätverk och att främja utbytet av information,
- g) genomföra studier och anordna expertmöten och seminarier i direkt samband med genomförandet av den insats där detta ingår.

Dessutom kan kommissionen i samband med genomförandet av programmet komma att vända sig till organisationer för tekniskt stöd, varvid finansieringen kommer att erhållas inom den samlade finansiella ramen, samt, på samma villkor, till experter.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 804/2004/EG

av den 21 april 2004

om ett gemenskapsprogram för att främja åtgärder inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen (Hercule-programmet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om inrättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen och medlemsstaterna har som mål att bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som skadar gemenskapens ekonomiska intressen. Alla tillgängliga medel måste användas för att nå detta mål, med bevarande av det sätt på vilket ansvaret för närvarande är fördelat mellan medlemsstaterna och gemenskapen.
- (2) Åtgärder som har till syfte bl.a. att informera, undersöka, utbilda eller lämna tekniskt eller vetenskapligt bistånd inom området för bedrägeribekämpning bidrar avsevärt till att förbättra skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen.
- (3) Insatser på detta område bör därför främjas och organ som medverkar på detta område bör beviljas stöd genom bidrag för administrationskostnader. De erfarenheter som gjorts visar att det i förhållande till de verksamheter på nationell nivå som avser främjande av företag finns ett intresse av att tillhandahålla ett stöd på gemenskapsnivå.
- (4) Stödet till organ och åtgärder genomfördes fram till 2003 genom krediter ur budgetposterna A03600 och A03010 "Konferenser, kongresser och möten i samband med europeiska advokatsammanslutningars verksamhet i syfte att skydda gemenskapens ekonomiska intressen"

och budgetpost B5-9 1 0 "Allmänna åtgärder för bedrägeribekämpning" i Europeiska unionens allmänna budget.

- (5) Enligt artikel 112 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽³⁾ skall beviljande av ekonomiskt bidrag för redan inledda åtgärder ske under strikta villkor som skall framgå av den grundläggande rättsakten.
- (6) Därför bör en sådan grundläggande rättsakt antas för att rationalisera och komplettera befintliga bidrag genom att anta detta beslut om inrättande av ett strukturerat, specifikt och tvärvetenskapligt handlingsprogram för gemenskapen på lång sikt.
- (7) Detta program bör öppnas för alla medlemsstater och grannländer, eftersom det är viktigt att säkerställa ett effektivt och likvärdigt skydd för gemenskapens ekonomiska intressen även utanför medlemsstaterna.
- (8) Europaparlamentet, rådet och kommissionen förpliktade sig i samband med antagandet av förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 att se till att denna grundläggande rättsakt träder i kraft från och med budgetåret 2004.
- (9) Bidragen bör utformas med hänsyn till den särskilda karaktären hos de organ som arbetar med att skydda gemenskapens ekonomiska intressen.
- (10) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförfarandet utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 318, 30.12.2003, s. 5..

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 9 mars 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 5 april 2004.

⁽³⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1, med rättelse i EGT L 25, 30.1.2003, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1. Avtalet ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2003/429/EG (EUT L 147, 14.6.2003, s. 25).

- (11) Kommissionen bör för Europaparlamentet och rådet lägga fram en interimrapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) om genomförandet och en slutrapport från denna byrå om hur programmets mål fullföljts.
- (12) Detta beslut följer subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (13) Detta beslut hindrar inte att stöd beviljas inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen på grundval av program som avser brottsbekämpande åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Programmets mål

1. Genom detta program inrättas ett gemenskapshandlingsprogram för att främja åtgärder inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen. Programmet skall kallas "Hercule-programmet".
2. Programmets syfte är att bidra till skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen genom att främja åtgärder och stödjande organ enligt de allmänna kriterierna i bilagan och de detaljerade kriterierna i varje årligt stödprogram. Programmet skall ta hänsyn till gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekter. Det skall i första hand säkerställa konvergensen i åtgärdernas innehåll för att på grundval av ett resonemang kring bästa praxis garantera ett effektivt och likvärdigt skydd med respekt för de särskilda traditioner som varje medlemsstat har.

Artikel 2

Tillträde till programmet

1. För att kunna få gemenskapsbidrag för åtgärder inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen måste mottagarna för ett sådant bidrag följa bestämmelserna i bilagan. Åtgärderna måste följa de principer som ligger till grund för gemenskapens verksamhet inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen och beakta de särskilda kriterierna i meddelandet om ansökningsomgång, med tillämpning av prioriteringarna i det årliga stödprogrammet, vilket närmare preciserar de allmänna kriterierna i bilagan.
2. För att få gemenskapsbidrag för administrationskostnader enligt ett permanent arbetsprogram för organ som arbetar för ett mål av allmänt europeiskt intresse inom området för skydd

av gemenskapens ekonomiska intressen, skall det berörda organet respektera de allmänna kriterierna i bilagan.

3. Ansökningarna om bidrag för administrationskostnader skall innehålla all den information som är nödvändig för att kommissionen skall kunna välja ut mottagarna, dvs.:

- typ av organisation,
- de åtgärder som skall skydda gemenskapens ekonomiska intressen,
- de uppskattade kostnaderna för genomförandet av åtgärderna,
- samtliga kriterier i punkt 4 i bilagan.

Artikel 3

Länder utanför gemenskapen

Förutom för mottagare och organ i medlemsstaterna står gemenskapens handlingsprogram även öppet för mottagare och organ i

- a) de anslutande stater som den 16 april 2003 undertecknade anslutningsfördraget,
- b) Efta-länderna och EES-länderna enligt villkoren i EES-avtalet,
- c) Bulgarien och Rumänien enligt villkoren i Europaavtalen, deras tilläggsprotokoll och de respektive associeringsrådets beslut,
- d) Turkiet, varvid villkoren för deltagande skall fastställas i enlighet med rådets beslut 2002/179/EG av den 17 december 2001 om ingående av ett ramavtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om fastställande av de allmänna principerna för Republiken Turkiets deltagande i gemenskapens program ⁽¹⁾,

Artikel 4

Hur mottagarna väljs ut

1. Programmet omfattar en typ av förfarande för beviljande av bidrag som innebär att det genomförs en ansökningsomgång för alla mottagare.

⁽¹⁾ EGT L 61, 2.3.2002, s. 27.

2. De organ som skall motta bidrag för åtgärder skall väljas ut efter ett meddelande om ansökningsomgång, med tillämpning av prioriteringarna i det årliga stödprogrammet och de allmänna kriterierna i bilagan. Beviljandet av bidrag för en åtgärd som ligger inom detta programs ramar skall ske i överensstämmelse med de allmänna kriterierna i bilagan.

3. De organ som skall motta bidrag för administrationskostnader skall väljas ut efter ett meddelande om ansökningsomgång. Beviljandet av bidrag till organ för administrationskostnader enligt ett stående arbetsprogram skall ske i överensstämmelse med de allmänna kriterierna i bilagan. På grundval av ansökningsomgången skall kommissionen, i enlighet med artikel 116 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, upprätta en förteckning över mottagande organ och erhållna belopp.

Artikel 5

Beviljande av bidrag

1. Bidraget för åtgärder får inte finansiera alla stödberättigande utgifter. Bidrag till åtgärder som beviljats enligt detta program får utgå med högst

- a) 50 % av de stödberättigande utgifterna för tekniskt stöd,
- b) 80 % av de stödberättigande utgifterna för utbildningsåtgärder, främjandet av utbyte av specialiserad personal och anordnandet av seminarier och konferenser, under förutsättning att det rör sig om de mottagare som nämns i punkt 2, första strecksatsen, i bilagan,
- c) 90 % av de stödberättigande utgifterna för anordnandet av seminarier och konferenser och annat, under förutsättning att det rör sig om de mottagare som nämns i punkt 2, andra och tredje strecksatsen, i bilagan.

2. Bidrag för administrationskostnader som beviljats med stöd av detta program får utgå med högst 70 % av organets stödberättigande utgifter för det kalenderår som bidraget beviljas för.

I enlighet med artikel 113.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skall bidrag för administrationskostnader som beviljats på detta sätt, om de förnyas, trappas ned successivt. Om bidrag beviljas ett organ som redan föregående år fått

bidrag för administrationskostnader skall gemenskapens samfinansiering för det nya bidraget vara minst 10 procentenheter lägre än andelen av gemenskapens samfinansiering som bidraget för föregående år utgjordes av.

Artikel 6

Finansiella bestämmelser

1. Detta program börjar den 1 januari 2004 och avslutas den 31 december 2006.
2. Finansieringsramen för genomförandet av detta program under perioden 2004–2006 skall vara 11 775 000 euro.
3. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 7

Uppföljning och utvärdering

Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet lägga fram följande rapporter:

- a) Senast den 30 juni 2006, en rapport från OLAF om genomförandet av programmet och det ändamålsenliga i att fortsätta programmet.
- b) Senast den 31 december 2007, en rapport från OLAF om hur programmets mål uppfyllts. Rapporten skall innehålla en redogörelse för mottagarnas resultat och en utvärdering av hur effektivt de har uppfyllt målen i artikel 1 och bilagan.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 21. April 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA

1. ÅTGÄRDER SOM GER RÄTT TILL BIDRAG

Det övergripande målet i artikel 1 är att stärka gemenskapsåtgärderna inom området för förebyggande av bedrägerier som skadar gemenskapens ekonomiska intressen och att stödja kampen mot dessa bedrägerier genom att främja åtgärder inom detta område och funktioner för enheter som arbetar med dessa frågor.

De av organens åtgärder som kan bidra till förstärkningen av och effektiviteten hos gemenskapens verksamhet, i enlighet med artikel 2, är bland annat

- att anordna seminarier och konferenser,
- att främja vetenskapliga undersökningar och diskussioner om gemenskapens politik på området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen,
- att samordna insatserna för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen,
- att bedriva utbildning och öka medvetenheten,
- att främja utbytet av kvalificerad personal,
- att sprida vetenskapliga rön om gemenskapens verksamhet,
- att utveckla och tillhandahålla särskilda dataverktyg,
- att lämna tekniskt bistånd, och
- att främja och stärka informationsutbytet.

2. GENOMFÖRANDE AV ÅTGÄRDER SOM GER RÄTT TILL BIDRAG

De åtgärder som genomförs av enheter som kan få gemenskapsbidrag genom programmet kan bland annat bestå av insatser vars syfte är att stärka gemenskapsåtgärderna inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen och att uppnå mål av allmänt europeiskt intresse inom detta område, eller ett mål som ansluter sig till Europeiska unionens politik i frågan.

Följande har tillträde till programmet i enlighet med artikel 2:

- Alla nationella eller regionala myndigheter i en medlemsstat eller ett sådant land utanför gemenskapen som avses i artikel 3 som främjar förstärkningen av gemenskapsåtgärderna inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.
- Alla forsknings- och undervisningsinstitut som varit juridiska personer i minst ett år, som har säte och verksamhet i en medlemsstat eller i ett sådant land utanför gemenskapen som avses i artikel 3, och som främjar förstärkningen av gemenskapsåtgärderna inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.
- Alla icke vinstdrivande organ som varit juridiska personer i minst ett år, som är lagligen bildade i en medlemsstat eller ett sådant land utanför gemenskapen som avses i artikel 3, och som främjar förstärkningen av gemenskapsåtgärderna inom området för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.

Ett årligt bidrag för administrationskostnader kan beviljas för att stödja ett organs pågående arbetsprogram.

3. HUR MOTTAGARNA VÄLJS UT

De organ som skall beviljas bidrag för åtgärder eller administrationskostnader med stöd av punkt 2 skall väljas ut efter ett meddelande om ansökningsomgång.

4. KRITERIER FÖR ATT BEDÖMA ANSÖKNINGAR OM BIDRAG

Ansökningar om bidrag för åtgärder eller för administrationskostnader skall bedömas med avseende på följande:

- Den föreslagna åtgärdens överensstämmelse med detta programs mål.
- Den föreslagna åtgärdens komplementaritet med övriga åtgärder som fått bidrag.
- Den föreslagna åtgärdens genomförbarhet, dvs. de konkreta möjligheterna att genomföra den med hjälp av de föreslagna medlen.
- Proportionaliteten mellan den föreslagna åtgärdens kostnad och de fördelar den medför.
- Den föreslagna verksamhetens mervärde.
- Bredden på den föreslagna åtgärdens målgrupp.
- Den föreslagna åtgärdens gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekter.
- Den föreslagna verksamhetens geografiska räckvidd.

5. UTGIFTER SOM GER RÄTT TILL BIDRAG

Enligt punkt 2 bestäms bidragets belopp enbart utifrån de bidragsberättigande utgifter som är nödvändiga för att genomföra åtgärden i fråga.

Bidragsberättigande är dessutom utgifter i samband med deltagandet av företrädare för de Balkanländer som deltar i stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i Sydösteuropa ⁽¹⁾, och vissa länder i Oberoende staters samväld ⁽²⁾.

6. KONTROLL OCH REVISION

- 6.1. Mottagaren av bidrag för administrationskostnader skall hålla alla handlingar som styrker utgifter under det år för vilket bidraget beviljats, bland annat räkenskaper som granskats av revisor, tillgängliga för kommissionen under en period av fem år räknat från den sista utbetalningen. Mottagaren skall i förekommande fall se till att sådana handlingar som befinner sig hos samarbetsparter eller medlemmar ställs till kommissionens förfogande.
- 6.2. Kommissionen får, direkt eller via sina anställda eller något annat behörigt externt organ som den utsett, göra revision för att ta reda på hur bidraget använts. Revisionen får utföras under hela överenskommelsens löptid samt under fem år räknat från den tidpunkt vid vilken resterande bidrag utbetalats. I förekommande fall kan revisionen leda till att kommissionen beslutar att återbetalning skall ske.
- 6.3. Kommissionens personal och utomstående med fullmakt från kommissionen skall ha lämplig tillgång till särskilt mottagarens kontorslokaler och till alla upplysningar, även i elektronisk form, som behövs för att utföra revisionen.
- 6.4. Revisionsrätten och OLAF skall ha samma rättigheter, bland annat när det gäller tillträde, som de personer som avses i punkt 6.3.
- 6.5. För att skydda Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter skall kommissionen även utföra kontroller och inspektioner på plats avseende detta program i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽³⁾. Utredningar skall vid behov även utföras av OLAF i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Serbien och Montenegro, Bosnien och Hercegovina samt Kroatien.

⁽²⁾ Vitryssland, Moldavien, Ryssland, Ukraina.

⁽³⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

7. PROGRAMFÖRVALTNING

På grundval av en analys av kostnadseffektiviteten får kommissionen anlita utomstående experter och använda sig av sådant tekniskt och administrativt stöd som inte omfattar offentlig myndighetsutövning och som kommissionen lagt ut på entreprenad med hjälp av tillfälliga tjänsteavtal. Kommissionen får även finansiera undersökningar och organisera möten med experter som skulle kunna underlätta genomförandet av programmet, och vidta sådana åtgärder beträffande information, publikation och utsändning som direkt kan knytas till programets mål.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 805/2004**av den 21 april 2004****om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c och artikel 67.5 andra strecksatsen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. I detta syfte skall gemenskapen bland annat besluta om de åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽⁴⁾ (handlingsplanen från Wien) antogs av rådet den 3 december 1998.
- (3) Europeiska rådet gav vid sitt möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden som en hörnsten i arbetet med att upprätta ett verkligt rättsligt område.
- (4) Den 30 november 2000 antog rådet ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område ⁽⁵⁾. I åtgärdsprogrammets första etapp ingår att exekvaturförfarandet avskaffas, dvs. det införs en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar.
- (5) Begreppet obestridda fordringar bör täcka alla situationer i vilka en borgenär, med hänsyn till att gäldenären bevisligen inte har bestritt arten och storleken av en fordran, har utverkat en dom mot gäldenären eller en annan verkställbar handling som kräver uttryckligt godkännande av gäldenären, antingen det är en inför domstol ingångna förlikning eller en officiell handling (acte authentique).
- (6) Uteblivet bestridande enligt artikel 3.1 b kan anta formen av utebliven inställelse vid en domstolsförhandling eller underlåtenhet att efterkomma domstolens uppmaning att underrätta om avsikten att skriftligen gå i svaromål.
- (7) Denna förordning bör tillämpas på domar, inför domstol ingångna förlikningar och officiella handlingar avseende obestridda fordringar samt på beslut som har meddelats efter att talan har förts mot domar, inför domstol ingångna förlikningar och officiella handlingar, vilka har intygats vara europeiska exekutionstitlar.
- (8) I slutsatserna från Tammerfors ansåg Europeiska rådet att tillgång till förfarandet för att utverka verkställighet i en annan medlemsstat än den där domen har meddelats bör påskyndas och förenklas genom att man avskaffar alla mellanliggande åtgärder som måste vidtas innan verkställighet kan ske i den medlemsstat där verkställighet begärs. En dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel av den domstol som har meddelat domen bör i fråga om verkställighet behandlas som om den hade meddelats i den medlemsstat där verkställighet begärs. I Förenade kungariket, t.ex., kommer registreringen av en intygad utländsk dom därför följa samma bestämmelser som registreringen av en dom från en annan del av Förenade kungariket och får inte medföra en förnyad prövning i sak av den utländska domen. Formerna för verkställighet av domar bör även i fortsättningen bestämmas av nationell lag.
- (9) Ett sådant förfarande bör erbjuda betydande fördelar jämfört med det exekvaturförfarande som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 86.

⁽²⁾ EUT C 85, 8.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 8 april 2003 (EUT C 64 E, 12.3.2004, s. 79), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 februari 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 13).

- eftersom det inte behövs något godkännande från domstolen i ytterligare en medlemsstat, med den tidsåtgång och de kostnader som det innebär.
- (10) Om en domstol i en medlemsstat har meddelat en dom avseende en obestridd fordran utan att gäldenären har deltagit i domstolsförandet, är det ofrånkomligt att ett avskaffande av alla kontroller i verkställighetsmedlemsstaten bör åtföljas och vara beroende av att det finns en tillräcklig garanti för att rätten att gå i svaromål iaktas.
- (11) Denna förordning syftar till att främja de grundläggande rättigheterna och tar hänsyn till de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa att rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan iaktas fullt ut.
- (12) Minimिनormer bör fastställas för de förfaranden som leder fram till domen, så att det kan säkerställas att gäldenären, i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att denne kan förbereda sitt svaromål, informeras om domstolsförandet, om kraven på att aktivt delta i domstolsförandet för att bestrida fordran och om följderna av att inte delta i domstolsförandet.
- (13) Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaternas civilprocessrättsliga regler, särskilt reglerna om delgivning av handlingar, är det nödvändigt att definitionen av dessa minimिनormer är specifik och detaljerad. I synnerhet kan delgivningssätt som bygger på en juridisk fiktion med avseende på uppfyllandet av dessa minimिनormer inte betraktas som tillräckliga för intygande av att en dom är en europeisk exekutionstitel.
- (14) Alla de delgivningssätt som förtecknas i artiklarna 11 och 12 kännetecknas av antingen fullständig säkerhet (artikel 11) eller en mycket hög grad av sannolikhet (artikel 12) att den handling som delges har nått sin adressat. I den andra kategorin bör en dom intygas vara en europeisk exekutionstitel endast om den medlemsstat som meddelat domen har inrättat en lämplig mekanism som ger gäldenären rätt att ansöka om fullständig förnyad prövning av domen enligt villkoren i artikel 19 i de undantagsfall, trots uppfyllelse av artikel 14, då handlingen inte har nått sin adressat.
- (15) Personlig delgivning till vissa andra personer än gäldenären själv enligt artikel 14.1 a och b bör anses uppfylla kraven i dessa bestämmelser endast om dessa personer faktiskt har mottagit handlingen i fråga.
- (16) Artikel 15 bör tillämpas på de situationer då en gäldenär inte kan företräda sig själv i domstolen, t.ex. när det gäller en juridisk person, och den person som skall företräda honom utses enligt lag, samt i situationer då gäldenären har bemyndigat en annan person, främst ett juridiskt ombud, att företräda honom i det aktuella domstolsförandet.
- (17) De domstolar som är behöriga att granska att de processuella minimिनormerna har iakttagits fullt ut bör, i förekommande fall, utfärda ett standardiserat intyg om en europeisk exekutionstitel, där denna granskning och dess resultat redovisas öppet.
- (18) Det ömsesidiga förtroendet för rättskipningen i medlemsstaterna motiverar att en domstol i en medlemsstat bedömer huruvida alla villkor för ett intyg om en europeisk exekutionstitel är uppfyllda, i syfte att göra det möjligt att verkställa en dom i alla övriga medlemsstater utan att det i den medlemsstat där domen skall verkställas behövs prövas om de processuella minimिनormerna har tillämpats korrekt.
- (19) Denna förordning innebär ingen skyldighet för medlemsstaterna att anpassa sin nationella lagstiftning till de processuella minimिनormerna. Den ger dem ett incitament att göra det, eftersom möjligheten att verkställa domar effektivare och snabbare i andra medlemsstater endast kan utnyttjas om minimिनormerna är uppfyllda.
- (20) Borgenären bör själv kunna välja mellan att ansöka om ett intyg om en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar eller att använda sig av systemet med erkännande och verkställighet enligt förordning (EG) nr 44/2001 eller någon annan gemenskapsrättsakt.
- (21) Om en handling måste skickas från en medlemsstat till en annan för delgivning där bör denna förordning, särskilt dess bestämmelser om delgivning, vara tillämplig tillsammans med rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ⁽¹⁾, i synnerhet dess artikel 14 tillsammans med medlemsstaternas förklaringar i enlighet med dess artikel 23.
- (22) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verk-

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

ningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (24) I enlighet med artikel 3 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.
- (26) Enligt artikel 67.5 andra strecksatsen i fördraget gäller medbeslutandeförfarandet från och med den 1 februari 2003 för de åtgärder som fastställs i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att införa en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar, vilket, genom att det fastställs miniminormer, kommer att möjliggöra fri rörlighet för domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar i alla medlemsstater utan att erkännande och verkställighet skall föregås av mellanliggande förfaranden i den medlemsstat där verkställighet begärs.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet ("acta iure imperii").
2. Denna förordning är inte tillämplig på
 - a) fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rätts-handlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,
 - b) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
 - c) social trygghet,
 - d) skiljeförfaranden.
3. I denna förordning avses med termen medlemsstat samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.

Artikel 3

Exekutionstitlar som skall intygas vara europeiska exekutionstitlar

1. Denna förordning skall tillämpas på domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar avseende obestridda fordringar.

En fordran skall anses som obestridd, om

- a) gäldenären uttryckligen har godkänt den genom att medge den eller genom en förlikning som godkänts av domstolen eller som ingåtts inför domstolen under förfarandet, eller
- b) gäldenären aldrig har bestritt den i enlighet med relevanta processuella krav i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning under domstolsförfarandet, eller
- c) gäldenären först har bestritt fordran under domstolsförfarandet men därefter inte har inställt sig personligen eller företrätts av ombud vid domstolsförhandlingen avseende denna fordran, under förutsättning att ett sådant handlande innebär ett tyst godtagande av fordran eller av de förhållanden som görs gällande av borgenären enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- d) gäldenären uttryckligen har godkänt den i en officiell handling.

2. Denna förordning skall även tillämpas på beslut som har utfärdats efter att talan har förts mot domar, inför domstol ingångna förlikningar eller officiella handlingar, vilka har intygats vara europeiska exekutionstitlar.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *dom*: varje avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader,
2. *fordran*: en fordran som avser betalning av ett bestämt penningbelopp och som är förfallen till betalning eller vars förfallodag anges i domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller officiella handlingar,
3. *officiell handling*:
 - a) en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling och vars äkthet
 - i) avser handlingens underskrift och innehåll, och
 - ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan bemyndigad myndighet i den medlemsstat där den har upprättats eller registrerats,
 - eller
 - b) ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet.
4. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där den dom har meddelats, den förlikning har godkänts eller ingåtts inför domstol, den officiella handling upprättats eller registrerats, vilken skall intygats vara en europeisk exekutionstitel,
5. *verkställighetsmedlemsstat*: den medlemsstat där verkställighet av den dom, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handling, vilken har intygats vara en europeisk exekutionstitel, begärs,
6. *domstol som meddelat domen*: den domstol vid vilken handläggningen av förfarandet pågick vid tidpunkten för att de villkor som avses i artikel 3.1 a, b och c är uppfyllda,
7. I Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande med uttrycket *domstol* också *svensk kronofogdemyndighet*.

KAPITEL II

EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL

Artikel 5

Upphävande av exekvatur

En dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel i ursprungsmedlemsstaten skall erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna utan att det behövs någon verkställighetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig dess erkännande.

Artikel 6

Krav för intyg om europeisk exekutionstitel

1. En dom avseende en obestridd fordran som har meddelats i en medlemsstat skall vid varje ansökan till den domstol som har meddelat domen intygats vara en europeisk exekutionstitel, om
 - a) domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten, och
 - b) domen inte strider mot reglerna om domstolsbehörighet i kapitel II avsnitt 3 och 6 i förordning (EG) nr 44/2001, och
 - c) domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyllde kraven i kapitel III, när en fordran är obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c, och
 - d) domen meddelades i den medlemsstat där gäldenären hade sin hemvist i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 44/2001, i fall där
 - en fordran är obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c, och
 - rör ett avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför dennes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, och
 - gäldenären är konsumenten.
2. När en dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel har upphört att vara verkställbar eller dess verkställbarhet har upphävts eller begränsats, skall ett intyg där det anges att domen inte kan verkställas alls eller bara i begränsad utsträckning, vid varje ansökan till den domstol som har meddelat domen, utfärdas med hjälp av standardformuläret i bilaga IV.

3. När ett beslut har utfärdats efter att talan har förts mot en dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel i enlighet med punkt 1, skall, utan att det påverkar artikel 12.2, ett intyg som ersätter det förra vid varje ansökan utfärdas med hjälp av standardformuläret i bilaga V, om beslutet med anledning av talan är verkställbart i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 7

Rättegångskostnader

När en dom inbegriper ett verkställbart beslut om rättegångskostnaderna, inklusive räntor, skall domen intygats vara en europeisk exekutionstitel även avseende kostnaderna, såvida inte gäldenären, i enlighet med ursprungsmedlemsstatens lagstiftning, under domstolsförfarandena särskilt bestrider skyldigheten att bära sådana kostnader.

Artikel 8

Intyg om partiell europeisk exekutionstitel

Om endast delar av domen uppfyller kraven i denna förordning, skall ett intyg om en partiell europeisk exekutionstitel utfärdas för dessa delar.

Artikel 9

Utfärdande av intyget om europeisk exekutionstitel

1. Intyget om en europeisk exekutionstitel skall utfärdas med hjälp av standardformuläret i bilaga I.
2. Ett intyg om en europeisk exekutionstitel skall utfärdas på det språk som domen är avfattad på.

Artikel 10

Rättelse eller återkallelse av intyget om europeisk exekutionstitel

1. Intyget om europeisk exekutionstitel skall på ansökan till den domstol som meddelat domen
 - a) rättas till, om det på grund av ett skrivfel eller liknande föreligger bristande överensstämmelse mellan domen och intyget,
 - b) återkallas, när det är uppenbart att intyget beviljades felaktigt med beaktande av de krav som fastställs i denna förordning.
2. Lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten skall tillämpas vid rättelse och återkallelse av intyget om europeisk exekutionstitel.

3. En ansökan om rättelse eller återkallelse av ett intyg om europeisk exekutionstitel får göras med hjälp av standardformuläret i bilaga VI.

4. Utfärdandet av ett intyg om europeisk exekutionstitel får inte överklagas.

Artikel 11

Verkan av intyget om europeisk exekutionstitel

Intyget om europeisk exekutionstitel skall inte få någon annan verkan än den som följer av domens verkställbarhet.

KAPITEL III

MINIMINORMER FÖR FÖRFARANDEN OM OBESTRIDDA FÖRDRINGAR

Artikel 12

Miniminormernas tillämpningsområde

1. En dom avseende en fordran som är obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c kan endast intygas vara en europeisk exekutionstitel om domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyllde de processuella kraven i detta kapitel.
2. Samma krav skall tillämpas vid utfärdandet av ett intyg om en europeisk exekutionstitel eller ett intyg som ersätter det förra i den mening som avses i artikel 6.3 avseende ett beslut som har utfärdats efter att talan har förts mot en annan dom, om villkoren i artikel 3.1 b eller c vid tidpunkten för det beslutet är uppfyllda.

Artikel 13

Delgivning med bevis på att gäldenären mottagit handlingen

1. Stämningsansökan eller motsvarande handling får ha delgivits gäldenären på ett av följande sätt:
 - a) Personlig delgivning genom att gäldenären undertecknar ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

- b) Personlig delgivning genom att den behöriga person som delgivit handlingen undertecknar ett dokument där det anges att gäldenären mottagit denna eller utan stöd i lagen vägrat att ta emot den, samt datum för detta.
- c) Delgivning per post genom att gäldenären undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.
- d) Delgivning på elektronisk väg, t.ex. fax eller e-post, där gäldenären undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

2. En kallelse till domstolsförhandling får ha delgivits gäldenären i enlighet med punkt 1 eller muntligen vid en tidigare domstolsförhandling avseende samma fordran, varvid delgivningen skall framgå av protokollet från den tidigare domstolsförhandlingen.

Artikel 14

Delgivning utan bevis på att gäldenären mottagit handlingen

1. Stämningsansökan eller motsvarande handling samt varje kallelse till domstolsförhandling får även ha delgivits gäldenären på något av följande sätt:

- a) Personlig delgivning på gäldenärens personliga adress till personer som bor i samma hushåll som gäldenären eller är anställda där.
- b) Personlig delgivning i gäldenärens företagslokaler till personer som är anställda av gäldenären, i de fall där gäldenären är egenföretagare och i de fall gäldenären är en juridisk person.
- c) Handlingen läggs i gäldenärens brevlåda.
- d) Handlingen deponeras på ett postkontor eller hos behöriga myndigheter och en skriftlig underrättelse om att så har skett lämnas i gäldenärens brevlåda, om den skriftliga underrättelsen klart och tydligt anger att det rör sig om en domstolshandling eller att den har den rättsverkan att delgivning anses ha skett och att tidsfrister har börjat löpa.
- e) Delgivning per post utan intyg enligt punkt 3, när gäldenären har sin adress i ursprungsmedlemsstaten.
- f) Delgivning på elektronisk väg med automatisk bekräftelse av att delgivningen verkställts, under förutsättning att gäldenären i förväg uttryckligen har godkänt detta delgivningssätt.

2. Vid tillämpning av denna förordning skall delgivning enligt punkt 1 inte vara tillåten om gäldenärens adress inte med säkerhet är känd.

3. Delgivning enligt punkt 1 a–d skall intygas genom

- a) ett dokument, undertecknat av den behöriga person som delgivit handlingen, där det anges
- i) vilket sätt som använts för delgivning,
- ii) datum för delgivningen, och
- iii) när handlingen delgivits någon annan person än gäldenären, namnet på denne och i vilket förhållande denne står till gäldenären,

eller

- b) ett mottagningsbevis från den delgivna personen i fall som avses i punkt 1 a och b.

Artikel 15

Delgivning med gäldenärens ombud

Delgivning i enlighet med artiklarna 13 och 14 får också ha skett med gäldenärens ombud.

Artikel 16

Vederbörlig underrättelse till gäldenären om fordran

För att gäldenären på vederbörligt sätt skall ha underrättats om fordran, skall stämningsansökan eller motsvarande handling ha innehållit följande uppgifter:

- a) Parternas namn och adresser.
- b) Vilket belopp fordran uppgår till.
- c) Räntesatsen, om ränta begärs på fordran, och den tidsperiod för vilken ränta begärs, om inte lagstadgad ränta enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning läggs till kapitalbeloppet utan yrkande.
- d) Uppgift om grunden för fordran.

Artikel 17

Vederbörlig underrättelse till gäldenären om de processuella åtgärder som måste vidtas för att bestrida fordran

Följande uppgifter skall ha lämnats klart och tydligt i eller tillsammans med stämningensansökan eller motsvarande handling eller en kallelse till domstolsförhandling:

- a) De processuella kraven för att bestrida fordran, inbegripet tidsfristen för att skriftligen bestrida fordran eller i tillämpliga fall tidpunkten för domstolsförhandling, namn på och adress till den institution till vilken svarsskriften skall sändas eller i tillämpliga fall där gäldenären skall infinna sig samt huruvida det är obligatoriskt att företrädas av ett juridiskt ombud.
- b) Följderna av uteblivet bestridande eller utebliven inställelse, i förekommande fall särskilt möjligheten av en dom eller verkställighet av en dom gentemot gäldenären och ansvaret för rättegångskostnaderna.

Artikel 18

Avhjälpan av att miniminormerna inte har iakttagits

1. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inte uppfyllde de processuella kraven i artiklarna 13–17, kan denna brist avhjälpas och en dom intygas vara en europeisk exekutionstitel, om

- a) domen har delgivits gäldenären i överensstämmelse med kraven i artikel 13 eller artikel 14, och
- b) gäldenären har haft möjlighet att föra talan mot domen och därmed få en fullständig prövning och på vederbörligt sätt i eller tillsammans med domen har underrättats om de processuella kraven för en sådan talan, inbegripet namn på och adress till den institution till vilken talan skall göras samt, i förekommande fall, tidsfristen härför, och
- c) gäldenären inte har fört talan mot domen i enlighet med relevanta processuella krav.

2. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inte uppfyllde de processuella kraven i artikel 13 eller artikel 14, kan denna brist avhjälpas, om det genom gäldenärens uppträdande vid domstolsförändena bevisas att denne personligen har mottagit den handling som skulle delges i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål.

Artikel 19

Miniminormer för att få förnyad prövning i undantagsfall

1. Förutom att artiklarna 13–18 skall uppfyllas, gäller även att en dom endast kan intygas vara en europeisk exekutionstitel, om gäldenären enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning har rätt att ansöka om förnyad prövning av domen, när

- a) i) stämningensansökan eller motsvarande handling eller, i förekommande fall, en kallelse till domstolsförhandling har delgivits gäldenären på något av de sätt som föreskrivs i artikel 14, och
- ii) delgivning utan gäldenärens förskyllan inte har skett i så god tid att denne hade möjlighet att förbereda sitt svaromål,

eller

- b) gäldenären utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter,

förutsatt att gäldenären i vilketdera fallet vidtar åtgärder utan dröjsmål.

2. Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att bevilja förnyad prövning av domen under mer generösa villkor än de som anges i punkt 1.

KAPITEL IV

VERKSTÄLLIGHET

Artikel 20

Verkställighetsförfarande

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i detta kapitel, skall verkställighetsförfarandet regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.

En dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel skall verkställas enligt samma villkor som en dom som meddelats i verkställighetsmedlemsstaten.

2. Borgenären skall till de behöriga verkställande myndigheterna i verkställighetsmedlemsstaten lämna följande:

- a) En kopia av domen, vilken uppfyller de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet.
- b) En kopia av intyget om europeisk exekutionstitel, vilken uppfyller de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet.

c) Vid behov en transkribering av intyget om europeisk exekutionstitel eller en översättning därav till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken för Europeiska gemenskapens institutioner förutom dess eget som den kan godkänna att intyget utfärdas på. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

3. Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av en part som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som i en annan medlemsstat har intygats vara en europeisk exekutionstitel, på den grunden att han är utländsk medborgare eller att han inte har hemvist eller vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 21

Hinder mot verkställighet

1. Verkställighet skall på gäldenärens ansökan vägras av den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten, om den dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en medlemsstat eller i tredje land, om

- a) den tidigare domen meddelades rörande samma sak och mellan samma parter, och
- b) den tidigare domen meddelades i verkställighetsmedlemsstaten eller uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten, och
- c) den omständighet som gör domarna oförenliga inte åberopades och inte kunde ha åberopats som en invändning under domstolsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten.

2. Domen eller intyget om europeisk exekutionstitel får aldrig omprövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 22

Avtal med tredje land

Denna förordning skall inte påverka avtal varigenom en medlemsstat, innan förordning (EG) nr 44/2001 trädde i kraft, i enlighet med artikel 59 i Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, förpliktat sig att inte erkänna domar som har meddelats, i synnerhet i en annan stat som är part i konventionen,

mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i ett tredje land, när domen, i fall som avses i artikel 4 i konventionen, kunnat meddelas endast med stöd av en sådan behörighetsregel som anges i artikel 3 andra stycket i konventionen.

Artikel 23

Vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Om gäldenären har

- fört talan mot en dom som intygats vara en europeisk exekutionstitel, vilket inbegriper ansökan om förnyad prövning i enlighet med artikel 19, eller
- ansökt om rättelse eller återkallelse av ett intyg om europeisk exekutionstitel i enlighet med artikel 10,

får den behöriga domstolen eller myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten på ansökan av gäldenären,

- a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller
- b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen eller myndigheten bestämmer, eller
- c) när det föreligger exceptionella omständigheter, låta verkställighetsförfarandet vila.

KAPITEL V

INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR OCH OFFICIELLA HANDLINGAR

Artikel 24

Inför domstol ingångna förlikningar

1. En förlikning avseende en fordran enligt artikel 4.2, vilken har godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol under förfarandet och är verkställbar i den medlemsstat där förlikningen godkänts eller ingåtts, skall på ansökan till den domstol som har godkänt förlikningen eller inför vilken den ingåtts under förfarandet intygats vara en europeisk exekutionstitel med hjälp av standardformuläret i bilaga II.

2. En förlikning, som har intygats vara en europeisk exekutionstitel i ursprungsmedlemsstaten, skall verkställas i de övriga medlemsstaterna utan att det behövs någon verkställighetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig verkställigheten av den.

3. Bestämmelserna i kapitel II, utom artiklarna 5, 6.1 och 9.1, och i kapitel IV, utom artikel 21.1 och artikel 22, skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 25

Officiella handlingar

1. En officiell handling avseende en fordran enligt artikel 4.2, vilken är verkställbar i en medlemsstat, skall på ansökan till den myndighet som utsetts av ursprungsmedlemsstaten intygas vara en europeisk exekutionstitel med hjälp av standardformuläret i bilaga III.

2. En officiell handling som har intygats vara en europeisk exekutionstitel i ursprungsmedlemsstaten skall verkställas i de övriga medlemsstaterna utan att det behövs någon verkställighetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig verkställigheten.

3. Bestämmelserna i kapitel II, utom artiklarna 5, 6.1 och 9.1, och i kapitel IV, utom artikel 21 och artikel 22, skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMEELSE

Artikel 26

Övergångsbestämmelse

Bestämmelserna i denna förordning skall endast tillämpas på domar som meddelats, på förlikningar som godkänts eller ingåtts inför domstol och på handlingar som formellt upprättats eller registrerats som officiella handlingar efter förordningens ikraftträdande.

KAPITEL VII

FÖRHÅLLANDE TILL ANDRA GEMENSKAPSRÄTTSAKTER

Artikel 27

Förhållande till förordning (EG) nr 44/2001

Denna förordning skall inte påverka möjligheten att söka erkännande och verkställighet i enlighet med förordning (EG) nr 44/2001 av en dom, en vid domstol ingången förlikning eller en officiell handling avseende en obestridd fordran.

Artikel 28

Förhållande till förordning (EG) nr 1348/2000

Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 1348/2000.

KAPITEL VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Information om verkställighetsförfaranden och myndigheter

Medlemsstaterna skall samarbeta för att informera allmänhet och jurister om

- a) de olika metoderna och förfarandena för verkställighet i medlemsstaterna, och
- b) de behöriga verkställande myndigheterna i medlemsstaterna,

särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttsens område, vilket inrättades genom beslut 2001/470/EG⁽¹⁾.

Artikel 30

Information om rättsmedel, språk och myndigheter

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela
 - a) de förfaranden för rättelse och återkallelse av domar som avses i artikel 10.2 och för förnyad prövning som avses i artikel 19.1,
 - b) de enligt artikel 20.2 c godkända språken,
 - c) de förteckningar över myndigheter som avses i artikel 25,samt alla ändringar av dessa.
2. Kommissionen skall ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* och på andra lämpliga sätt.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

*Artikel 31***Ändringar av bilagorna**

Varje ändring i standardformulären i bilagorna skall antas i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 32.2.

*Artikel 32***Rådgivande kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 75 i förordning (EG) nr 44/2001.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Den skall tillämpas från och med den 21 oktober 2005, med undantag av artiklarna 30, 31 och 32, vilka skall tillämpas från och med den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA I

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – DOM

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK

2. Domstol som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn:
 - 2.2. Adress:
 - 2.3. Tfn/fax/e-post:

3. Domstol (om annan) som meddelat domen
 - 3.1. Namn:
 - 3.2. Adress:
 - 3.3. Tfn/fax/e-post:

4. Dom
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referensnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
 - 4.3.2. Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:

5. Penningfordran som intygas
 - 5.1. Kapitalbelopp:
 - 5.1.1. Valuta Euro
Svenska kronor
Pund sterling
Annan (skall anges)
 - 5.1.2. Om fordran avser en avbetalning
 - 5.1.2.1. Belopp för varje avbetalning:
 - 5.1.2.2. Förfallodag för den första avbetalningen:
 - 5.1.2.3. Förfallodagar för följande avbetalningar
veckovis månadsvis annat (skall anges)

- 5.1.2.4. Period för fordran
- 5.1.2.4.1. För närvarande obestämd eller
- 5.1.2.4.2. förfallodag för den sista avbetalningen:
- 5.2. Ränta
- 5.2.1. Räntesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % över ECB:s basränta ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Annan (skall anges)
- 5.2.2. Räntan skall börja löpa från och med:
- 5.3. Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i domen:
6. Domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten $\dot{U}\pm$
7. Domen kan fortfarande överklagas
Ja Nej
8. Domen avser en obestridd fordran enligt artikel 3.1
9. Domen överensstämmer med artikel 6.1 b
10. Domen avser frågor som rör konsumentavtal?
Ja Nej
- 10.1. Om ja: är gäldenären konsumenten?
Ja Nej
- 10.2. Om ja:
gäldenären har sitt hemvist i ursprungsmedlemsstaten (i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 44/2001)
11. Delgivning av stämningsansökan enligt kapitel III, om tillämpligt
Ja Nej
- 11.1. Delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 13
eller delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 14
eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit handlingen

⁽¹⁾ Räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken vid dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

- 11.2. Vederbörlig underrättelse
Gäldenären har underrättats i överensstämmelse med artiklarna 16 och 17
12. Delgivning av kallelse, om tillämpligt
Ja Nej
- 12.1. Delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 13
eller delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 14
eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit kallelsen
- 12.2. Vederbörlig underrättelse
Gäldenären har underrättats i överensstämmelse med artikel 17
13. Åtgärdande enligt artikel 18.1 av att de processuella miniminormerna har inte iakttagits
- 13.1. Domen har delgivits i överensstämmelse med artikel 13
eller domen har delgivits i överensstämmelse med artikel 14
eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit domen
- 13.2. Vederbörlig underrättelse
Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 18.1 b
- 13.3. Gäldenären har haft möjlighet att överklaga domen
Ja Nej
- 13.4. Gäldenären har underlåtit att överklaga domen i enlighet med de relevanta processuella kraven
Ja Nej

Utfärdat i datum.....

.....
Underskrift och/eller stämpel

BILAGA II

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Domstol som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn:
 - 2.2. Adress:
 - 2.3. Tfn/fax/e-post:
3. Domstol (om annan) som godkänt förlikningen eller inför vilken förlikningen ingicks
 - 3.1. Namn:
 - 3.2. Adress:
 - 3.3. Tfn/fax/e-post:
4. Inför domstol ingången förlikning
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referensnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
 - 4.3.2. Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:
5. Penningfordran som intygas
 - 5.1. Kapitalbelopp:
 - 5.1.1. Valuta Euro
Svenska kronor
Pund sterling
Annan (skall anges)
 - 5.1.2. Om fordran avser en avbetalning
 - 5.1.2.1. Belopp för varje avbetalning:
 - 5.1.2.2. Förfallodag för den första avbetalningen:
 - 5.1.2.3. Förfallodagar för följande avbetalningar:
veckovis månadsvis annat (skall anges)

- 5.1.2.4. Period för fordran
- 5.1.2.4.1. För närvarande obestämd eller
- 5.1.2.4.2. Förfalldag för den sista avbetalningen:
- 5.2. Ränta
- 5.2.1. Räntesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % över ECB:s basränta ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Annan (skall anges)
- 5.2.2. Räntan skall börja löpa från och med:
- 5.3. Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i förlikningen inför domstol
6. Förlikningen inför domstol är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten

Utfärdat i ... datum ...

.....
Underskrift och/eller stämpel

⁽¹⁾ Räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken vid dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

BILAGA III

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – OFFICIELL HANDLING

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Domstol/myndighet som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn:
 - 2.2. Adress:
 - 2.3. Tfn/fax/e-post:
3. Domstol/myndighet (om annan) som upprättat eller registrerat den officiella handlingen
 - 3.1. Namn:
 - 3.2. Adress:
 - 3.3. Tfn/fax/e-post:
4. Officiell handling
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referensnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
 - 4.3.2. Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:
5. Penningfordran som intygas
 - 5.1. Kapitalbelopp:
 - 5.1.1. Valuta Euro
Svenska kronor
Pund sterling
Annan (skall anges)
 - 5.1.2. Om fordran avser en avbetalning
 - 5.1.2.1. Belopp för varje avbetalning:
 - 5.1.2.2. Förfallodag för den första avbetalningen:
 - 5.1.2.3. Förfallodagar för följande avbetalningar
veckovis månadsvis annat (skall anges)

- 5.1.2.4. Period för fordran
- 5.1.2.4.1. För närvarande obestämd eller
- 5.1.2.4.2. Förfalldag för den sista avbetalningen
- 5.2. Ränta
- 5.2.1. Räntesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % över ECB:s basränta ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Annan (skall anges)
- 5.2.2. Räntan skall börja löpa från och med:
- 5.3. Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i den officiella handlingen:
6. Den officiella handlingen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten

Utfärdat i ... datum ...

.....
Underskrift och/eller stämpel

⁽¹⁾ Räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken vid dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

BILAGA IV

INTYG OM ATT EN DOM INTE KAN VERKSTÄLLAS ELLER ENDAST I BEGRÄNSAD UTSTRÄCKNING KAN VERKSTÄLLAS

(artikel 6.2)

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK

2. Domstol/myndighet som utfärdat intyget:
 - 2.1. Namn:
 - 2.2. Adress:
 - 2.3. Tfn/fax/e-post:

3. Domstol/myndighet (om annan) som utfärdat domen/den inför domstol ingångna förlikningen/den officiella handlingen (*)
 - 3.1. Namn:
 - 3.2. Adress:
 - 3.3. Tfn/fax/e-post:

4. Dom/inför domstol ingången förlikning/officiell handling (*)
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referensnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
 - 4.3.2. Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:

5. Denna dom/inför domstol ingångna förlikning/officiella handling (*) har intygats vara en europeisk exekutionstitel men
 - 5.1. domen/den inför domstol ingångna förlikningen/den officiella handlingen (*) är inte längre verkställbar
 - 5.2. verkställigheten är tillfälligt
 - 5.2.1. vilande
 - 5.2.2. begränsad till säkerhetsåtgärder

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

5.2.3. beroende av att det ställs en säkerhet som fortfarande är utestående

5.2.3.1. Säkerhetsbeloppet:

5.2.3.2. Valuta	Euro	☐
	Svenska kronor	☐
	Pund sterling	☐
	Annan (skall anges)	☐

5.2.4. Annat (skall anges)

Utfärdat i ... datum ...

.....
Underskrift och/eller stämpel

BILAGA V

ERSÄTTNINGSINTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL TILL FÖLJD AV ATT TALAN HAR FÖRTS MOT DOMEN (artikel 6.3)

A. Talan har förts mot följande dom/inför domstol ingången förlikning/officiala handling (*), vilken har intygats vara en europeisk exekutionstitel

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK

2. Domstol/myndighet som utfärdat intyget

2.1. Namn:

2.2. Adress:

2.3. Tfn/fax/e-post:

3. Domstol/myndighet (om annan) som utfärdat domen/den inför domstol ingångna förlikningen/den officiella handlingen (*)

3.1. Namn:

3.2. Adress:

3.3. Tfn/fax/e-post:

4. Dom/inför domstol ingången förlikning/officiala handling (*)

4.1. Datum:

4.2. Referensnummer:

4.3. Parter

4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:

4.3.2. Galdenärens/galdenärernas namn och adress:

B. Till följd av att talan har förts mot domen har följande beslut meddelats och intygats härmed vara en europeisk exekutionstitel som ersätter den ursprungliga europeiska exekutionstiteln

1. Domstol

1.1. Namn:

1.2. Adress:

1.3. Tfn/fax/e-post:

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

2. Beslut
- 2.1. Datum:
- 2.2. Referensnummer:
3. Penningfordran som intygas
- 3.1. Kapitalbelopp
- 3.1.1. Valuta Euro
 Svenska kronor
 Pund sterling
 Annan (skall anges)
- 3.1.2. Om fordran avser en avbetalning
- 3.1.2.1. Belopp för varje avbetalning
- 3.1.2.2. Förfallodag för den första avbetalningen
- 3.1.2.3. Förfallodagar för följande avbetalningar
veckovis månadsvis annat (skall anges)
- 3.1.2.4. Period för fordran
- 3.1.2.4.1. För närvarande obestämd eller
- 3.1.2.4.2. förfallodag för den sista avbetalningen:
- 3.2. Räkta
- 3.2.1. Räntesats
- 3.2.1.1. ... % eller
- 3.2.1.2. ... % över ECB:s basränta ⁽¹⁾
- 3.2.1.3. Annan (skall anges)
- 3.2.2. Räkntan skall börja löpa från och med:
- 3.3. Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i beslutet:
4. Beslutet är verkställbart i ursprungsmedlemsstaten
5. Det är fortfarande möjligt att överklaga beslutet
Ja Nej
6. Beslutet överensstämmer med artikel 6.1.b

⁽¹⁾ Räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken vid dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

7. Beslutet avser frågor som rör konsumentavtal
- Ja Nej
- 7.1. Om ja,
- är gäldenären konsumenten?
- Ja Nej
- 7.2. Om ja:
- gäldenären har sitt hemvist i ursprungsmedlemsstaten (i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 44/2001)
8. Vid tiden för beslutet efter att talan har förts, är fordran obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c?
- Ja Nej
- Om ja:
- 8.1. Delgivning av stämningsansökan
- Har gäldenären ingivit stämningsansökan?
- Ja Nej
- Om ja:
- 8.1.1. Delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 13
- eller delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 14
- eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit handlingen
- 8.1.2. Vederbörlig underrättelse
- Gäldenären har underrättats i överensstämmelse med artiklarna 16 och 17
- 8.2. Delgivning av kallelse, om tillämpligt
- Ja Nej
- Om ja:
- 8.2.1. Delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 13
- eller delgivning har skett i överensstämmelse med artikel 14
- eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit kallelsen
- 8.2.2. Vederbörlig underrättelse
- Gäldenären har underrättats i överensstämmelse med artikel 17

- 8.3. Åtgärdande enligt artikel 18.1 av att de processuella miniminormerna inte har iakttagits
- 8.3.1. Beslutet har delgivits i överensstämmelse med artikel 13
eller beslutet har delgivits i överensstämmelse med artikel 14
eller det har bevisats i enlighet med artikel 18.2 att gäldenären har mottagit beslutet
- 8.3.2. Vederbörlig underrättelse
Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 18.1 b

Utfärdat i ... datum ...

.....
Underskrift och/eller stämpel

BILAGA VI

ANSÖKAN OM RÄTTELSE ELLER ÅTERKALLANDE AV ETT INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL(artikel 10.3)

FÖLJANDE INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL

1. Ursprungsmedlemsstat: AT BE DE EL ES FI FR
IE IT LU NL PT SE UK
2. Domstol/myndighet som utfärdat intyget
- 2.1. Namn:
- 2.2. Adress:
- 2.3. Tfn/fax/e-post:
3. Domstol/myndighet (om annan) som utfärdat domen/den inför domstol ingångna förlikningen/den officiella handlingen (*)
- 3.1. Namn:
- 3.2. Adress:
- 3.3. Tfn/fax/e-post:
4. Dom/Inför domstol ingången förlikning/Officiell handling (*)
- 4.1. Datum:
- 4.2. Referensnummer:
- 4.3. Parter
- 4.3.1. Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
- 4.3.2. Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:
- MÅSTE
5. RÄTTAS TILL eftersom, på grund av ett skrivfel eller liknande, följande bristande överensstämmelse föreligger mellan intyget om europeisk exekutionstitel och den underliggande domen/inför domstol ingången förlikning/den officiella handlingen (skall anges)

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

6. ÅTERKALLAS därför att
- 6.1. den intygade domen gällde ett konsumentkontrakt, men meddelades i en medlemsstat där konsumenten inte har sitt hemvist i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 44/2001
- 6.2. det är uppenbart att intyget om den europeiska exekutionstiteln beviljats felaktigt av annat skäl (skall anges)

Utfärdad i ...datum ...

.....
Underskrift och/eller stämpel

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 806/2004**av den 21 april 2004****om främjande av jämställdhet mellan könen i utvecklingssamarbetet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

spektiv är det nödvändigt att strategin kombineras med särskilda åtgärder som gynnar kvinnor i alla åldrar.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Förenta nationernas millennieutvecklingsmål manas det till jämställdhet mellan könen och ett ökat medinflytande för kvinnor, och fastställs det tydliga målet på utbildningsområdet som skall vara uppfyllda senast år 2015.
- (2) Två tredjedelar av de barn som inte går i skolan är flickor. Andelen flickor som skrivs in i skolan är fortfarande lägre än för pojkar och det är fler flickor än pojkar som lämnar skolan i förtid.
- (3) I artikel 3.2 i fördraget föreskrivs det att gemenskapen i all verksamhet som avses i artikeln, däribland en politik på området för utvecklingssamarbete, skall syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.
- (4) En oproportionerligt stor del av världens fattiga är kvinnor. Därför är främjandet av jämställdhet mellan könen viktigt för det överordnade målet att minska fattigdomen fram till år 2015.
- (5) Jämställdhet mellan kvinnor och män i alla åldrar erkänns vara ett effektivt medel för att bekämpa fattigdom. För att jämställdhetsmålet skall kunna uppnås genom strategin för integrering av ett jämställdhetsper-

- (6) Kvinnor bidrar till utvecklingen trots många hinder som begränsar resultatet av deras arbete och minskar fördelarna för dem själva och för hela samhället. Betydelsen av de roller som kvinnor i utvecklingsländerna intar genom hela livet, både ekonomiskt, socialt och miljömässigt, har lett till att det alltmer erkänns internationellt att deras fulla och odiskriminerade deltagande är absolut nödvändigt för en hållbar och effektiv utveckling.

- (7) Gemenskapen och dess medlemsstater har undertecknat förklaringen och handlingsplanen från den fjärde internationella kvinnokonferensen i Beijing 1995, i vilka det underströks att det är nödvändigt att vidta åtgärder mot jämställdhetshindren i hela världen och fastställdes att integreringen av ett jämställdhetsperspektiv är en strategi som kan främja jämställdhet mellan könen.

- (8) Enligt FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor är diskriminering av kvinnor ett hinder för utveckling, och parterna i konventionen är överens om att med alla lämpliga medel avskaffa denna diskriminering.

- (9) Syftet med rådets förordning (EG) nr 2836/98 av den 22 december 1998 om genusfrågornas integrering med utvecklingssamarbetet ⁽²⁾ är att stödja integreringen av jämställdhetsanalys på utvecklingssamarbetets alla områden och att stödja och underlätta införlivandet av åtgärder för att bekämpa de viktigaste könsbetingade olikheterna. Genom förordningen tillses att jämställdhet mellan könen främjas i nationella planer som utarbetas för att genomföra de viktigaste delarna av handlingsplanen från Beijing. Förordningen upphörde att gälla den 31 december 2003.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 december 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 februari 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 5. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(10) I rådets och kommissionens förklaring beträffande Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik, som antogs den 10 november 2000, anges det att jämställdhet mellan könen är en övergripande fråga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD

(11) I meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 21 juni 2001 om handlingsprogrammet om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i gemenskapens utvecklingssamarbete fastställs det en ram för denna integrering. Handlingsprogrammet godkändes av rådet i dess slutsatser av den 8 november 2001.

Artikel 1

1. Syftet med denna förordning är att genomföra åtgärder för att främja jämställdhet mellan könen i den politik och de strategier och insatser som genomförs inom ramen för gemenskapens utvecklingssamarbete.

(12) Europaparlamentet betonade i sin resolution rörande handlingsprogrammet från den 25 april 2002 ⁽¹⁾ att integrering av ett jämställdhetsperspektiv är sättet att främja målet att uppnå jämställdhet mellan könen och förbättra kvinnors ställning i utvecklingsländerna.

För detta ändamål skall gemenskapen tillhandahålla ekonomiskt bistånd och lämplig sakkunskap i syfte att främja jämställdhet mellan könen på alla politikområden av sitt utvecklingssamarbete och i alla sina insatser i utvecklingsländerna.

(13) I denna förordning fastställs det, för hela den tid programmet, en finansieringsram som under det årliga budgetförfarandet utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽²⁾. Gemenskapens utvecklingsstöd bör generellt sett även bidra till jämställdhet som en övergripande fråga.

2. Gemenskapens stöd skall syfta till att komplettera och förstärka utvecklingsländernas politik och förmåga liksom det stöd som tillhandahålls genom andra instrument för utvecklingssamarbete.

Artikel 2

I denna förordning

(14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

a) avses med *integrering av ett jämställdhetsperspektiv*: planering, (om)organisering, förbättring och utvärdering av processer för utformning av politik, så att ett jämställdhetsperspektiv införlivas med all utvecklingspolitik och i alla utvecklingsstrategier och utvecklingsinsatser på alla nivåer och i alla stadier av de aktörer som normalt är involverade i ett sådant arbete,

(15) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att främja jämställdhet mellan könen i utvecklingsarbetet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

b) gäller att specifika åtgärder för att förhindra eller kompensera för olägenheter med anknytning till kön får bevaras eller införas i syfte att sörja för jämställdhet i praktiken mellan kvinnor och män. Sådana åtgärder bör i första hand syfta till att förbättra kvinnors situation på det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 3

Följande mål skall i enlighet med FN:s millennieutvecklingsmål om att främja jämställdhet mellan könen och ett ökat medinflytande för kvinnor, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, den förklaring och det handlingsprogram som antogs vid FN:s fjärde kvinnokonferens i Beijing samt slutdokumentet från FN:s generalförsamlingens extra

⁽¹⁾ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 153.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1. Avtalet ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2003/429/EG (EUT L 147, 14.6.2003, s. 25).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

session med temat "Kvinnor 2000: jämställdhet, utveckling och fred på 2000-talet" eftersträvas inom ramen för denna förordning:

- a) Stöd till integreringen av ett jämställdhetsperspektiv på alla områden av utvecklingssamarbetet, kombinerat med specifika åtgärder till förmån för kvinnor i alla åldrar, i syfte att främja jämställdhet mellan könen som ett viktigt bidrag till fattigdomsminskningen.
- b) Stöd till sådana inhemska offentliga och privata strukturer i utvecklingsländerna som kan ta ansvar och initiativ när det gäller att främja jämställdhet mellan könen.

Artikel 4

1. Den verksamhet i syfte att främja jämställdhet mellan könen som kan få stöd är särskilt följande:

- a) Stöd till specifika åtgärder rörande tillgång till och kontroll av resurser och tjänster för kvinnor, i synnerhet i fråga om utbildning och vidareutbildning, hälso- och sjukvård, ekonomisk och social verksamhet, sysselsättning och infrastruktur, samt rörande deltagande i politiska beslutsprocesser.
- b) Främjande av insamling, spridning, analys och förbättring av statistik uppdelad efter kön och ålder samt utveckling och spridning av metoder, riktlinjer, för- och efterhandsbedömningar av åtgärderna ur ett jämställdhetsperspektiv, tematiska undersökningar, kvalitativa och kvantitativa indikatorer och andra operativa instrument.
- c) Stöd till informations- och PR-kampanjer och upprättande av partnerskapsnätverk på jämställdhetsområdet.
- d) Stöd till förstärkning av den institutionella och operativa förmågan hos viktiga berörda parter i utvecklingsprocessen i partnerländerna, t.ex. genom att tillhandahålla specialister på jämställdhetsfrågor, utbildning och tekniskt bistånd.

2. De instrument som skall finansieras inom ramen för den verksamhet som avses i punkt 1 kan ha formen av

- a) metodologiska och organisatoriska undersökningar rörande integreringen av ett jämställdhetsperspektiv av relevans för alla åldersgrupper,
- b) tekniskt bistånd, inbegripet konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv, utbildning och vidareutbildning, informationssamhället eller andra tjänster,

- c) varuleveranser, revisioner och utvärderings- och övervakningsuppdrag.

3. Gemenskapens finansiering får täcka följande:

- a) Investeringsprojekt, med undantag av förvärv av fast egendom.
- b) Ett mottagande organs driftskostnader, inbegripet löpande kostnader för administration och underhåll som inte bör överstiga de förväntade kostnaderna för administrativa utgifter.

Stöd till driftskostnader skall tilldelas i gradvis avtagande omfattning.

Artikel 5

Vid urvalet och genomförandet av den verksamhet som avses i artikel 4.1 skall särskild vikt läggas vid följande:

- a) Möjligheten av att insatser och program kan fungera som en katalysator och få multiplikatoreffekter när det gäller att i stor skala stödja strategin för integrering av ett jämställdhetsperspektiv i samband med insatser från gemenskapens sida.
- b) Stärkande av strategiska partnerskap och inledande av ett transnationellt samarbete som framför allt förstärker det regionala samarbetet i fråga om jämställdhet mellan könen.
- c) Kostnadseffektivitet vid utformningen och planeringen av insatser och en varaktig inverkan av dessa insatser.
- d) En klar definition och uppföljning av mål och indikatorer.
- e) Insatser för att främja samverkan med politik och program för reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter, fattigdomsbetingade sjukdomar, i synnerhet hiv/aids-program, åtgärder mot våld, frågor med anknytning till flickor, utbildning och vidareutbildning av kvinnor i alla åldrar, äldre människor, miljön, mänskliga rättigheter, konfliktförebyggande arbete, demokratisering samt kvinnors deltagande i politiska, ekonomiska och samhällsliga beslutsprocesser.
- f) Integrering av ett jämställdhetsperspektiv på de sex prioriterade områdena av gemenskapens utvecklingspolitik.

g) Vikten av att framför allt uppmärksamma flickors utbildning och det faktum att man skulle kunna börja ta itu med de ojämlika villkoren för flickor genom att anställa och utbilda lokala, kvinnliga lärare.

e) Internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess organ, fonder och program, samt utvecklingsbanker, finansiella institut, globala initiativ eller internationella partnerskap mellan offentliga och privata aktörer.

f) Forsknings- och utvecklingsinstitut samt universitet.

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE AV STÖD

Artikel 6

1. Finansiellt stöd enligt denna förordning skall ha formen av bidrag eller kontrakt.

2. Ett bidrag får finansiera hela kostnaden för en åtgärd endast om det kan visas att detta är av avgörande betydelse för att åtgärden skall kunna utföras, med undantag av åtgärder som följer av genomförandet av finansieringsöverskommelser med tredje land eller åtgärder som förvaltas av internationella organisationer. I andra fall skall det eftersträvas att de mottagare som anges i artikel 7 ger ett finansiellt bidrag. Vid fastställandet av storleken på det begärda bidraget skall hänsyn tas till de berörda parternas förmåga och den aktuella åtgärdens art.

3. Kontrakten med mottagarna får täcka finansiering av deras driftskostnader, i enlighet med artikel 4.3 b.

4. Ett finansiellt stöd enligt denna förordning får innefatta samfinansiering med andra givare, särskilt med medlemsstaterna, Förenta nationerna samt internationella eller regionala utvecklingsbanker eller finansiella institut.

Artikel 7

1. De samarbetspartner som kan få finansiellt stöd enligt denna förordning är bland annat följande:

a) Myndigheter och offentliga organ på nationell, regional och lokal nivå.

b) Lokala samhällen, icke-statliga organisationer, särskilt de som är verksamma på jämställdhetsområdet, kvinnoorganisationer, lokalt baserade organisationer, fackföreningar och andra icke-vinstdrivande fysiska och juridiska personer.

c) Den lokala privata sektorn.

d) Regionala organisationer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 e skall finansiellt stöd i form av bidrag från gemenskapen vara tillgängligt för samarbetspartner som har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller i ett tredje land som är mottagare eller potentiell mottagare av stöd från gemenskapen enligt denna förordning, förutsatt att detta huvudkontor utgör faktiskt centrum för ledning av verksamheten. I undantagsfall får huvudkontoret vara beläget i ett annat tredje land. Prioritet kommer att ges de inhemska strukturer som kan bidra till att utveckla den lokala förmågan när det gäller jämställdhetsperspektivet.

Artikel 8

1. Om åtgärderna är föremål för finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och mottagarlandet, skall det i dessa överenskommelser föreskrivas att betalningen av skatter, tullar och andra avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

2. Alla finansieringsöverenskommelser eller överenskommelser eller kontrakt om bidrag som ingås enligt denna förordning skall innehålla en bestämmelse om att kommissionen och revisionsrätten får utföra kontroller på plats i enlighet med de sedvanliga förfaranden som kommissionen har föreskrivit inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾.

3. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att ge uttryck åt gemenskapskaraktären hos det bistånd som lämnas enligt denna förordning.

Artikel 9

1. Deltagande i anbudsproceduren och tilldelning av ett upphandlingskontrakt skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna, därmed likställda länder och i samtliga utvecklingsländer. Det skall stå öppet för andra tredje länder under förutsättning att det tillämpas ömsesidigt. Det kan i exceptionella och berättigade undantagsfall utvidgas till att omfatta andra tredje länder.

2. Varor som levereras skall ha sitt ursprung i medlemsstaterna, mottagarlandet eller andra utvecklingsländer. I de fall som anges i punkt 1 får varorna ha sitt ursprung i andra tredje länder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

Artikel 10

1. För att uppnå målen om konsekvens och komplementaritet i fördraget och sörja för största möjliga verkan totalt sett av åtgärderna får kommissionen vidta alla nödvändiga samordningsåtgärder, vilka särskilt kan avse

- a) inrättande av ett system för systematiskt utbyte och systematisk analys av information om de finansierade åtgärderna och om de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna avser att finansiera,
- b) samordning på den plats där åtgärderna genomförs i form av regelbundna möten och informationsutbyte mellan företrädare för kommissionen och medlemsstaterna i mottagarlandet, lokala myndigheter och andra decentraliserade organ.

2. Kommissionen bör ta upp jämställdhetsfrågan som en permanent punkt på dagordningen under möten mellan företrädare för kommissionen, medlemsstaterna och partnerländerna i syfte att informera om jämställdhetsfrågor på nya områden av utvecklingsarbetet.

3. Kommissionen skall dra nytta av erfarenheter från medlemsstaterna, andra givare och partnerländerna i frågor som rör integrering av ett jämställdhetsperspektiv och kvinnors frigörelse.

4. Kommissionen får tillsammans med medlemsstaterna ta alla initiativ som är nödvändiga för att sörja för en lämplig samordning med övriga berörda givare, särskilt de som är en del av FN-systemet.

KAPITEL III

**BESTÄMMELSER OM FINANSIERING OCH DÄRTILL ANKNU-
TNA FÖRFARANDE FÖR BESLUT***Artikel 11*

1. Den ekonomiska ramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2004–2006 skall vara 9 miljarder euro.
2. De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom budgetplanens ram.

Artikel 12

1. Kommissionen skall ansvara för utarbetandet av riktlinjer för den strategiska programplaneringen och för fastställandet av mätbara mål, prioriteringar, tidsfrister inom särskilda

åtgärdsområden, förutsättningar och förväntade resultat för gemenskapens samarbete. Programplaneringen skall vara flexibel och väglädd.

2. Ett åsiktsutbyte skall äga rum en gång om året, inom ramen för ett gemensamt möte mellan de kommittéer som avses i artikel 14.1, och på grundval av en redogörelse av kommissionens företrädare för de allmänna riktlinjerna för de åtgärder som skall genomföras.

Artikel 13

1. Kommissionen skall ansvara för bedömning av, beslut om och förvaltning av de åtgärder som omfattas av denna förordning i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen.

2. Arbetsprogrammet skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 14

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som, för det aktuella geografiska området, är behörig i utvecklingsfrågor.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 45 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

KAPITEL IV

RAPPORTER*Artikel 15*

1. Efter varje budgetårs utgång skall kommissionen i sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik lämna uppgifter om vilka åtgärder som finansierats under det gångna budgetåret och redovisa sina slutsatser beträffande genomförandet av denna förordning under året.

Sammanfattningen skall i synnerhet innehålla uppgifter om åtgärdernas starka och svaga sidor och resultat, om med vem kontrakt har ingåtts samt om resultaten av eventuella oberoende utvärderingar av enskilda åtgärder.

2. Ett år innan denna förordning upphör att gälla skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en oberoende utvärderingsrapport om dess genomförande så att det kan fastställas om förordningens mål har uppnåtts och riktlinjer kan ges för hur framtida åtgärder skall kunna bli mera effektiva. Kommissionen får på grundval av denna utvärderingsrapport lägga fram förslag beträffande denna förordnings framtid liksom, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2006.

Utfärdad i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 807/2004

av den 21 april 2004

om ändring av rådets förordning (EG) nr 2236/95 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 156 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Högnivågruppen för det transeuropeiska transportnätet, under Karel Van Mierts ordförandeskap, beklagar att gränsöverskridande sträckor av prioriterade projekt i det transeuropeiska transportnätet försenats. Dessa förseningar påverkar avkastningen på medlemsstaternas investeringar i sträckor inom det egna landets gränser negativt, eftersom stordriftsfördelar omöjliggörs. Högnivågruppen rekommenderar att gemenskapens finansieringsgrad differentieras på grundval av fördelarna för andra länder, i synnerhet grannländer, och understryker att denna differentiering i första hand bör gynna gränsöverskridande projekt som berör fjärrtransporter. Vidare bör gemenskapens finansieringsgrad differentieras beroende på hur mycket projektens ekonomiska fördelar överstiger den finansiella lönsamheten.
- (2) Högnivågruppen rekommenderar därför en höjning av gemenskapens finansieringsgrad för att främja genomförandet av gränsöverskridande förbindelser inom prioriterade projekt och påpekar dessutom att en sådan förändring endast skulle ha begränsade budgetkonsekven-

ser. Denna bör genomföras med tanke på behovet att koncentrera de transeuropeiska nätens resurser på viktiga projekt, samtidigt som behovet av fortsatt finansiellt stöd till icke-prioriterade projekt erkänns.

- (3) Det bör bli möjligt att genomföra budgetåtaganden i form av årliga utbetalningar på grundval av ett samlat och flerårigt rättsligt åtagande.
- (4) En tillfällig ökning av gemenskapens finansieringsgrad kan leda till att aktörerna motiveras till att påskynda genomförandet av de prioriterade projekt som omfattas av denna förordning och till att göra detta effektivt.
- (5) En förutsättning för upprättandet av offentlig-privata partnerskap (och andra former av samarbete mellan offentlig och privat sektor) är ett tydligt finansiellt åtagande från de institutionella investerarnas sida som är tillräckligt lockande för att mobilisera privat kapital. Om gemenskapens finansiella stöd beviljas på flerårig grund skulle det undanröja den osäkerhet som bromsar utvecklingen av projekt. Därför bör åtgärder vidtas för att på grundval av ett flerårigt rättsligt åtagande bevilja finansiellt stöd åt de projekt som väljs ut.
- (6) På energinätsområdet är de gränsöverskridande förbindelserna viktiga för att garantera en väl fungerande inre marknad, försörjningstrygghet och ett optimalt utnyttjande av energiinfrastrukturer. Prioriterade energinätsprojekt, som är nödvändiga för Europeiska unionens ekonomi men olönsamma i företagsekonomiskt avseende och som inte snedvrider konkurrensen mellan företagen, bör därför också beviljas ökat finansiellt stöd. Detta stöd avser prioriterade energinätsprojekt.
- (7) Rådets förordning (EG) nr 2236/95 ⁽⁴⁾ bör anpassas för att ta hänsyn till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT C 75 E, 26.3.2002, s. 316 och EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 291.

⁽²⁾ EGT C 125, 27.5.2002, s. 13.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 juli 2002 (EGT C 271 E, 12.11.2003, s. 163), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 februari 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/1999 (EGT L 197, 29.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(8) Förordning (EG) nr 2236/95 bör följaktligen ändras.

b) Följande punkt skall läggas till:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2236/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Det totala gemenskapsstödet enligt denna förordning får inte överstiga 10 % av den totala investeringskostnaden, oavsett vilken stödform som valts. Det totala gemenskapsstödet får dock i följande undantagsfall uppgå till 20 % av den totala investeringskostnaden:

a) Projekt som rör positionsbestämnings- och navigeringssystem via satellit enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (*).

b) Prioriterade energinätsprojekt.

c) Sträckor av projekt av gemenskapsintresse som anges i bilaga III till beslut 1692/96/EG, vilka syftar till att avlägsna flaskhalsar och/eller åtgärda brister på förbindelser, om dessa går över gränserna eller över naturliga hinder och bidrar till en integrering av den inre marknaden i en utvidgad gemenskap och att säkerheten främjas och interoperabiliteten säkras för nationella nät och/eller som bidrar väsentligt till en bättre balans mellan olika transportsätt, till förmån för de miljövänligaste transportsätten, under förutsättning att dessa projekt påbörjas före 2010. Denna finansieringsgrad skall differentieras på grundval av fördelarna för andra länder, särskilt grannmedlemsstater.

(* EGT L 228, 9.9.1996, s. 1. Beslutet ändrat genom beslut nr 1346/2001/EG (EGT L 185, 6.7.2001, s. 1)."

"5. När det gäller projekt som avses i punkt 3, och inom ramen för denna förordning, är det rättsliga åtagandet flerårigt, och anslagen ur budgeten skall betalas ut i form av årliga utbetalningar."

2. I artikel 13 skall följande punkt läggas till:

"4. Om ett projekt inte är slutfört inom tio år efter det att det beviljats ekonomiskt stöd, får kommissionen återkräva det utbetalda stödet, med beaktande av proportionalitetsprincipen och med hänsyn till alla relevanta faktorer."

3. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen är ansvarig för genomförandet av denna förordning.

2. Kommissionen skall biträdas av en kommitté. Europeiska investeringsbanken skall utse en företrädare utan rösträtt till kommittén.

3. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (*) tillämpas med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(* EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

4. I artikel 18 skall följande punkt läggas till:

"Fördelningen av anslag skall vara kopplad till genomförandets kvalitativa och kvantitativa nivå."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 808/2004

av den 21 april 2004

om gemenskapsstatistik om informationssamhället

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 fastställdes målet för Europa att inom tio år bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi.
- (2) I handlingsplanen eEurope 2002 – som antogs vid Europeiska rådets möte i Feira i juni 2000 – upprättas ett förfarande för att fastställa mål och benchmarking för att Europa skall bli uppkopplat så snabbt som möjligt.
- (3) Vid Europeiska rådets möte i Sevilla i juni 2002 godkändes målen i handlingsplanen eEurope 2005, i vilken det krävs en rättslig ram för att garantera en enhetlig och jämförbar insamling av uppgifter i medlemsstaterna och för att göra det möjligt att i högre grad använda officiell statistik om informationssamhället.
- (4) De strukturella indikatorer som används i den årliga vår-rapporten till Europeiska rådet kräver indikatorer som är baserade på sammanhängande statistiska uppgifter om informationssamhället.
- (5) Benchmarkingarbetet inom eEurope kräver som en del i genomförandet av handlingsplanen eEurope att indikatorerna baseras på sammanhängande statistiska uppgifter om informationssamhället.
- (6) Kommissionens avdelningar behöver varje år harmoniserad statistik om användning av informations- och kommunikationsteknik (IKT) inom företagen.

(7) Kommissionens avdelningar behöver varje år harmoniserad statistik om enskilda personers och hushållens IKT-användning.

(8) Eftersom informationssamhället förändras snabbt krävs det att den statistik som utarbetas kan anpassas till ny utveckling. Detta kan möjliggöras genom att moduler med tidsbegränsad varaktighet tillhandahålls och genom att ändringar genom genomförandeåtgärder tillåts med hänsyn till medlemsstaternas resurser, det extra arbete som uppgiftslämnarna orsakas, den tekniska och metodologiska genomförbarheten samt resultatens tillförlitlighet.

(9) Utarbetandet av särskild gemenskapsstatistik styrs av de bestämmelser som fastställdes i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽²⁾.

(10) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att upprätta en gemenskapsram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik om informationssamhället, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(11) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

(12) Kommittén för det statistiska programmet, som inrättades genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁴⁾, har tillfrågats i enlighet med artikel 3 i detta.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 januari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 16 april 2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 5

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning skall vara att upprätta en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik om informationssamhället.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *gemenskapsstatistik*: den betydelse som ges i artikel 2 i förordning (EG) nr 322/97,
- b) *framställning av statistik*: den betydelse som ges i artikel 2 i förordning (EG) nr 322/97,
- c) *referensperiod*: den period som uppgifterna gäller,
- d) *referensår*: en referensperiod som motsvarar ett kalenderår,
- e) *insamlingsperiod*: en period som anges i genomförandeåtgärderna under vilken uppgiftsinsamlingen sker.

Artikel 3

Räckvidd

1. Den statistik som skall samlas in skall omfatta de uppgifter som krävs för förfarandet för benchmarking i samband med eEurope och som är av nytta för de strukturella indikatorerna, samt andra uppgifter som krävs för att skapa en enhetlig grund för att analysera informationssamhället.
2. Statistiken skall grupperas i moduler, som definieras i bilaga I och II till denna förordning.

Artikel 4

Moduler

Modulerna i denna förordning skall omfatta följande områden:

- Företagen och informationssamhället, som definieras i bilaga I.
- Enskilda personer, hushållen och informationssamhället, som definieras i bilaga II.

Metodhandbok

Kommissionen skall i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta en rådgivande metodhandbok med rekommenderade riktlinjer för gemenskapsstatistik som framställts i enlighet med denna förordning samt uppdatera den när det blir nödvändigt på grund av nya genomförandeåtgärder.

Artikel 6

Överföring av uppgifter

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen (Eurostat) överföra de aggregerade uppgifter och de metadata som krävs enligt denna förordning och dess genomförandeåtgärder, även aggregerade konfidentiella uppgifter, i enlighet med befintliga gemenskapsbestämmelser om utlämnande av konfidentiella statistiska uppgifter. Dessa gemenskapsbestämmelser skall tillämpas på behandlingen av resultaten, i den mån de innehåller konfidentiella uppgifter.
2. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg överföra de uppgifter och de metadata som krävs enligt denna förordning, i enlighet med en utbytesstandard som kommissionen och medlemsstaterna enats om.

Artikel 7

Kvalitetskriterier och rapporter

1. Kommissionen (Eurostat) skall bedöma de överförda uppgifternas kvalitet.
2. Kommissionen (Eurostat) skall i nära samarbete med medlemsstaterna utveckla rekommenderade gemensamma standarder utformade för att garantera kvalitet i överlämnat data-material (i enlighet med Eurostats standardkvalitetskriterier). Dessa standarder skall offentliggöras i metodhandboken.
3. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera kvaliteten på de uppgifter som överförs.
4. Inom en viss tid efter det att tidsfristen för att överföra de slutliga resultaten löpt ut, skall medlemsstaterna överlämna en rapport till kommissionen (Eurostat) om kvaliteten på de uppgifter som lämnats, på grundval av de standarder som avses i punkt 2. I dessa rapporter skall anges i vilka fall de ovan nämnda standarderna inte följts. Perioden skall fastställas i samband med utarbetandet av genomförandeåtgärder.

Artikel 8

Genomförandeåtgärder

1. Åtgärderna för att genomföra modulerna i denna förordning skall gälla urval och specifikation, justering och ändring av ämnen och deras karakteristika, täckning, referensperioder och uppdelning av karakteristika, periodicitet och vid vilken tidpunkt uppgifterna skall överföras samt tidsfristerna för överföring av resultaten.

2. Genomförandeåtgärder, även åtgärder för justering och uppdatering för att ta hänsyn till ekonomiska och tekniska förändringar, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2, med hänsyn till medlemsstaternas resurser, det extra arbete som uppgiftslämnarna orsakas, den tekniska och metodologiska genomförbarheten samt resultatens tillförlitlighet.

3. Genomförandeåtgärderna skall utarbetas senast nio månader innan uppgiftsinsamlingsperioden inleds.

Artikel 9

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, som inrättades genom beslut 89/382/EEG, Euratom, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

Artikel 10

Finansiering

1. Under åtminstone det första året som medlemsstaterna framställer gemenskapsstatistik som det föreskrivs om i de genomförandeåtgärder som antas i enlighet med denna förordning skall kommissionen ge medlemsstaterna ekonomiskt stöd för att hjälpa dem att täcka de kostnader som de ådrar sig i samband med framställningen, bearbetningen och överföringen av denna statistik. Det ekonomiska stödet får inte överstiga 90 % av dessa kostnader.

2. Villkoren och förfarandena för att ge det ekonomiska stödet och för dess utbetalning och kontroll skall överensstämma med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾.

3. Om budgetramarna är tillräckliga skall kommissionen fortsätta att ge ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för att kompensera för de kostnader som uppstår genom tillhandahållandet av denna statistik under påföljande år.

4. Budgetmyndigheten skall inom ramen för Europeiska gemenskapernas årliga budgetförfarande godkänna anslagsbeloppen för detta ekonomiska stöd.

Artikel 11

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

BILAGA I

Modul 1: Företagen och informationssamhälleta) *Mål*

Målet med denna modul är att framställa aktuell statistik om företag och informationssamhället. Modulen tillhandahåller en ram för kraven avseende täckning, varaktighet och periodicitet, ämnen, uppdelning av insamlade data och eventuella pilotstudier.

b) *Omfattning*

Denna modul omfattar företagsverksamhet inom avdelningarna D till K och huvudgrupp 92 i den statistiska klassificeringen av ekonomiska verksamheter i Europeiska gemenskapen (NACE Rev. 1.1). Avdelning J kommer att läggas till om resultaten av pilotstudierna är positiva.

Statistiken skall samlas in för företagsenheter.

c) *Varaktighet och periodicitet för dataframställningen*

Statistik kommer att framställas varje år för upp till fem referensår efter det datum då denna förordning träder i kraft. Alla uppgifter kommer inte nödvändigtvis att framställas varje år. Periodiciteten för framställningen av statistik för respektive karakteristik kommer att specificeras och fastställas som en del av de genomförandeåtgärder som avses i artikel 8.

d) *Ämnen*

De uppgifter som skall tillhandahållas kommer att väljas ut från nedanstående lista över ämnen:

- IKT-system och deras användning inom företagen,
- användning av Internet och andra elektroniska nätverk inom företagen,
- e-handel och e-affärsprocesser,
- IKT-kompetens i företagsenheten och efterfrågan på IKT-färdigheter,
- hinder för användning av IKT, Internet och andra elektroniska nätverk samt e-handels- och e-affärsprocesser,
- utgifter för och investeringar i IKT,
- IKT-säkerhet, samt
- effekterna av IKT-användning på företagen.

Alla ämnen kommer inte nödvändigtvis att täckas varje år.

e) *Uppdelning av dataframställningen*

Inte alla uppdelningar av statistiken kommer nödvändigtvis att framställas varje år. De uppdelningar som krävs kommer att väljas ut från följande lista, och de kommer att fastställas som en del av genomförandeåtgärderna:

- efter storlek,
- efter NACE-rubrik, samt
- efter region; den regionala uppdelningen kommer att begränsas till endast tre grupper.

f) *Pilotstudier*

När betydande nya datakrav fastställs eller otillräcklig datakvalitet befaras, kommer kommissionen att föranstalta om pilotstudier som skall genomföras på frivillig basis av medlemsstaterna innan data insamlas. Sådana pilotstudier kommer att genomföras för att utvärdera genomförbarheten av ifrågavarande datainsamling, med beaktande av fördelarna med tillgången till uppgifterna jämfört med kostnaderna för insamlingen och det extra arbete som uppgiftslämnarna orsakas.

BILAGA II

Modul 2: Enskilda personer, hushållen och informationssamhälleta) *Mål*

Målet med denna modul är att framställa aktuell statistik om enskilda personer, hushållen och informationssamhället. Modulen tillhandahåller en ram för kraven avseende täckning, varaktighet och periodicitet, ämnen, uppdelning av insamlade data och eventuella nödvändiga pilotstudier.

b) *Omfattning*

Denna modul omfattar statistik om enskilda personer och hushållen.

c) *Varaktighet och periodicitet för dataframställningen*

Statistik kommer att framställas varje år för upp till fem referensår efter det datum då denna förordning träder i kraft. Alla uppgifter kommer inte nödvändigtvis att framställas varje år. Periodiciteten för framställningen av statistik för respektive karakteristika kommer att specificeras och fastställas som en del av de genomförandeåtgärder som avses i artikel 8.

d) *Ämnen*

De uppgifter som skall tillhandahållas kommer att väljas ut från nedanstående lista över ämnen:

- enskilda personers och/eller hushållens tillgång till och användning av IKT-system,
- enskilda personers och/eller hushållens Internetanvändning för olika ändamål,
- IKT-säkerhet,
- IKT-kompetens,
- hinder för Internet- och IKT-användning, samt
- effekterna av IKT-användning på enskilda personer och/eller hushållen.

Alla ämnen kommer inte nödvändigtvis att täckas varje år.

e) *Uppdelning av dataframställningen*

Inte alla uppdelningar av statistiken kommer nödvändigtvis att framställas varje år. De uppdelningar som krävs kommer att väljas ut från följande lista, och de kommer att fastställas som en del av genomförandeåtgärderna:

A. För statistik om hushållen:

- efter hushållstyp.

B. För statistik om enskilda personer:

- efter åldersgrupp,
- efter kön,
- efter utbildningsnivå,
- efter sysselsättningssituation, samt
- efter region.

f) *Pilotstudie*

När betydande nya datakrav fastställs eller otillräcklig datakvalitet befaras, kommer kommissionen att föranstalta om pilotstudier som skall genomföras på frivillig basis av medlemsstaterna innan uppgifterna insamlas. Sådana pilotstudier kommer att genomföras för att utvärdera genomförbarheten av ifrågavarande datainsamling, med beaktande av fördelarna med tillgången till uppgifterna jämfört med kostnaderna för insamlingen och det extra arbete som uppgiftslämnarna orsakas.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/35/EG**av den 21 april 2004****om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, på
grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommit-
tén godkände den 10 mars 2004 och

av följande skäl:

- (1) Det finns i dag många förorenade områden i gemenska-
pen som medför betydande hälsorisker, och den bio-
logiska mångfalden har minskat avsevärt under de
senaste årtiondena. Om inga åtgärder vidtas riskerar
föroreningen att förvärras och den biologiska mångfal-
den kan komma att minska ytterligare i framtiden. Att i
största möjliga utsträckning förebygga och avhjälpa mil-
jöskador bidrar till att genomföra de mål och principer
för gemenskapens miljöpolitik som anges i fördraget.
Lokala förhållanden bör beaktas vid beslut om hur ska-
dor skall avhjälpas.
- (2) Miljöskador bör förebyggas och avhjälpas genom främ-
jandet av principen att förorenaren skall betala, i enlig-
het med fördraget och i linje med principen om hållbar

utveckling. Den grundläggande principen i detta direktiv
bör därför vara att verksamhetsutövare vars verksamhet
har orsakat en miljöskada eller ett överhängande hot om
en sådan skada skall ha ett ekonomiskt ersättnings-
ansvar. På så sätt motiveras verksamhetsutövare att vidta
åtgärder och utveckla metoder för att minimera risken
för miljöskador och därigenom risken för ersättnings-
ansvar.

- (3) Eftersom målet med detta direktiv, som är att fastställa
gemensamma rambestämmelser för att förebygga och
avhjälpa miljöskador till rimlig kostnad för samhället,
inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemssta-
terna och därför, på grund av direktivets omfattning och
dess verkningar med avseende på annan gemenskaps-
lagstiftning (rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april
1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁴⁾, rådets direktiv
92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livs-
miljöer samt vilda djur och växter ⁽⁵⁾, samt Europaparla-
mentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23
oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenska-
pens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁶⁾), bättre kan
uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta
åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5
i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen,
som beskrivs i samma artikel, går direktivet inte utöver
vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (4) Miljöskador omfattar även skador som orsakas av luft-
burna element, om de förorsakar skador på vatten, mark
eller skyddade arter eller skyddade naturliga livsmiljöer.
- (5) Begrepp som bidrar till en korrekt tolkning och tillämp-
ning av den ordning som inrättas genom detta direktiv
bör definieras, och det gäller särskilt definitionen av mil-
jöskador. När ett begrepp kommer från en annan rele-
vant gemenskapslagstiftning bör samma definition
användas, så att gemensamma kriterier kan användas
och en enhetlig tillämpning främjas.

⁽¹⁾ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 132.

⁽²⁾ EGT C 241, 7.10.2002, s. 162.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 maj 2003 (ännu inte offent-
liggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 septem-
ber 2003 (EUT C 277 E, 18.11.2003, s. 10) och Europaparlamentets
ståndpunkt av den 17 december 2003 (ännu inte offentliggjord i
EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 31 mars
2004 och rådets beslut av den 30 mars 2004.

⁽⁴⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förord-
ning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom Europa-
parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284,
31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparla-
mentets och rådets beslut 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001,
s. 1).

- (6) I definitionen av skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer kan det också hänvisas till sådana arter och livsmiljöer som skyddas i enlighet med nationell naturskyddslagstiftning. Hänsyn bör ändå tas till särskilda situationer där gemenskapslagstiftningen eller motsvarande nationella lagstiftning medger vissa undantag från den skyddsnivå som erbjuds miljön.
- (7) För bedömningen av skador på mark som de definieras i detta direktiv är det önskvärt att använda förfaranden för riskbedömning för att avgöra i vilken utsträckning det är sannolikt att människors hälsa kommer att påverkas negativt.
- (8) När det gäller skador på miljön bör detta direktiv tillämpas på yrkesverksamheter som utgör en risk för människors hälsa eller miljön. Dessa verksamheter bör i princip identifieras genom att det hänvisas till relevant gemenskapslagstiftning där det fastställs vilka krav som skall gälla för vissa verksamheter eller aktiviteter som anses utgöra en potentiell eller verklig risk för människors hälsa eller miljön.
- (9) När det gäller skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer bör detta direktiv även tillämpas på andra yrkesverksamheter än de som redan, genom hänvisning till gemenskapslagstiftning, direkt eller indirekt identifieras som en potentiell eller verklig risk för människors hälsa eller miljön. I sådana fall skall verksamhetsutövaren endast vara ansvarig enligt detta direktiv när han begått ett fel eller varit oaktsam.
- (10) Det bör tas uttrycklig hänsyn till Euratomfördraget och relevanta internationella konventioner samt till gemenskapslagstiftning som innehåller mer omfattande och strängare regler för de verksamheter som omfattas av detta direktiv. I det här direktivet anges de behöriga myndigheternas befogenheter, men direktivet innehåller inga ytterligare lagvalsregler och påverkar inte tillämpningen av de regler om domstolars internationella behörighet som fastställs bland annat i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾. Detta direktiv bör inte tillämpas på verksamhet vars främsta syfte är att tjäna det nationella försvaret eller internationell säkerhet.
- (11) Detta direktiv syftar till att förebygga och avhjälpa miljöskador och påverkar inte rätten till sådan ersättning för traditionell skada som beviljats i enlighet med ett relevant internationellt avtal om skadeståndsansvar.
- (12) Många medlemsstater är parter i internationella avtal om skadeståndsansvar på specifika områden. Dessa medlemsstater bör kunna förbli parter i dessa avtal efter direktivets ikraftträdande, medan andra medlemsstater inte bör mista möjligheten att bli parter i sådana avtal.
- (13) Alla typer av miljöskador går inte att avhjälpa genom en ordning med ersättningsansvar. För att en sådan ordning skall vara effektiv måste det finnas en eller flera identifierbara förorenare, skadan bör vara konkret och mätbar, och ett orsakssamband bör kunna fastställas mellan skadan och den identifierade förorenaren. En ordning med ersättningsansvar är därför inte något lämpligt instrument för att hantera föroreningar av mer omfattande, diffus karaktär där det är omöjligt att hänföra de negativa miljöeffekterna till vissa enskilda aktörers handlingar eller underlåtelse att handla.
- (14) Detta direktiv gäller inte personskador, skada på privat egendom eller ekonomiska förluster och påverkar inte någon rättighet avseende denna typ av skador.
- (15) Eftersom förebyggande och avhjälpan av miljöskador direkt bidrar till genomförandet av gemenskapens miljöpolitik, bör offentliga myndigheter säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv genomförs och tillämpas korrekt.
- (16) De åtgärder som vidtas för att återställa miljön bör vara så effektiva att de garanterar att målen för återställandet uppnås. Det bör i detta syfte fastställas en gemensam ram, vars korrekta tillämpning bör övervakas av den behöriga myndigheten.
- (17) Lämpliga åtgärder bör vidtas för situationer där flera miljöskador har uppkommit och där den behöriga myndigheten inte kan sörja för att alla åtgärder som är nödvändiga för att avhjälpa skadorna vidtas samtidigt. I ett sådant fall bör den behöriga myndigheten kunna bestämma vilken miljöskada som skall avhjälpas i första hand.
- (18) Enligt principen att förorenaren skall betala bör en verksamhetsutövare som orsakar en miljöskada eller framkallar ett överhängande hot om en sådan skada i princip bära kostnaderna för de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa skadan. Om en behörig myndighet själv eller via en tredje part agerar i en verksamhetsutövares ställe, bör myndigheten se till att få

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 13).

- ersättning från verksamhetsutövaren för sina kostnader. Verksamhetsutövarna bör också i slutändan bära kostnaderna för att bedöma miljökadan och, i förekommande fall, för att bedöma ett överhängande hot om att en sådan skada skulle uppkomma.
- (19) Medlemsstaterna får göra en schablonmässig beräkning av de administrativa och rättsliga kostnader, tillsynskostnader och andra allmänna kostnader som skall ersättas.
- (20) Det bör inte krävas av en verksamhetsutövare att han skall bära kostnaderna för förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv i situationer där skadan eller det överhängande hotet om skada är en följd av vissa händelser som verksamhetsutövaren inte råder över. Medlemsstaterna får tillåta att verksamhetsutövare som inte orsakat skadan genom fel eller försummelse inte skall bära kostnaderna för de åtgärder som vidtas för att avhjälpa skadan i situationer där skadan är en följd av utsläpp eller händelser som är uttryckligen tillåtna eller där det inte var möjligt att känna till de skadliga verkningarna när händelsen eller utsläppet ägde rum.
- (21) Verksamhetsutövarna bör bära kostnaderna för förebyggande åtgärder, om dessa åtgärder ändå skulle ha vidtagits av dem för att uppfylla kraven i lagar och andra författningar, inklusive villkoren i tillstånd eller godkännanden, som reglerar deras verksamhet.
- (22) Medlemsstaterna får införa nationella regler för kostnadsfördelning i fall då skadan orsakats av flera parter. Medlemsstaterna får i synnerhet beakta den speciella situation som föreligger för användare av produkter, vilka kanske inte kan hållas ansvariga för miljökador på samma villkor som de personer som tillverkar sådana produkter. I detta fall bör ansvarsfördelningen avgöras i enlighet med nationell lagstiftning.
- (23) Behöriga myndigheter bör ha rätt att få ersättning från verksamhetsutövare för sina kostnader för åtgärder för att förebygga eller avhjälpa en skada inom en rimlig tid efter det att åtgärderna slutförts.
- (24) Det är nödvändigt att se till att det finns effektiva metoder för genomförande och kontroll av efterlevnad, samtidigt som berörda verksamhetsutövarers och andra berörda parter legitima intressen tillvaratas på lämpligt sätt. De behöriga myndigheterna bör vara ansvariga för vissa uppgifter som kräver skönsmässig bedömning, exempelvis när det gäller att bedöma skadans betydelse och att fastställa vilka åtgärder som bör vidtas för att avhjälpa den.
- (25) Personer som berörs eller kan antas bli berörda av en miljökada bör ha rätt att begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder. Miljöskydd är emellertid ett diffust intresse, som enskilda personer inte alltid tillvaratar eller är i stånd att tillvarata. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som främjar naturskydd bör därför också ges möjlighet att bidra till att detta direktiv genomförs på ett effektivt sätt.
- (26) Berörda fysiska eller juridiska personer bör ha möjlighet till omprövning av den behöriga myndighetens beslut, handlingar eller underlåtelse att handla.
- (27) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att uppmuntra verksamhetsutövarna att teckna lämpliga försäkringar eller utnyttja andra former av ekonomisk säkerhet samt främja utvecklandet av instrument och marknader för ekonomiska säkerheter för att få ett effektivt skydd mot de ekonomiska skyldigheter som följer av detta direktiv.
- (28) Om en miljökada påverkar eller sannolikt kommer att påverka flera medlemsstater, bör dessa medlemsstater samarbeta för att säkerställa att det vidtas lämpliga och effektiva åtgärder för att förebygga eller avhjälpa miljökadan. Medlemsstaterna har möjlighet att söka täckning för kostnaderna för förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder.
- (29) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare bestämmelser om förebyggande och avhjälpan av miljökador, och inte heller från att anta lämpliga bestämmelser för att förhindra dubbel ersättning av kostnaderna i situationer där en behörig myndighet enligt detta direktiv och en person vars egendom berörs av en miljökada samtidigt gör sina anspråk gällande.
- (30) Skador som vållats före utgången av den tidsfrist då direktivet skall vara genomfört bör inte omfattas av direktivets bestämmelser.
- (31) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om de erfarenheter som vunnits vid tillämpningen av detta direktiv, så att kommissionen, med hänsyn till konsekvenserna för en hållbar utveckling och till framtida miljörisker, kan avgöra om det är lämpligt att genomföra en översyn av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa en ram för miljöansvar enligt principen om att förorenaren skall betala, för att förebygga och avhjälpa miljöskador.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. miljöskada:

- a) skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer, dvs. alla skador som har betydande negativa effekter när det gäller att uppnå eller bibehålla en gynnsam bevarandestatus för sådana livsmiljöer eller arter; betydelsen av dessa effekter skall bedömas i förhållande till det ursprungliga tillståndet, med beaktande av kriterierna i bilaga I;

skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer omfattar inte tidigare fastställda negativa effekter som är en följd av åtgärder som en verksamhetsutövare har vidtagit med de behöriga myndigheternas uttryckliga godkännande i enlighet med genomförandebestämmelserna för artikel 6.3 och 6.4 eller artikel 16 i direktiv 92/43/EEG eller artikel 9 i direktiv 79/409/EEG eller, när det gäller livsmiljöer och arter som inte omfattas av gemenskapslagstiftningen, i enlighet med motsvarande bestämmelser i nationell lagstiftning om naturskydd,

- b) skador på vatten, dvs. skador som har betydande negativa effekter på det berörda vattnets ekologiska, kemiska och/eller kvantitativa status och/eller ekologiska potential, enligt definitionen i direktiv 2000/60/EG, med undantag för sådana negativa effekter som omfattas av artikel 4.7 i det direktivet,
- c) markskador, dvs. varje markförorening som utgör en betydande risk för att människors hälsa skall påverkas negativt som följd av direkt eller indirekt införande, i, på eller under mark, av ämnen, beredningar, organismer eller mikroorganismer.

2. skada: en mätbar negativ förändring av en naturresurs och/eller dess funktioner vilken kan uppkomma direkt eller indirekt.

3. skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer:

- a) arter som avses i artikel 4.2 i direktiv 79/409/EEG eller förtecknas i bilaga I till det direktivet eller som förtecknas i bilagorna II och IV till direktiv 92/43/EEG,
- b) livsmiljöer för de arter som avses i artikel 4.2 i direktiv 79/409/EEG eller förtecknas i bilaga I till det direktivet eller som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG, och de naturliga livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG samt parningsplatser eller rastplatser för de arter som förtecknas i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG, och
- c) om en medlemsstat så beslutar, varje livsmiljö eller art som inte finns förtecknad i dessa bilagor och som medlemsstaten utser för syften som motsvarar dem som avses i dessa båda direktiv.

4. bevarandestatus:

- a) för en naturlig livsmiljö: summan av de faktorer som påverkar en naturlig livsmiljö och dess typiska arter och som på lång sikt kan påverka dess naturliga utbredning, struktur och funktion samt de typiska arternas överlevnad på lång sikt, antingen inom den del av medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av fördraget, inom en medlemsstats territorium eller inom livsmiljöns naturliga utbredningsområde.

En naturlig livsmiljös bevarandestatus anses gynnsam, när

- dess naturliga utbredningsområde och de delar den täcker inom detta område är stabila eller ökande,
- den särskilda struktur och de särskilda funktioner som är nödvändiga för att den skall kunna bibehållas på lång sikt finns och sannolikt kommer att finnas kvar under en överskådlig framtid, och
- bevarandestatusen för dess typiska arter är gynnsam enligt definitionen i led b.

- b) för en art: summan av de faktorer som påverkar den berörda arten och som på lång sikt kan påverka dess populationers naturliga utbredning och mängd, antingen inom den del av medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av fördraget, inom en medlemsstats territorium eller inom artens naturliga utbredningsområde.

- En arts bevarandestatus anses gynnsam, när
- uppgifter om den berörda artens populationsdynamik visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin naturliga livsmiljö,
 - artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom överskådlig framtid, och
 - det finns och sannolikt kommer att fortsätta att finnas en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer skall kunna bevaras på lång sikt.
5. *vatten*: alla typer av vatten som omfattas av direktiv 2000/60/EG.
6. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person, privat eller offentlig, som driver eller kontrollerar en yrkesverksamhet eller, om detta följer av nationell lagstiftning, den person till vilken avgörande ekonomiska befogenheter när det gäller en sådan verksamhets tekniska funktion har delegerats, inbegripet den person som innehar tillstånd eller godkännande för denna verksamhet och/eller den person som registrerar eller anmäler en sådan verksamhet.
7. *yrkesverksamhet*: all verksamhet som bedrivs i samband med en ekonomisk verksamhet, en affär eller ett företag, oavsett om den är privat eller offentlig eller om den drivs i vinstgivande eller icke vinstgivande syfte.
8. *utsläpp*: utsläpp i miljön, som ett resultat av mänsklig verksamhet, av ämnen, beredningar, organismer eller mikroorganismer.
9. *överhängande hot om skada*: en tillräcklig sannolikhet för att en miljöskada skall uppkomma inom en nära framtid.
10. *förebyggande åtgärder*: åtgärder som vidtas med anledning av en händelse, handling eller försummelse som har framkallat ett överhängande hot om miljöskada, i syfte att förebygga eller minimera denna skada.
11. *hjälpåtgärder*: varje åtgärd eller kombination av åtgärder, bland annat begränsnings- eller interimståtgärder som vidtas för att återställa, sanera eller ersätta skadade naturresurser och/eller försämrade funktioner eller för att tillhandahålla en motsvarighet till dessa naturresurser eller funktioner i enlighet med bilaga II.
12. *naturresurs*: skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer, vatten och mark.
13. *funktioner* och *naturresursfunktioner*: de funktioner en naturresurs har till förmån för en annan naturresurs och/eller allmänheten.
14. *ursprungligt tillstånd*: det tillstånd som naturresursen och funktionerna skulle ha befunnit sig i vid skadetillfället om miljöskadan inte hade uppkommit, såvitt kan bedömas på grundval av bästa tillgängliga information.
15. *återhämtning*, inklusive *naturlig återhämtning*: när det gäller vatten, skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer, de skadade naturresursernas och/eller de försämrade funktionernas återgång till sitt ursprungliga tillstånd, och, när det gäller markskador, eliminering av alla betydande risker för negativa effekter på människors hälsa.
16. *kostnader*: de kostnader som är skäligen med hänsyn till behovet att säkerställa ett korrekt och effektivt genomförande av detta direktiv, inbegripet kostnaderna för att bedöma miljöskadan, ett överhängande hot om en sådan skada, handlingsalternativ samt administrativa och rättsliga kostnader, tillsynskostnader, kostnader för datainsamling och andra allmänna kostnader samt kostnader för övervakning och kontroll.

Artikel 3

Räckvidd

1. Detta direktiv skall tillämpas på
- a) miljöskador som orsakas av någon av de yrkesverksamheter som förtecknas i bilaga III samt överhängande hot om att sådana skador uppkommer på grund av någon av dessa verksamheter,
 - b) skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer som orsakas av andra yrkesverksamheter än de som förtecknas i bilaga III samt överhängande hot om att sådana skador uppkommer på grund av någon av dessa verksamheter när verksamhetsutövaren har begått ett fel eller en försummelse.
2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av strängare gemenskapslagstiftning som reglerar utövandet av någon av de verksamheter som omfattas av direktivet, eller tillämpningen av gemenskapslagstiftning som innehåller bestämmelser om behörighetskonflikter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av relevant nationell lagstiftning, skall detta direktiv inte ge privata parter rätt till ersättning för en miljöskada eller ett överhängande hot om en sådan skada.

Artikel 4

Undantag

1. Detta direktiv skall inte omfatta miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som orsakas av

- a) väpnade konflikter, fientligheter, inbördeskrig eller uppror,
- b) exceptionella och oundvikliga naturfenomen, som det inte är möjligt att skydda sig mot.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som uppkommer till följd av tillbud för vilka ansvar eller ersättning omfattas av någon av de internationella konventioner som finns förtecknade i bilaga IV, inklusive alla eventuella framtida ändringar av dessa, och som är i kraft i de berörda medlemsstaterna.

3. Detta direktiv skall inte påverka verksamhetsutövarens rätt att begränsa sitt ansvar i enlighet med nationell lagstiftning om genomförande av 1976 års konvention om begränsning av sjörättsligt skadeståndsansvar, inbegripet eventuella framtida ändringar av denna, eller 1988 års Strasbourgkonvention om begränsning av skadeståndsansvar på inre vattenvägar, inbegripet eventuella framtida ändringar av denna.

4. Detta direktiv skall inte tillämpas på sådana kärntekniska risker, miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som kan orsakas av verksamheter som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller av tillbud eller verksamheter för vilka ansvar eller ersättning omfattas av något av de internationella instrument som finns förtecknade i bilaga V, inklusive alla eventuella framtida ändringar av dessa.

5. Detta direktiv skall endast tillämpas på miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som orsakas av en förorening av diffus karaktär, där det är möjligt att fastställa orsaksambandet mellan skadan och enskilda verksamhetsutövares verksamhet.

6. Detta direktiv skall inte tillämpas på verksamheter vars främsta syfte är att tillhandahålla tjänster åt det nationella försvaret eller tjäna internationell säkerhet eller vars enda syfte är att skydda mot naturkatastrofer.

Artikel 5

Förebyggande åtgärder

1. Om det, innan en miljöskada uppkommit, finns ett överhängande hot om att en sådan skada kan uppkomma, skall verksamhetsutövaren utan dröjsmål vidta nödvändiga förebyggande åtgärder.

2. Medlemsstaterna skall vid behov, och i varje fall när ett överhängande hot om miljöskada inte avväjts trots de förebyggande åtgärder som verksamhetsutövaren vidtagit, ålägga verksamhetsutövare att så snart som möjligt underrätta den behöriga myndigheten om alla relevanta aspekter av situationen.

3. Den behöriga myndigheten får när som helst

a) kräva att verksamhetsutövaren lämnar information om alla överhängande hot om miljöskada eller misstänkta fall av sådana överhängande hot,

b) kräva att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga förebyggande åtgärder,

c) ge instruktioner till verksamhetsutövaren, vilka skall följas när nödvändiga förebyggande åtgärder vidtas, eller

d) själv vidta nödvändiga förebyggande åtgärder.

4. Den behöriga myndigheten skall kräva att förebyggande åtgärder vidtas av verksamhetsutövaren. Om verksamhetsutövaren inte fullgör de skyldigheter som anges i punkt 1 eller punkt 3 b eller 3 c, inte kan identifieras eller enligt detta direktiv inte behöver bära kostnaderna, får den behöriga myndigheten själv vidta dessa åtgärder.

Artikel 6

Hjälpåtgärder

1. Om en miljöskada har uppkommit, skall verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla relevanta aspekter av situationen och vidta

a) alla åtgärder som kan genomföras för att omedelbart kontrollera, innesluta, flytta eller på annat sätt hantera de aktuella förorenande ämnena och/eller alla andra skadefaktorer för att begränsa eller förhindra ytterligare miljöskada och negativa effekter på människors hälsa eller ytterligare försämring av funktionerna samt

b) nödvändiga hjälpåtgärder i enlighet med artikel 7.

2. Den behöriga myndigheten får när som helst
- a) kräva att verksamhetsutövaren lämnar kompletterande information om alla skador som har uppkommit,
 - b) vidta, kräva att verksamhetsutövaren vidtar eller ge instruktioner till verksamhetsutövaren om alla genomförbara åtgärder för att omedelbart kontrollera, innesluta, flytta eller på annat sätt hantera de aktuella förorenande ämnena och/eller andra skadefaktorer för att förhindra ytterligare miljöskada och negativa effekter på människors hälsa eller ytterligare försämring av funktionerna,
 - c) kräva att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga hjälpåtgärder,
 - d) ge instruktioner till verksamhetsutövaren om de nödvändiga hjälpåtgärder som skall vidtas, eller
 - e) själv vidta nödvändiga hjälpåtgärder.
3. Den behöriga myndigheten skall kräva att hjälpåtgärder vidtas av verksamhetsutövaren. Om verksamhetsutövaren inte uppfyller kraven i punkt 1 eller 2 b, c eller d, inte kan identifieras eller enligt detta direktiv inte behöver bära kostnaderna, får den behöriga myndigheten som en sista utväg själv vidta dessa åtgärder.

Artikel 7

Fastställande av hjälpåtgärder

1. Verksamhetsutövarna skall i enlighet med bilaga II fastställa möjliga åtgärder och lägga fram dem för den behöriga myndigheten för godkännande, såvida inte den behöriga myndigheten har vidtagit åtgärder enligt artikel 6.2 e och 6.3.
2. Den behöriga myndigheten skall besluta vilka hjälpåtgärder som skall vidtas i enlighet med bilaga II, vid behov i samarbete med den berörda verksamhetsutövaren.
3. Om flera olika miljöskador har uppkommit på ett sådant sätt att den behöriga myndigheten inte kan sörja för att alla nödvändiga hjälpåtgärder vidtas samtidigt, skall den behöriga myndigheten ha rätt att besluta vilken miljöskada som skall avhjälpas först.

När den behöriga myndigheten fattar detta beslut skall den bland annat beakta de olika miljöskadornas art, omfattning och hur allvarliga de är, samt möjligheten till naturlig återhämtning. Risker för människors hälsa skall också beaktas.

4. Den behöriga myndigheten skall uppmana de personer som avses i artikel 12.1 och under alla omständigheter de personer som äger den mark där hjälpåtgärderna skall vidtas att lämna synpunkter som myndigheten skall beakta.

Artikel 8

Kostnader för förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder

1. Verksamhetsutövaren skall bära kostnaderna för de förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv.
2. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4, skall den behöriga myndigheten från den verksamhetsutövare som orsakat skadan eller det överhängande hotet om skada få ersättning, bland annat genom att egendom ställs som säkerhet eller genom andra lämpliga garantier, för de kostnader myndigheten haft i samband med de förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder som vidtagits i enlighet med detta direktiv.

Den behöriga myndigheten får emellertid besluta att inte kräva full ersättning, om kostnaden för detta skulle bli högre än ersättningsbeloppet eller om verksamhetsutövaren inte kan identifieras.

3. En verksamhetsutövare skall inte vara skyldig att bära kostnaderna för förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv, om han kan visa att miljöskadan eller det överhängande hotet om en sådan skada

- a) har orsakats av tredje part och uppkom trots att nödvändiga säkerhetsåtgärder vidtagits, eller
- b) är ett resultat av efterlevnaden av tvingande beslut eller anvisningar från en offentlig myndighet, under förutsättning att beslutet eller anvisningarna inte är en följd av ett utsläpp eller ett tillbud som orsakats av verksamhetsutövarens egen verksamhet.

I sådana fall skall medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att göra det möjligt för verksamhetsutövaren att få ersättning för de kostnader han åsamkats.

4. Medlemsstaterna får tillåta att verksamhetsutövaren befrias från att bära kostnaden för hjälpåtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv, om han kan visa att han inte har begått något fel eller någon försummelse och att miljöskadan orsakades av

- a) ett utsläpp eller en händelse som uttryckligen är tillåten och fullt ut överensstämmer med villkoren i ett godkännande, som givits i eller enligt tillämpliga nationella lagar och andra författningar, varigenom de av gemenskapen antagna lagstiftningsåtgärderna enligt bilaga III genomförs, så som de tillämpades vid tidpunkten för utsläppet eller händelsen,

b) ett utsläpp eller en verksamhet eller ett särskilt sätt att använda en produkt inom ramen för en verksamhet som enligt den vetenskapliga och tekniska kunskap som fanns tillgänglig när utsläppet eller verksamheten ägde rum inte ansågs kunna orsaka miljökador, vilket verksamhetsutövaren skall visa.

5. De åtgärder som vidtas av den behöriga myndigheten enligt artiklarna 5.3 och 5.4 samt 6.2 och 6.3 skall inte påverka den berörda verksamhetsutövarens ansvar enligt detta direktiv eller tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget.

Artikel 9

Kostnadsfördelning när skadan vållats av flera parter

Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser angående kostnadsfördelning när skadan vållats av flera parter, särskilt angående fördelningen av ansvar mellan tillverkaren och användaren av en produkt.

Artikel 10

Tidsfrist för talan om ersättning för kostnader

Den behöriga myndigheten skall ha rätt att inleda förfaranden om ersättning för kostnader mot den verksamhetsutövare, eller i förekommande fall tredje part, som har orsakat skadan eller det överhängande hotet om en sådan skada, i samband med åtgärder som har vidtagits i enlighet med detta direktiv, inom fem år efter det att åtgärderna har slutförts eller den ansvarige verksamhetsutövaren eller tredje parten har identifierats.

Artikel 11

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna skall utse den eller de behöriga myndigheter som skall svara för utförandet av de uppgifter som anges i detta direktiv.

2. Den behöriga myndigheten skall fastställa vilken verksamhetsutövare som har orsakat skadan eller det överhängande hotet om en sådan skada, bedöma skadans betydelse och bestämma vilka hjälpåtgärder som skall vidtas med hänvisning till bilaga II. Den behöriga myndigheten skall därför ha rätt att kräva att den berörda verksamhetsutövaren genomför en egen bedömning samt lämnar de upplysningar och uppgifter som är nödvändiga.

3. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten kan delegera genomförandet av nödvändiga förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder till en tredje part eller kan kräva att en tredje part genomför sådana åtgärder.

4. Alla beslut som fattas enligt detta direktiv och i vilka det föreskrivs förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder skall innehålla en noggrann redovisning av grunderna för beslutet. Den berörda verksamhetsutövaren skall snarast underrättas om sådana beslut och samtidigt informeras om vilka rättsmedel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning och vilka tidsfrister som gäller för överklagande.

Artikel 12

Begäran om åtgärder

1. Fysiska eller juridiska personer

a) som berörs eller kan antas bli berörda av en miljökada eller

b) som har ett tillräckligt intresse i miljöbeslut som rör skadan, eller alternativt

c) som hävdar att en rättighet kränkts, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning,

skall ha rätt att till den behöriga myndigheten rapportera eventuella iakttagelser om miljökador eller överhängande hot om sådana skador som de känner till, och begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder i enlighet med detta direktiv.

Vad som utgör "tillräckligt intresse" respektive "att en rättighet kränkts" skall avgöras av medlemsstaterna.

En icke-statlig organisation som främjar skyddet av miljön och som uppfyller alla krav i den nationella lagstiftningen skall för detta syfte anses ha ett tillräckligt intresse enligt led b. Sådana organisationer skall också anses ha rättigheter som kan kränkas enligt led c.

2. En begäran om åtgärder skall åtföljas av relevanta upplysningar och uppgifter som styrker iakttagelserna om den aktuella miljökadan.

3. När en begäran om åtgärder och åtföljande iakttagelser på ett rimligt sätt ger belegg för att miljökada föreligger, skall den behöriga myndigheten beakta alla dessa observationer och framställningar om åtgärder. Under sådana omständigheter skall den behöriga myndigheten ge den berörda verksamhetsutövaren tillfälle att tillkännage sina egna synpunkter beträffande begäran om åtgärder och åtföljande observationer.

4. Den behöriga myndigheten skall snarast möjligt, och i varje fall i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i nationell lagstiftning, informera de personer enligt punkt 1 som rapporterade sina iakttagelser till myndigheten om sitt beslut att

tillmötesgå eller avslå begäran om åtgärder och skall ange skälen för detta.

5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i punkterna 1 och 4 vid överhängande hot om skada.

Artikel 13

Prövningsförfaranden

1. De personer som avses i artikel 12.1 skall ha möjlighet att få den behöriga myndighetens beslut, handlingar eller underlåtelse att handla enligt detta direktiv prövade i processrättsligt och materiellt hänseende i domstol eller av något annat oberoende och opartiskt offentligt organ.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell lagstiftning som reglerar möjligheten till domstolsprövning och enligt vilka alla möjligheter till administrativ prövning skall vara uttömda innan en rättslig prövning kan komma i fråga.

Artikel 14

Ekonomisk säkerhet

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att främja att lämpliga ekonomiska och finansiella aktörer utvecklar instrument och marknader för ekonomisk säkerhet, inklusive finansiella mekanismer vid insolvens, i syfte att verksamhetsutövare skall kunna utnyttja finansiella garantier för att fullgöra sitt ansvar enligt detta direktiv.

2. Kommissionen skall före den 30 april 2010 lägga fram en rapport om direktivets effektivitet i fråga om faktiskt avhjälpande av miljöskador, om tillgänglighet till rimliga kostnader och om villkor för försäkring och annan slags ekonomisk säkerhet för de verksamheter som omfattas av bilaga III. I denna rapport skall även följande aspekter bedömas beträffande ekonomisk säkerhet: en infasningsperiod, ett maximibelopp för den finansiella garantin och uteslutande av verksamheter med låg risk. Mot bakgrund av denna rapport och av en utvidgad konsekvensanalys, inbegripet en kostnadsnyttoanalys, skall kommissionen, om det är lämpligt, lämna förslag om ett system för harmoniserad obligatorisk ekonomisk säkerhet.

Artikel 15

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Om en miljöskada påverkar eller sannolikt kommer att påverka flera medlemsstater, skall dessa samarbeta, inklusive genom ett lämpligt utbyte av information, för att se till att förebyggande åtgärder och, vid behov, hjälpåtgärder vidtas för att avhjälpa denna miljöskada.

2. Om en miljöskada har inträffat, skall den medlemsstat på vars territorium skadan har uppkommit lämna tillräcklig information till de medlemsstater som kan påverkas.

3. Om en medlemsstat inom sina gränser konstaterar en skada som har orsakats utanför landets gränser, kan den rapportera detta till kommissionen och andra berörda medlemsstater. Medlemsstaten kan lämna rekommendationer till de förebyggande åtgärder eller hjälpåtgärder som skall vidtas och får, i enlighet med detta direktiv, söka täckning för de kostnader som åsamkats den i samband med att förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder vidtagits.

Artikel 16

Förhållande till nationell rätt

1. Detta direktiv får inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare bestämmelser om förebyggande och avhjälpande av miljöskador, t.ex. om att ytterligare verksamheter skall omfattas av kraven om förebyggande och avhjälpande åtgärder i detta direktiv, och om identifiering av ytterligare ansvariga parter.

2. Detta direktiv får inte hindra medlemsstaterna från att anta lämpliga bestämmelser, exempelvis om förbud mot dubbel ersättning av kostnader, i situationer där en behörig myndighet enligt detta direktiv och en person vars egendom berörs av en miljöskada samtidigt gör sina anspråk gällande.

Artikel 17

Tidsmässig tillämpning

Detta direktiv skall inte gälla

- skador som orsakats av utsläpp, händelser eller tillbud som ägde rum före det datum som avses i artikel 19.1,
- skador som orsakats av utsläpp, händelser eller tillbud som ägde rum efter det datum som avses i artikel 19.1, om dessa härrör från en särskild verksamhet som ägde rum och avslutades före nämnda datum,
- sådana skador där mer än 30 år har gått sedan tidpunkten för det utsläpp, de händelser eller det tillbud som ledde till skadorna.

Artikel 18

Rapporter och översyn

1. Medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta direktiv senast den 30 april 2013. Rapporterna skall innehålla den information och de uppgifter som anges i bilaga VI.

2. På grundval härav skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet före den 30 april 2014, vilken skall innefatta eventuella lämpliga förslag till ändringar.

3. Rapporten enligt punkt 2 skall innefatta en översyn av

a) tillämpningen av

- artikel 4.2 och 4.4 när det gäller uteslutning från direktivets räckvidd av föreningar vilka omfattas av de internationella instrument som anges i bilagorna IV och V, och
- artikel 4.3 när det gäller verksamhetsutövarens rätt att begränsa sitt ansvar i enlighet med de internationella konventioner som anges i artikel 4.3.

Kommissionen skall ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts inom relevanta internationella forum, t.ex. IMO och Euratom och till relevanta internationella överenskommelser samt till i vilken omfattning dessa instrument har trätt i kraft och/eller har genomförts av medlemsstaterna och/eller har modifierats, varvid hänsyn skall tas till alla relevanta miljöskador som orsakats av sådan verksamhet och vilka hjälpåtgärder som vidtagits samt till olikheterna mellan ersättningsnivåerna i medlemsstaterna och till förhållandet mellan fartygsägarnas ersättningsansvar och oljemottagarnas bidrag; alla relevanta undersökningar som utförts av Internationella fonden för ersättning av skada orsakad av förening genom olja (IOPC-fonden) skall också beaktas.

b) tillämpningen av direktivet på miljöskador som orsakats av genetiskt modifierade organismer, särskilt mot bakgrund av erfarenheterna inom relevanta internationella forum och konventioner, t.ex. konventionen om biologisk mångfald och Cartagena-protokollet om biosäkerhet, samt resultaten av miljöskador orsakade av genetiskt modifierade organismer,

c) tillämpningen av direktivet med avseende på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer,

d) de instrument som kan komma att föras in i bilagorna III, IV och V.

Artikel 19

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 april 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter som hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

P. COX

På rådets vägnar

Ordförande

D. ROCHE

BILAGA I

KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 2.1 A

Betydelsen av alla skador som har negativa följder när det gäller att uppnå eller bibehålla en gynnsam bevarandestatus för livsmiljöer eller arter skall bedömas utifrån bevarandestatusen vid tidpunkten för skadan på dessa arter eller livsmiljöer, deras rekreativvärde och deras förmåga till återbildning. Betydande negativa förändringar av det ursprungliga tillståndet bör bedömas med hjälp av mätbara uppgifter såsom

- antalet individer, deras täthet eller utbredningsområde,
- de enskilda individernas eller det skadade områdets roll i förhållande till arterna eller till bevarandet av livsmiljöer eller arternas eller livsmiljöns sällsynthet (bedöms lokalt, regionalt och på högre nivå, inbegripet på gemenskapsnivå),
- arternas förmåga till förökning (enligt den dynamik som är specifik för arten eller populationen i fråga), dess livskraft eller livsmiljöns förmåga till återbildning (enligt den dynamik som är specifik för dess karakteristiska arter eller deras populationer),
- förmågan hos arterna eller livsmiljöerna att, kort tid efter det att skadan har skett, återhämta sig, utan andra åtgärder än ökade skyddsåtgärder, till ett tillstånd som endast genom artens eller livsmiljöns dynamik leder till ett tillstånd som bedöms vara likvärdigt med eller bättre än det ursprungliga tillståndet.

En skada som bevisligen påverkar människors hälsa måste klassificeras som betydande.

Följande skador behöver inte klassificeras som betydande:

- Negativa variationer som är mindre än de naturliga variationer som betraktas som normala för den berörda arten eller livsmiljön.
- Negativa variationer som beror på naturliga orsaker eller som är ett resultat av ingripanden i samband med den normala förvaltningen av områden, och som är fastställda i protokoll eller måldokument för den berörda livsmiljön eller som utförts tidigare av ägare eller verksamhetsutövare.
- Skador på arter eller livsmiljöer för vilka det fastställts att de kommer att återhämta sig, inom en kort tidsperiod och utan ingripanden, antingen till det ursprungliga tillståndet eller till ett tillstånd som endast genom artens eller livsmiljöns dynamik leder till ett tillstånd som bedöms vara likvärdigt med eller bättre än det ursprungliga tillståndet.

—

BILAGA II

AVHJÄLPANDE AV MILJÖSKADOR

Denna bilaga innehåller en gemensam ram som skall tillämpas för att man skall kunna välja de åtgärder som är mest lämpliga för att garantera att miljöskador avhjälps.

1. Att avhjälpa skador på vatten eller skyddade arter eller skyddade naturliga livsmiljöer

Miljöskador på vatten eller skyddade arter eller skyddade naturliga livsmiljöer avhjälps genom att miljön återställs till sitt ursprungliga tillstånd genom primära, kompletterande och kompenserande hjälpåtgärder enligt följande:

- a) Primär hjälpåtgärd: hjälpåtgärder varigenom skadade naturresurser och/eller funktioner återgår till eller närmar sig sitt ursprungliga tillstånd,
- b) Kompletterande hjälpåtgärd: hjälpåtgärder som avser naturresurser och/eller funktioner vilka skall komplettera primära hjälpåtgärder som inte resulterat i att skador på naturresurser och/eller funktioner till fullo har avhjälpats,
- c) Kompenserande hjälpåtgärd: åtgärder som vidtas för att kompensera för tillfälliga förluster av naturresurser och/eller funktioner som uppstår mellan skadetillfället och till dess primära hjälpåtgärder har fått full verkan,
- d) Tillfälliga förluster: förluster som beror på att de skadade naturresurserna och/eller funktionerna inte kan utföra sina ekologiska uppgifter eller utnyttjas av andra naturresurser eller allmänheten förrän de primära eller kompletterande åtgärderna har vidtagits. Det innebär inte ekonomisk ersättning till allmänheten.

Om primära hjälpåtgärder inte leder till att miljön återställs till sitt ursprungliga tillstånd skall kompletterande hjälpåtgärder vidtas. Dessutom skall kompenserande hjälpåtgärder vidtas för att kompensera för tillfälliga förluster.

Att avhjälpa miljöskador i form av skador på vatten eller skyddade arter eller skyddade naturliga livsmiljöer innebär också undanröjande av alla betydande risker för att människors hälsa påverkas negativt.

1.1. Mål för avhjälpande av skador

Syftet med primära hjälpåtgärder

- 1.1.1. Syftet med primära hjälpåtgärder är att de skadade naturresurserna och/eller funktionerna skall återställas eller närmas till det ursprungliga tillståndet.

Syftet med kompletterande hjälpåtgärder

- 1.1.2. Om de skadade naturresurserna och/eller funktionerna inte återgår till det ursprungliga tillståndet skall kompletterande hjälpåtgärder vidtas. Kompletterande hjälpåtgärder syftar till att uppnå en liknande nivå för naturresurser och/eller funktioner, eventuellt också på en annan plats, som skulle ha uppnåtts om den skadade platsen hade återställts till sitt ursprungliga tillstånd. Om möjligt och om så är lämpligt bör den alternativa platsen ha geografisk anknytning till den skadade platsen, med beaktande av den berörda befolkningens intressen.

Syftet med kompenserande hjälpåtgärder

- 1.1.3. Kompenserande hjälpåtgärder skall vidtas för att kompensera för tillfälliga förluster av naturresurser och funktioner i avvaktan på återhämtning. Denna kompensation består av ytterligare förbättringar av skyddade naturliga livsmiljöer och arter eller vatten antingen på den skadade platsen eller på en annan plats. Den består inte av ekonomisk ersättning till allmänheten.

1.2. Fastställande av hjälpåtgärder

Fastställande av primära hjälpåtgärder

- 1.2.1. Möjligheten skall övervägas att vidta åtgärder för att inom ett kortare tidsperspektiv eller genom naturlig återhämtning direkt återställa naturresurserna och funktionerna till det ursprungliga tillståndet.

Fastställande av kompletterande och kompenserande hjälpåtgärder

- 1.2.2. Vid fastställandet av omfattningen av kompletterande och kompenserande hjälpåtgärder skall användningen av ekvivalensmetoder, där naturresurs jämförs med naturresurs och funktion med funktion, övervägas först. Enligt dessa metoder skall åtgärder som ger naturresurser och/eller funktioner av samma typ, kvalitet och mängd som de skadade övervägas först. Om detta inte är möjligt skall alternativa naturresurser och/eller funktioner tillhandahållas. Minskad kvalitet kan t.ex. kompenseras genom en ökad mängd hjälpåtgärder.

- 1.2.3. I första hand skall ekvivalensmetoder användas där naturresurs jämförs med naturresurs och funktion med funktion, men om det inte är möjligt skall alternativa värderingsmetoder användas. Den behöriga myndigheten får föreskriva metod, till exempel ekonomisk värdering, för att fastställa omfattningen av de nödvändiga kompletterande och kompenserande åtgärderna. Om det är fullt möjligt att uppskatta värdet av de förlorade naturresurserna och/eller funktionerna, men det inte är möjligt att inom rimlig tid eller till rimlig kostnad uppskatta värdet av de naturresurser och/eller funktioner som skall ersätta dessa, kan den behöriga myndigheten välja hjälpåtgärder vars kostnader motsvarar det uppskattade ekonomiska värdet av de förlorade naturresurserna och/eller funktionerna.

De kompletterande och kompenserande hjälpåtgärderna bör utformas på ett sådant sätt att de ger ytterligare naturresurser och/eller funktioner som avspeglar tidspreferenserna och tidsprofilen för hjälpåtgärderna. Till exempel, ju längre tid det tar innan det ursprungliga tillståndet nås, desto mer hjälpåtgärder skall vidtas (vid i övrigt lika förhållanden).

1.3. Val av hjälpalternativ

- 1.3.1. De rimliga hjälpalternativen bör bedömas med användning av bästa tillgängliga teknik på grundval av följande kriterier:

- Varje alternativs effekter på allmänhetens hälsa och säkerhet.
- Kostnaden för att genomföra alternativet.
- Sannolikheten att varje alternativ skall bli framgångsrikt.
- I vilken utsträckning varje alternativ bidrar till att förebygga framtida skador och undvika att ytterligare skador uppstår till följd av genomförandet av alternativet.
- I vilken utsträckning varje alternativ gynnar naturresursens och/eller funktionens olika komponenter.
- I vilken utsträckning varje alternativ beaktar de relevanta sociala, ekonomiska och kulturella önskemålen samt andra relevanta faktorer som är specifika för platsen.
- Den tid som går åt för att verkningsfullt återställa miljöskadan.
- I vilken utsträckning varje alternativ leder till att återställa platsen för miljöskadan.
- Den geografiska anknytningen till den skadade platsen.

- 1.3.2. Vid bedömningen av de olika hjälpalternativen får sådana primära hjälpåtgärder vidtas som inte helt återställer det vatten eller den skyddade art eller den skyddade naturliga livsmiljö som skadats till det ursprungliga tillståndet eller som kräver mer tid. Ett sådant beslut får fattas endast om de naturresurser och/eller funktioner som går förlorade i det ursprungliga området till följd av beslutet kompenseras genom ökade kompletterande eller kompenserande åtgärder så att en liknande nivå som tidigare för naturresurser och/eller funktioner uppnås. Detta är t.ex. fallet om likvärdiga naturresurser och/eller funktioner kan tillhandahållas till lägre kostnad på en annan plats. Dessa ytterligare hjälpåtgärder skall fastställas i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 1.2.2.
- 1.3.3. Utan hinder av bestämmelserna i avsnitt 1.3.2 och i enlighet med artikel 7.3 har den behöriga myndigheten rätt att besluta att inga ytterligare hjälpåtgärder skall vidtas, om
- de hjälpåtgärder som redan vidtagits säkerställer att det inte längre föreligger någon betydande risk för människors hälsa, för vatten eller skyddade arter eller skyddade naturliga livsmiljöer och
 - kostnaderna för de hjälpåtgärder som bör vidtas för att nå det ursprungliga tillståndet eller liknande nivå inte står i proportion till de miljöfördelar som skall uppnås.

2. Att avhjälpa markskador

Erforderliga åtgärder skall vidtas för att minst se till att de förorenande ämnena avlägsnas, kontrolleras, innesluts eller minskas, så att den förorenade marken, med hänsyn till dess nuvarande användning eller den vid tidpunkten för skadan godkända framtida användningen, inte längre utgör någon betydande risk för att människors hälsa påverkas negativt. Bedömningen av om risker föreligger skall göras genom riskbedömningsförfaranden där man beaktar markens egenskaper och funktion, typ och koncentration av de skadliga ämnena, preparaten, organismerna eller mikroorganismerna, den fara som dessa utgör och risken för spridning. Markens användning skall bestämmas genom de planer för markanvändning eller i förekommande fall andra relevanta bestämmelser som gällde när skadan uppstod.

Om markanvändningen ändras skall alla nödvändiga åtgärder vidtas för att förhindra att människors hälsa påverkas negativt.

Om det saknas planer för markanvändning eller andra relevanta bestämmelser skall karaktären av det berörda område där skadan uppstod, med beaktande av områdets förväntade utveckling, vara avgörande för användningen av det särskilda området.

Möjligheten till naturlig återhämtning, dvs. ett alternativ utan direkta mänskliga ingrepp i återhämtningsprocessen, skall övervägas.

BILAGA III

VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 3.1

1. Drift av anläggningar som kräver tillstånd i enlighet med rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽¹⁾. Detta innebär samtliga verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 96/61/EG med undantag för anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer.
2. Avfallshantering, bl.a. insamling, transport, återvinning och bortskaffande av farligt avfall och annat avfall, inbegripet övervakning av sådan verksamhet och efterbehandling av deponier, som kräver tillstånd eller registrering i enlighet med rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽²⁾ och 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽³⁾.

Denna hantering omfattar bl.a. drift av deponier som omfattas av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽⁴⁾ och drift av förbränningsanläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽⁵⁾.

I enlighet med detta direktiv får medlemsstaterna besluta att denna hantering inte skall omfatta spridning inom jordbruket av avloppsslam från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, vilket behandlats så att det uppnått en godkänd standard.

3. Alla utsläpp i inlandsytvatten för vilka det krävs förhandstillstånd enligt rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽⁶⁾.
4. Alla utsläpp av ämnen i grundvatten för vilka det krävs förhandstillstånd enligt rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen ⁽⁷⁾.
5. Utsläpp eller injektering av förorenande ämnen i inlandsytvatten eller grundvatten för vilka det krävs tillstånd, godkännande eller registrering enligt direktiv 2000/60/EG.
6. Uttag och uppdämning av vatten som kräver förhandstillstånd enligt direktiv 2000/60/EG.
7. Tillverkning, användning, förvaring, bearbetning, ifyllning, utsättning i miljön och transport på plats av
 - a) farliga ämnen såsom de definieras i artikel 2.2 i rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽⁸⁾,
 - b) farliga ämnen såsom de definieras i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ⁽⁹⁾,
 - c) växtskyddsmedel enligt definitionen i artikel 2.1 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁰⁾,
 - d) biocidprodukter enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽³⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽⁴⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁵⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/60/EG.

⁽⁷⁾ EGT L 20, 26.1.1980, s. 43. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 28).

⁽⁸⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003.

⁽⁹⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽¹⁰⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 2. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1992/2003.

8. Transport på väg, järnväg, inre vattenvägar eller sjö- eller lufttransport av sådant farligt eller förorenande gods som avses i bilaga A till rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lags- tiftning om transport av farligt gods på väg ⁽¹⁾ eller i bilagan till rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg ⁽²⁾ eller enligt definitionen i rådets direktiv 93/75/EEG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods ⁽³⁾.
9. Drift av anläggningar som kräver tillstånd i enlighet med rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar ⁽⁴⁾ för utsläpp till luften av sådana förorenade ämnen som omfattas av det direktivet.
10. All innesluten användning, även transport, som inbegriper genetiskt modifierade mikroorganismer såsom de defi- nieras i rådets direktiv 90/219/EEG av den 23 april 1990 om innesluten användning av genetiskt modifierade mik- roorganismer ⁽⁵⁾.
11. All avsiktlig utsättning i miljön, transport och utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer såsom de definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG ⁽⁶⁾.
12. Gränsöverskridande avfallstransporter inom, till eller från Europeiska unionen som kräver ett godkännande eller som är förbjudna enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/28/EG (EUT L 90, 8.4.2003, s. 45).

⁽²⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 25. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/29/EG (EUT L 90, 8.4.2003, s. 47).

⁽³⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽⁴⁾ EGT L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁶⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1830/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

⁽⁷⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

*BILAGA IV***INTERNATIONELLA KONVENTIONER SOM AVSES I ARTIKEL 4.2**

- a) Internationell konvention av den 27 november 1992 om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.
 - b) Internationell konvention av den 27 november 1992 om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.
 - c) Internationell konvention av den 23 mars 2001 om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja.
 - d) Internationell konvention av den 3 maj 1996 om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.
 - e) Konvention av den 10 oktober 1989 om ansvar för skada i samband med transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar.
-

*BILAGA V***INTERNATIONELLA INSTRUMENT SOM AVSES I ARTIKEL 4.4**

- a) Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område, och den tilläggskonvention som ingicks i Bryssel den 31 januari 1963.
 - b) Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada.
 - c) Konventionen av den 13 september 1997 om supplerande ersättning för atomskada.
 - d) Gemensamt protokoll av den 21 september 1988 rörande tillämpningen av Wienkonventionen och Pariskonventionen.
 - e) Brysselkonventionen av den 17 december 1971 om skadeståndsansvar vid sjötransport av atomsubstans.
-

BILAGA VI

INFORMATION OCH UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 18.1

De nationella rapporter som avses i artikel 18.1 skall omfatta en förteckning över tillfällen då miljöskador har uppstått och tillfällen med ersättningsansvar enligt detta direktiv. För varje tillfälle skall följande information och uppgifter anges:

1. Typ av miljöskada, datum då miljöskadan inträffade och/eller upptäcktes och datum då förfaranden enligt detta direktiv inleddes.
2. Klassificeringskod efter verksamhet för den eller de ersättningsansvariga juridiska personerna. ⁽¹⁾.
3. Information om huruvida ansvariga parter eller behöriga parter har begärt rättslig prövning. (Uppgift om kändande och resultatet av prövningen skall anges.)
4. Resultatet av återställandeprocessen.
5. Datum då förfarandena avslutades.

Medlemsstaterna får i sina rapporter ta med annan information och andra uppgifter som de anser värdefulla för en korrekt bedömning av hur direktivet fungerar, till exempel om följande:

1. Kostnader i samband med sådana hjälpåtgärder och förebyggande åtgärder som avses i detta direktiv:
 - Kostnader som betalats direkt av ansvariga parter, om denna information är tillgänglig.
 - Kostnader som ersatts av ansvariga parter.
 - Kostnader som inte ersatts av ansvariga parter. (Skäl till att ersättningen uteblivit bör anges.)
2. Resultatet av stimulansåtgärderna och genomförandet av de instrument för ekonomisk säkerhet som används i enlighet med detta direktiv.
3. En bedömning av de ytterligare administrativa kostnader som den offentliga myndigheten ådrar sig varje år i samband med inrättande och förvaltning av de administrativa strukturer som krävs för att genomföra och kontrollera efterlevnaden av detta direktiv.

⁽¹⁾ NACE-koden kan användas (rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1)).

Kommissionens uttalande om artikel 14.2 – Direktiv om miljöansvar

Kommissionen har tagit del av artikel 14.2. I enlighet med denna artikel skall kommissionen lägga fram en rapport, sex år efter ikraftträdandet av direktivet, som bland annat behandlar tillgången till försäkringar och andra typer av ekonomisk säkerhet till skälig kostnad och på skäliga villkor. Rapporten skall ta särskild hänsyn till marknadskrafternas utveckling av lämpliga produkter för ekonomisk säkerhet med avseende på de aspekter som det hänvisas till. Den skall också ta upp ett stegvist tillvägagångssätt beroende på typ av skada och riskernas art. Mot bakgrund av denna rapport skall kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram förslagen så snart som möjligt. Kommissionen kommer att genomföra en konsekvensbedömning, utvidgad till att även omfatta de ekonomiska, sociala och ekologiska aspekterna i enlighet med de relevanta befintliga reglerna och i synnerhet det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och kommissionens meddelande om konsekvensanalys [KOM(2002) 276 slutlig].

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/36/EG

av den 21 april 2004

om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 26 februari 2004 och

av följande skäl:

- (1) I den resolution om flygkatastrofen vid Dominikanska republikens kust som Europaparlamentet antog den 15 februari 1996 ⁽⁴⁾ framhålls att gemenskapen bör bli mer aktiv och utveckla en strategi för att förbättra säkerheten för de medborgare som reser med flyg eller bor i närheten av flygplatser.
- (2) Kommissionen har överlämnat ett meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln "Fastställande av en gemenskapsstrategi för bättre flygsäkerhet".
- (3) I meddelandet anges tydligt att säkerheten kan ökas på ett effektivt sätt genom att man säkerställer att luftfartygen fullt ut överensstämmer med de internationella

⁽¹⁾ EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 351.

⁽²⁾ EGT C 241, 7.10.2002, s. 33.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2002 (EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 343) och rådets gemensamma ståndpunkt av den 13 juni 2003 (EUT C 233 E, 30.9.2003, s. 12) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 oktober 2003 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 april 2004 och rådets beslut av den 30 mars 2004.

⁽⁴⁾ EGT C 65, 4.3.1996, s. 172.

säkerhetsnormer som anges i bilagorna till konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944 ("Chicagokonventionen").

- (4) För att skapa och upprätthålla en hög enhetlig säkerhetsnivå inom den civila luftfarten i Europa bör harmoniserade metoder införas för att säkerställa att internationella säkerhetsnormer verkligen följs inom gemenskapen. Det är därför nödvändigt att harmonisera reglerna och förfarandena för rampinspektioner av de luftfartyg från tredje land som landar på flygplatser som är belägna i medlemsstaterna.
- (5) Om medlemsstaterna genom harmoniserade metoder kan säkerställa att internationella normer verkligen följs, kan de undvika snedvridning av konkurrensen. En gemensam hållning gentemot luftfartyg från tredje land som inte uppfyller internationella säkerhetsnormer kommer att sätta medlemsstaterna i ett mer gynnsamt läge.
- (6) Luftfartyg som landar på flygplatser som är belägna i medlemsstaterna bör inspekteras, om det föreligger misstanke om att de inte uppfyller internationella säkerhetsnormer.
- (7) Inspektioner kan även genomföras genom ett stickprovsförfarande, utan att särskild misstanke föreligger, under förutsättning att gemenskapsrätten och internationell rätt följs. I synnerhet bör inspektionerna utföras på ett sätt som inte är diskriminerande.
- (8) Inspektioner skulle kunna utökas när det gäller sådana luftfartyg som redan tidigare vid upprepade tillfällen konstaterats uppvisa brister, eller luftfartyg från flygbo-lag vilkas luftfartyg flera gånger har uppmärksamats.
- (9) Information som samlats in i varje medlemsstat bör göras tillgänglig för alla andra medlemsstater och kommissionen för att säkerställa effektivast möjliga kontroll av att luftfartyg från tredje land uppfyller internationella säkerhetsnormer.

- (10) Av dessa skäl bör man på gemenskapsnivå inrätta ett förfarande för bedömning av luftfartyg från tredje land och därtill hörande mekanismer för samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter för att utbyta information.
- (11) Säkerhetsrelaterad information är känslig till sin natur och därför krävs det att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder enligt sin nationella lagstiftning för att säkerställa lämplig sekretess för den information som de mottagit.
- (12) Utan att det påverkar allmänhetens rätt till tillgång till kommissionens handlingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ bör kommissionen besluta om åtgärder och därtill hörande villkor för att sprida sådan information till berörda parter.
- (13) Luftfartyg som är i behov av korrigeringsåtgärder bör, om de fastställda bristerna utgör en uppenbar säkerhetsrisk, beläggas med startförbud till dess att de internationella säkerhetsnormerna är uppfyllda.
- (14) Anläggningarna vid den inspekterande flygplatsen kan vara sådana att den behöriga myndigheten tvingas låta luftfartyget fortsätta till en lämplig flygplats, förutsatt att villkoren för en säker flygning är uppfyllda.
- (15) För att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv bör kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart ⁽²⁾.
- (16) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (17) Kommissionen bör även förse den kommitté som inrättats genom artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3922/91 med statistiska uppgifter och information om särskilda händelser som samlats in inom ramen för andra gemenskapsåtgärder och som skulle kunna vara betydelsefulla för att upptäcka brister som utgör risker för säkerheten inom den civila luftfarten.
- (18) Det samarbete och utbyte av information som pågår inom de gemensamma luftfartsmyndigheterna (JAA) och Europeiska civila luftfartskonferensen (ECAC) måste beaktas. Dessutom bör befintlig sakkunskap i fråga om säkerhetskontroll av utländska flygplan (SAFA-förfarandet) utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt.
- (19) Hänsyn bör tas till den roll som Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA) spelar i fråga om säkerheten inom den civila luftfarten, bland annat när det gäller inrättandet av förfaranden för att skapa och upprätthålla en hög enhetlig säkerhetsnivå inom den civila luftfarten i Europa.
- (20) En överenskommelse om utökat samarbete i fråga om användningen av flygplatsen i Gibraltar träffades i London den 2 december 1987 mellan Konungariket Spanien och Förenade kungariket genom en gemensam förklaring från de båda ländernas utrikesministrar. Denna överenskommelse har ännu inte trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd och syfte

1. Inom ramen för gemenskapens övergripande strategi att skapa och upprätthålla en hög och enhetlig säkerhetsnivå inom den civila luftfarten i Europa införs genom detta direktiv harmoniserade metoder som skall säkerställa att internationella säkerhetsnormer verkligen följs inom gemenskapen genom en harmonisering av regler och förfaranden för rampinspektioner av de luftfartyg från tredje land som landar på flygplatser som är belägna i medlemsstaterna.

2. Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att genomföra sådana inspektioner som inte omfattas av detta direktiv och att utfärda startförbud för, utestänga eller uppställa villkor för varje luftfartyg som landar på deras flygplatser i enlighet med gemenskapsrätten och internationell rätt.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 373, 31.12.1991, s. 4. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002 (EGT L 240, 7.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Statliga luftfartyg enligt definitionen i Chicagokonventionen samt luftfartyg som har en högsta tillåten startvikt på mindre än 5 700 kg och som inte bedriver kommersiell lufttransportverksamhet skall inte omfattas av detta direktiv.

4. Tillämpningen av detta direktiv på flygplatsen i Gibraltar skall inte anses påverka Konungariket Spaniens respektive Förenade kungarikets rättsliga ståndpunkter i tvisten om överhögheten över det territorium där flygplatsen är belägen.

5. Tillämpningen av detta direktiv på flygplatsen i Gibraltar skall uppskjutas tills överenskommelsen enligt den gemensamma förklaringen från Konungariket Spaniens och Förenade kungarikets utrikesministrar den 2 december 1987 har trätt i kraft. Konungariket Spaniens och Förenade kungarikets regeringar skall informera rådet om när detta sker.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *startförbud*: formellt förbud för ett luftfartyg att lämna en flygplats och vidtagande av sådana åtgärder som är nödvändiga för att kvarhålla det,
- b) *internationella säkerhetsnormer*: de säkerhetsnormer som återfinns i Chicagokonventionen och dess bilagor, i deras lydelse vid tidpunkten för inspektionen,
- c) *rampinspektion*: granskning av luftfartyg från tredje land i enlighet med bilaga II,
- d) *luftfartyg från tredje land*: luftfartyg som inte används eller drivs under tillsyn av en medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 3

Insamling av information

Medlemsstaterna skall inrätta en mekanism för att samla in sådan information som bedöms vara användbar för att uppnå det syfte som anges i artikel 1, inbegripet följande:

- a) Viktig säkerhetsinformation som särskilt kan erhållas genom
 - rapporter från piloter,

- rapporter från underhållsorganisationer,

- rapporter rörande tillbud,

- andra organisationer som är oberoende av medlemsstaternas behöriga myndigheter,

- klagomål.

b) Information om åtgärder som vidtagits efter en rampinspektion, såsom

- startförbud,

- luftfartygs eller operatörers utestängning från den berörda medlemsstaten,

- nödvändiga korrigerande åtgärder,

- kontakter med operatörens behöriga myndighet.

c) Uppföljande information om operatören såsom

- vilka korrigerande åtgärder som vidtagits,

- återkommande fel.

Denna information skall bevaras och härvid skall ett standardiserat formulär, som innehåller de uppgifter som anges i formuläret i bilaga I, användas.

Artikel 4

Rampinspektion

1. Varje medlemsstat skall fastställa lämpliga metoder för att säkerställa att rampinspektioner genomförs med avseende på de luftfartyg från tredje land som landar på någon av medlemsstatens flygplatser som är öppen för internationell luftfart, om misstanke föreligger om att dessa luftfartyg inte överensstämmer med internationella säkerhetsnormer. När dessa förfaranden genomförs skall den behöriga myndigheten fästa särskild uppmärksamhet vid luftfartyg

- i fråga om vilka det har mottagits information som indikerar dåligt underhåll eller tydliga skador eller defekter,

- som har rapporterats uppträda onormalt sedan de flög in i en medlemsstats luftrum vilket föranleder betydande oro för säkerheten,

- som vid en tidigare rampinspektion uppvisat brister som ger anledning till betydande oro för att luftfartyget inte överensstämmer med internationella säkerhetsnormer och i fråga om vilket medlemsstaten befarar att bristerna inte har rättats till,
- i fråga om vilka det finns indikationer på att de behöriga myndigheterna i registreringslandet inte utövar tillräcklig säkerhetstillsyn, eller
- i fråga om vilka den information som har samlats in enligt artikel 3 ger anledning till oro beträffande operatören eller i fråga om vilka en tidigare rampinspektion av ett luftfartyg som används av samma operatör har avslöjat brister.

2. Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser för genomförande av rampinspektioner enligt ett stickprovsförfarande, utan att särskild misstanke föreligger, under förutsättning att sådana bestämmelser är förenliga med gemenskapsrätten och internationell rätt. Ett sådant förfarande skall emellertid genomföras på ett icke-diskriminerande sätt.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga rampinspektioner och andra övervakningsåtgärder som har beslutats enligt artikel 8.3 genomförs.

4. Rampinspektionen skall utföras i enlighet med förfarandet i bilaga II och med hjälp av ett formulär för rampinspektion som minst innehåller de uppgifter som anges i formuläret i bilaga II. När rampinspektionen har slutförts skall luftfartygets befälhavare eller en företrädare för luftfartygets operatör underlämna om resultaten av rampinspektionen, och om betydande brister har uppdagats skall rapporten sändas till luftfartygets operatör och till de berörda behöriga myndigheterna.

5. När den berörda behöriga myndigheten utför en rampinspektion enligt detta direktiv skall alla tänkbara ansträngningar göras för att undvika orimliga förseningar av det inspekterade luftfartyget.

Artikel 5

Informationsutbyte

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall delta i ett ömsesidigt informationsutbyte. Denna information skall på begäran av en behörig myndighet omfatta en förteckning över de flygplatser i den berörda medlemsstaten som är öppna för internationell lufttrafik med angivelse av antalet utförda rampinspektioner per kalenderår samt hur många gånger luftfartyg från tredje land använt varje flygplats i förteckningen.

2. Alla standardiserade rapporter som avses i artikel 3 och rampinspektionsrapporter som avses i artikel 4.4 skall utan dröjsmål överlämnas till kommissionen och, på deras begäran, till medlemsstaternas behöriga myndigheter samt till Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA).

3. Om en standardiserad rapport visar att en möjlig säkerhetsrisk föreligger eller om en rampinspektionsrapport visar att ett luftfartyg inte överensstämmer med internationella säkerhetsnormer och kan utgöra en möjlig säkerhetsrisk, skall rapporten omedelbart lämnas till alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna och till kommissionen.

Artikel 6

Informationskydd och spridning av information

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa lämplig sekretess för den information som de mottagit i enlighet med artikel 5. De skall använda denna information endast för detta direktivs syften.

2. Kommissionen skall varje år offentliggöra en rapport med samlad information som skall vara tillgänglig för allmänheten och branschens aktörer och innehålla en analys av all den information som mottagits i enlighet med artikel 5. Analysen skall vara enkel och lättfattlig samt ange om det kan finnas en förhöjd säkerhetsrisk för passagerare. Varifrån denna information kommer skall inte avslöjas i analysen.

3. Utan att det påverkar allmänhetens rätt att få tillgång till kommissionens handlingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001, skall kommissionen på eget initiativ och i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 besluta om åtgärder och därtill hörande villkor för att sprida den information som avses i punkt 1 till berörda parter. Dessa åtgärder, som kan vara allmänna eller avse ett enskilt fall, skall grunda sig på behovet att

— ge personer och organisationer den information de behöver för att förbättra säkerheten inom den civila luftfarten,

— begränsa informationsspridningen till vad som är absolut nödvändigt för användarnas syfte för att säkerställa lämplig sekretess när det gäller denna information.

4. När upplysningar om brister avseende luftfartyg lämnas frivilligt skall inte källan anges i de rampinspektionsrapporter som avses i artikel 4.4.

*Artikel 7***Startförbud för luftfartyg**

1. I fall av bristande överensstämmelse med internationella säkerhetsnormer som utgör en uppenbar flygsäkerhetsrisk bör luftfartygsoperatören vidta åtgärder för att avhjälpa den bristande överensstämmelsen före luftfartygets avgång. Om den behöriga myndighet som utför rampinspektionen inte är övertygad om att korrigerande åtgärder kommer att vidtas före flygning, skall den belägga luftfartyget med startförbud tills dess att någon risk inte längre föreligger och omedelbart underrätta de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den berörda operatören och den stat där luftfartyget är registrerat.

2. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utför rampinspektionen får i samarbete med den stat som ansvarar för det berörda luftfartygets drift, eller den stat där luftfartyget är registrerat, föreskriva villkor som är nödvändiga för att luftfartyget skall kunna tillåtas flyga till en flygplats där bristerna kan rättas till. Om bristerna påverkar giltigheten av luftfartygets luftvärdighetsbevis får startförbudet endast hävas om operatören får tillstånd av den stat eller de stater vars territorier kommer att överflygas under denna flygning.

*Artikel 8***Åtgärder för att förbättra säkerheten samt genomförandeåtgärder**

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna rapporter rörande de operativa åtgärder som vidtas för genomförande av kraven i artiklarna 3, 4 och 5.

2. På grundval av den information som samlas in enligt punkt 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 vidta lämpliga åtgärder för att underlätta genomförandet av artiklarna 3, 4 och 5, t.ex. genom att

- upprätta en förteckning över vilka uppgifter som skall samlas in,
- specificera innehållet i rampinspektionerna och det förfarande som gäller för dem,
- ange hur uppgifter skall bevaras och spridas,
- inrätta eller stödja lämpliga organ för förvaltning och drift av nödvändiga redskap för insamling och utbyte av information.

3. På grundval av den information som tas emot enligt artiklarna 3, 4 och 5 och i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 får beslut fattas om lämplig rampinspektion och andra övervakningsåtgärder, särskilt när det gäller en viss operatör eller vissa operatörer från ett visst tredje land i avvaktan på att behöriga myndigheter i detta tredje land vidtar tillfredsställande åtgärder för att rätta till bristerna.

4. Kommissionen får vidta lämpliga åtgärder avseende samarbete med eller bistånd till tredje land för att förbättra det ifrågavarande landets flygsäkerhetstillsyn.

*Artikel 9***Utestängning eller villkor för driften**

Om en medlemsstat, i avvaktan på att den behöriga myndigheten i ett tredje land vidtar tillfredsställande åtgärder för att rätta till bristerna, beslutar att utestänga en viss operatör eller vissa operatörer från det landet från sina flygplatser eller att med avseende på dem uppställa villkor i fråga om driften vid sina flygplatser,

- a) skall den medlemsstaten underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits; kommissionen skall i sin tur underrätta de andra medlemsstaterna.
- b) får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 10.3 ge rekommendationer och vidta de åtgärder som den bedömer vara nödvändiga; kommissionen får även utvidga de åtgärder som nämns under a till att gälla hela gemenskapen, på grundval av förslag till åtgärder som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 10.2.

*Artikel 10***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12 i förordning (EEG) nr 3922/91.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 13

Rapport

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Senast den 30 april 2008 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv, särskilt artikel 9, där det bland annat skall redogöras för utvecklingen inom gemenskapen och i internationella forum. Rapporten får åtföljas av förslag till ändring av detta direktiv.

5. Kommissionen får dessutom rådfråga kommittén i andra frågor som rör genomförandet av detta direktiv.

Artikel 11

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 30 april 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 12

Ändring av bilagorna

Bilagorna till detta beslut får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 10.2.

Utfärdat i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA I

Nationell luftfartsmyndighet (namn)

(Stat)

SAFA

Standardiserad rapport

¹ nr: _____

² Källa: SR

³ Datum: _ _ _ _ _

⁴ Ort: _ _ _ _ _

⁵ (Används inte)

⁶ Operatör: _ _ _ _

⁷ Drifttillstånd nr:

⁸ Stat: _ _ _ _

..... _ _ _ _ _

⁹ Flyglinje: från _ _ _ _

¹⁰ Flightnummer: _ _ _ _ _

¹¹ Flyglinje: till _ _ _ _

¹² Flightnummer: _ _ _ _ _

¹³ Chartrat av operatör: (*) _ _ _ _

¹⁴ Charterstat: _ _ _ _ _

(*) (i tillämpliga fall)

¹⁵ Luftfartygstyp _ _ _ _

¹⁶ Registreringsbeteckning _ _ _ _ _

¹⁷ Tillverkningsnummer _ _ _ _ _

¹⁸ Flygbesättning: land som utfärdat certifikaten: _ _ _ _ _

¹⁹ Anmärkningar:

.....

²⁰ Vidtagna åtgärder:

.....

²¹ (Används inte)

²² Den nationella samordnarens namn _ _ _ _ _

²³ Underskrift _ _ _ _ _

BILAGA II

- I. En rampinspektion skall omfatta alla eller ett urval av följande punkter, beroende på den tid som står till förfogande.
 1. Kontroll av att de dokument som krävs för internationella flygningar finns tillgängliga och är giltiga, såsom registreringsbevis, loggbok, luftvärdighetsbevis, besättningens certifikat, radiolicens, passagerar- och godsförteckning o.s.v.
 2. Kontroll av att besättningens sammansättning och kvalifikationer uppfyller kraven i bilagorna 1 och 6 till Chicagokonventionen (ICAO-bilagorna).
 3. Kontroll av driftdokumentation (flygdata, driftfärdplan, tekniska journaler) och av att flygningen förbereds i enlighet med kraven i ICAO-bilaga 6.
 4. Kontroll av förekomsten av och tillståndet hos följande element, som krävs för internationella flygningar enligt ICAO-bilaga 6:
 - Drifttillstånd.
 - Miljövårdighetsbevis.
 - Drifthandbok (inklusive minimiutrustningslista, Minimum Equipment List, MEL) och flyghandbok.
 - Säkerhetsutrustning.
 - Säkerhetsutrustning i kabinen.
 - Nödvändig utrustning för den aktuella flygningen, inklusive radiokommunikations- och radionavigationsutrustning.
 - Färdregistrator.
 5. Kontroll av att luftfartyget och dess utrustning (inklusive skador och reparationer) är i sådant skick att normerna i ICAO-bilaga 8 fortsatt uppfylls.
- II. En inspektionsrapport skall upprättas efter rampinspektionen och omfatta allmän standardiserad information enligt nedan. Dessutom krävs en förteckning över utförda kontroller, med uppgift om eventuella brister som uppdragats vid dessa, och/eller över alla nödvändiga särskilda anmärkningar.

Nationell luftfartsmyndighet (namn)

(Stat)

SAFA

Rampinspektionsrapport

¹ nr: _____

² Källa: RI

³ Datum: _____

⁴ Ort: _____

⁵ Lokaltid: ____:____

⁶ Operatör:

⁷ Drifttillstånd nr:

⁸ Stat:

⁹ Flyglinje: från

¹⁰ Flightnummer:

¹¹ Flyglinje: till

¹² Flightnummer:

¹³ Chartrat av operatör: (*) ____

¹⁴ Charterstat:

(*) (i tillämpliga fall)

¹⁵ Luftfartygstyp

¹⁶ Registreringsbeteckning

¹⁷ Tillverkningsnummer

¹⁸ Flygbesättning: land som utfärdat certifikaten

¹⁹ Anmärkningar:

Kod/standard/anmärkning

____ —

____ —

____ —

____ —

²⁰ Vidtagna åtgärder:

.....

.....

.....

²¹ Inspektörens namn:

Denna rapport innehåller endast uppgifter om vad som framkom under rampinspektionen och skall inte betraktas som ett intyg rörande luftfartygets förmåga att klara den aktuella flygningen.

²² Den nationella samordnarens namn

²³ Underskrift

Nationell luftfartsmyndighet (namn)

(Stat)

Objekt	Kontroll	Anmärkning
A. Förarkabin		
Allmänt		
1. Allmänt skick	1 ☐	1 ☐
2. Nödutgång	2 ☐	2 ☐
3. Utrustning	3 ☐	3 ☐
Dokumentation		
4. Handböcker	4 ☐	4 ☐
5. Checklistor	5 ☐	5 ☐
6. Radionavigationskartor	6 ☐	6 ☐
7. Minimiutrustningslista (MEL)	7 ☐	7 ☐
8. Registreringsbevis	8 ☐	8 ☐
9. Miljövärdighetsbevis (i tillämpliga fall)	9 ☐	9 ☐
10. Drifttillstånd eller likvärdig handling	10 ☐	10 ☐
11. Radiolicens	11 ☐	11 ☐
12. Luftvärdighetsbevis	12 ☐	12 ☐
Flygdata		
13. Driftfärdplan	13 ☐	13 ☐
14. Lastfördelning	14 ☐	14 ☐
Säkerhetsutrustning		
15. Handbrandsläckare	15 ☐	15 ☐
16. Flytvästar/flytredskap	16 ☐	16 ☐
17. Säkerhetsbälte	17 ☐	17 ☐
18. Syrgasutrustning	18 ☐	18 ☐
19. Signallampa	19 ☐	19 ☐
Flygbesättning		
20. Flygbesättning	20 ☐	20 ☐
Flygloggbook/tekniska journaler eller motsvarande		
21. Resedagbok	21 ☐	21 ☐
22. Underhållsattest	22 ☐	22 ☐
23. Fel som ännu inte åtgärdats	23 ☐	23 ☐
24. Tillsyn före flygning	24 ☐	24 ☐

Objekt	Kontroll	Anmärkning
B. Säkerhet/kabinen		
1. Allmänt inre skick	1 ☐	1 ☐
2. Stol för kabinpersonal	2 ☐	2 ☐
3. Förbandslåda/sjukvårdssats för nödsituationer	3 ☐	3 ☐
4. Handbrandsläckare	4 ☐	4 ☐
5. Flytvästar/flytredskap	5 ☐	5 ☐
6. Säkerhetsbälten	6 ☐	6 ☐
7. Nödutgång, nödbelysningar och skyltar, ficklampor	7 ☐	7 ☐
8. Evakueringsrutschbanor/räddningsflottar (efter behov)	8 ☐	8 ☐
9. Syretillförsel (besättning och passagerare)	9 ☐	9 ☐
10. Säkerhetsinstruktioner	10 ☐	10 ☐
11. Tillräckligt mycket kabinpersonal	11 ☐	11 ☐
12. Tillgång till nödutgångar	12 ☐	12 ☐
13. Säkerhet för passagerarnas bagage	13 ☐	13 ☐
14. Tillräckligt antal sittplatser	14 ☐	14 ☐
C. Luftfartygets skick		
1. Allmänt yttre skick	1 ☐	1 ☐
2. Dörrar och luckor	2 ☐	2 ☐
3. Roder	3 ☐	3 ☐
4. Hjul och däck	4 ☐	4 ☐
5. Landningsställ	5 ☐	5 ☐
6. Hjulbrunn	6 ☐	6 ☐
7. Luftintag och avgasutsläpp	7 ☐	7 ☐
8. Fläktblad	8 ☐	8 ☐
9. Propellrar	9 ☐	9 ☐
10. Uppenbara reparerade skador	10 ☐	10 ☐
11. Uppenbara oreparerade skador	11 ☐	11 ☐
12. Läckage	12 ☐	12 ☐
D. Last		
1. Lastrummets allmänna skick	1 ☐	1 ☐
2. Farligt gods	2 ☐	2 ☐
3. Säkerheten för lasten ombord	3 ☐	3 ☐

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/42/EG

av den 21 april 2004

om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar ⁽³⁾ fastställs det bestämmelser om nationella tak för utsläpp av vissa föroreningar, bland annat flyktiga organiska föreningar (nedan även kallade "VOC"), vilka skall följas senast 2010 som ett led i gemenskapens integrerade strategi för att bekämpa förorening och marknära ozon; i direktivet finns dock inte några gränsvärden för utsläpp av sådana föroreningar från specifika källor.
- (2) För att följa de nationella utsläppstaken för flyktiga organiska föreningar måste medlemsstaterna inrikta sig på ett antal olika kategorier av källor till dessa utsläpp.
- (3) Detta direktiv kompletterar åtgärder på nationell nivå för att säkerställa att utsläppstaket för flyktiga organiska föreningar inte överskrids.
- (4) I avsaknad av bestämmelser på gemenskapsnivå kan medlemsstaternas lagstiftning ha olika gränsvärden för

flyktiga organiska föreningar i vissa produktkategorier. Dessa skillnader samt den omständigheten att en del medlemsstater saknar sådan lagstiftning riskerar att skapa onödiga handelshinder och snedvridda konkurrensen på den inre marknaden.

- (5) Nationella lagar och bestämmelser, i vilka det för att bekämpa marknära ozon fastställs gränsvärden för VOC-halten i produkter som omfattas av detta direktiv, måste därför harmoniseras för att säkerställa att de inte begränsar den fria rörligheten för dessa produkter.
- (6) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen minskning av utsläppen av flyktiga organiska föreningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, då VOC-utsläpp i en medlemsstat påverkar luftkvaliteten i andra medlemsstater och minskningar av VOC-utsläpp därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (7) VOC-halten i färger, lacker och produkter för fordonsreparationslackering ger upphov till betydande VOC-utsläpp till luften, vilka bidrar till lokal och gränsöverskridande bildning av fotokemiska oxidanter i troposfärens gränsskikt.
- (8) VOC-halten i vissa färger, lacker och produkter för fordonsreparationslackering bör därför minskas i den utsträckning som är tekniskt och ekonomiskt möjlig med beaktande av klimatförhållandena.
- (9) För en hög miljöskyddsnivå krävs att det fastställs gränsvärden för halten av flyktiga organiska föreningar som används i produkter som omfattas av detta direktiv, och att dessa gränsvärden iakttas.
- (10) Det bör fastställas övergångsbestämmelser för produkter som framställts innan kraven i detta direktiv träder i kraft.

⁽¹⁾ EUT C 220, 16.9.2003, s. 43..

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 januari 2004 (EUT C 79 E, 30.3.2004, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 22.

- (11) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att bevilja enskilda tillstånd för saluföring och köp för särskilda ändamål av strikt begränsade kvantiteter av produkter som inte uppfyller de gränsvärden för lösningsmedel som fastställs i detta direktiv.
- (12) Detta direktiv kompletterar bestämmelserna på gemenskapsnivå om märkning av kemiska ämnen och beredningar.
- (13) Skyddet av konsumenters och/eller arbetstagares hälsa samt skyddet av arbetsmiljön bör inte omfattas av detta direktiv och medlemsstaternas åtgärder för dessa ändamål bör följaktligen inte påverkas av detta direktiv.
- (14) Gränsvärdena måste övervakas för att det skall kunna avgöras om de koncentrationer av flyktiga organiska föreningar som konstaterats i de olika kategorierna av färger, lacker och produkter för fordonsreparationslackering som omfattas av detta direktiv ligger inom de fastställda gränserna.
- (15) Eftersom VOC-halten i produkter som används för vissa fordonsreparationsarbeten nu regleras genom detta direktiv, bör rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar ⁽¹⁾ ändras i enlighet med detta.
- (16) Medlemsstaterna bör likväl ha möjlighet att bibehålla eller införa nationella bestämmelser om kontroll av utsläpp från fordonsreparationsarbeten i samband med lackering av vägfordon såsom de definieras i rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽²⁾, eller av delar av dessa, när den genomförs som en del av reparationsarbeten, underhåll eller dekoration av fordon utanför tillverkningsanläggningarna.
- (17) Detta direktiv bör inte gälla produkter som uteslutande säljs för användning i sådana anläggningar som är godkända enligt direktiv 1999/13/EG när de utsläpps begränsande åtgärderna innehåller alternativa metoder för att uppnå åtminstone motsvarande minskning av VOC-utsläppen.
- (18) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och se till att dessa genomförs. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (19) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om erfarenheter från tillämpningen av detta direktiv.
- (20) En översyn bör göras både av möjligheterna att minska VOC-halten i produkter som faller utanför detta direktivs tillämpningsområde och möjligheten att ytterligare minska de redan föreskrivna VOC-gränsvärdena.
- (21) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Syftet med detta direktiv är att begränsa den totala halten av flyktiga organiska föreningar (nedan även kallade "VOC") i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering för att förebygga eller minska luftföroreningar till följd av flyktiga organiska föreningars bidrag till bildning av troposfäriskt ozon.
2. Detta direktiv tillnärmar de tekniska specifikationerna för vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering, i syfte att uppnå målet i punkt 1.
3. Detta direktiv skall tillämpas på de produkter som anges i bilaga I.
4. Detta direktiv skall inte hindra eller påverka åtgärder, inbegripet märkningskrav, som vidtas på gemenskapsnivå eller nationell nivå för att skydda konsumenters och arbetstagares hälsa och arbetsmiljö.

⁽¹⁾ EGT L 85, 29.3.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/3/EG (EUT L 49, 19.2.2004, s. 36).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *behörig myndighet*: den eller de myndigheter eller organ som enligt medlemsstaternas lagstiftning ansvarar för att fullgöra de skyldigheter som följer av detta direktiv.
2. *ämnen*: kemiska grundämnen och deras föreningar, i naturligt tillstånd eller industriframställda, oavsett om de föreligger i fast eller flytande form eller i gasform.
3. *beredning*: blandningar eller lösningar som består av två eller flera ämnen.
4. *organisk förening*: förening som innehåller åtminstone grundämnet kol och ett eller flera av väte, syre, svavel, fosfor, kisel, kväve eller en halogen, med undantag av koloxider och oorganiska karbonater och bikarbonater.
5. *flyktig organisk förening (VOC)*: organisk förening vars begynnelsekokpunkt är högst 250 ° C, mätt vid ett standardtryck av 101,3 kPa.
6. *halt av flyktiga organiska föreningar (VOC-halt)*: mängden flyktiga organiska föreningar, uttryckt i gram/liter (g/l), i formuleringen av produkten i den form den har när den är färdig att användas. Den mängd flyktiga organiska föreningar i en bestämd produkt som reagerar kemiskt under torkning, så att den blir en del av beläggningen, skall inte anses ingå i VOC-halten.
7. *organiskt lösningsmedel*: flyktig organisk förening som används ensam eller tillsammans med andra ämnen för att lösa upp eller förtunna råvaror, produkter eller avfallsprodukter, eller används som rengöringsmedel för att lösa upp föroreningar, eller som dispergeringsmedel, eller för att reglera viskositeten eller ytspänningen, eller som mjukningsmedel eller konserveringsmedel.
8. *beläggning*: alla beredningar, inklusive alla de organiska lösningsmedel eller de beredningar som innehåller organiska lösningsmedel som är nödvändiga för att den skall kunna anbringas på rätt sätt, som används för att bilda ett skikt med dekorativ, skyddande eller annan funktionell effekt på en yta.
9. *skikt*: ett heltäckande lager som erhålls genom en eller flera appliceringar på ett underlag.

10. *vattenburen beläggning*: beläggningar vars viskositet regleras genom användning av vatten.

11. *lösningsmedelsburen beläggning*: beläggningar vars viskositet regleras genom användning av organiska lösningsmedel.

12. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande till tredje part, mot betalning eller kostnadsfritt. Införsel till gemenskapens tullområde skall i detta direktiv anses utgöra utsläppande på marknaden.

Artikel 3

Krav

1. Medlemsstaterna skall se till att de produkter som anges i bilaga I släpps ut på marknaden inom deras territorium efter de datum som fastställs i bilaga II endast om de har en halt av flyktiga organiska föreningar som inte överstiger de gränsvärden som anges i bilaga II och uppfyller kraven i artikel 4.

De analysmetoder som anges i bilaga III skall användas för att fastställa efterlevnad av gränsvärdena för halten av flyktiga organiska föreningar i bilaga II.

För de produkter som anges i bilaga I och som måste tillsättas lösningsmedel eller andra komponenter som innehåller lösningsmedel för att produkten skall vara färdig för användning, skall gränsvärdena i bilaga II tillämpas på halten av flyktiga organiska föreningar i den form produkten har när den är färdig att användas.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall medlemsstaterna undanta från ovanstående krav produkter som säljs för att endast användas i sådan verksamhet som omfattas av direktiv 1999/13/EG och som utförs i en anläggning registrerad eller med tillstånd i enlighet med artiklarna 3 och 4 i det direktivet.

3. Medlemsstaterna får bevilja enskilda tillstånd att i mycket begränsade kvantiteter saluföra och köpa in sådana produkter som inte uppfyller de gränsvärden för flyktiga organiska föreningar som fastställs i bilaga II, för restaurering och underhåll av byggnader och veteranfordon som av behöriga myndigheter angetts vara av särskilt historiskt och kulturellt värde.

4. Produkter som omfattas av detta direktivs räckvidd som bevisligen är framställda före de tidpunkter som fastställs i bilaga II och inte uppfyller kraven i punkt 1 får släppas ut på marknaden under tolv månader efter den dag när kraven för den berörda produkten träder i kraft.

*Artikel 4***Märkning**

Medlemsstaterna skall se till att de produkter som anges i bilaga I är märkta när de släpps ut på marknaden. Märkningen skall innehålla uppgifter om

- a) produktens underkategori och det tillämpliga gränsvärdet för flyktiga organiska föreningar i g/l i enlighet med bilaga II,
- b) den maximala halten av flyktiga organiska föreningar i g/l i den form produkten har när den är färdig att användas.

*Artikel 5***Behörig myndighet**

Medlemsstaterna skall utse en behörighet myndighet som skall ansvara för att fullgöra de skyldigheter som fastställs i detta direktiv och informera kommissionen om detta senast den 30 april 2005.

*Artikel 6***Övervakning**

Medlemsstaterna skall upprätta ett övervakningsprogram för att kontrollera att detta direktiv följs.

*Artikel 7***Rapportering**

Medlemsstaterna skall lämna rapporter om resultaten från övervakningsprogrammet för att visa att direktivet följs samt om vilka kategorier och kvantiteter av produkter som har beviljats tillstånd enligt artikel 3.3. De första två rapporterna skall läggas fram för kommissionen 18 månader efter de datum för efterlevnad av gränsvärdena för halten av flyktiga organiska föreningar som anges i bilaga II och därefter skall en rapport läggas fram vart femte år. I enlighet med förfarandet i artikel 12.2 skall kommissionen i förväg utarbeta ett gemensamt format för inlämning av övervakningsdata. Om kommissionen så begär, skall det lämnas in uppgifter årligen.

*Artikel 8***Fri rörlighet**

Medlemsstaterna får inte på de grunder som behandlas i detta direktiv förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden av produkter som omfattas av detta direktivs räck-

vidd vilka, i den form de har när de är färdiga att användas, uppfyller kraven i detta direktiv.

*Artikel 9***Översyn**

Kommissionen uppmanas att till Europaparlamentet och rådet

1. senast 2008 överlämna en rapport som bygger på resultatet av den översyn som avses i artikel 10 i direktiv 2001/81/EG. Rapporten skall behandla

- a) utrymmet och möjligheterna i stort att minska halten av flyktiga organiska föreningar i produkter utanför detta direktivs räckvidd, inbegripet aerosoler för färger och lacker som omfattas av bilaga I punkt 1,
- b) ett eventuellt införande av ytterligare minskning (fas II) av halten av flyktiga organiska föreningar i produkter för fordonsreparationslackering,
- c) varje nytt förhållande som rör de socioekonomiska konsekvenserna av tillämpningen av fas II beträffande färger och lacker.

2. senast 30 månader efter datum för tillämpningen av gränsvärdena för halten av flyktiga organiska föreningar enligt bilaga II, fas II överlämna en rapport där hänsyn tas särskilt till de rapporter som det hänvisas till i artikel 7 och till den tekniska utvecklingen i fråga om tillverkning av färger, lacker och produkter för fordonsreparationslackering. Rapporten skall behandla utrymmet och möjligheterna i stort att minska halten av flyktiga organiska föreningar i produkter inom detta direktivs räckvidd, inbegripet en eventuell åtskillnad mellan inomhus- och utomhusfärger i underkategorierna d och e i bilaga I punkt 1.1 och bilaga II avsnitt A.

Rapporterna skall vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta direktiv.

*Artikel 10***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om vilka påföljder som skall gälla vid överträdelser av de nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser och åtgärder till kommissionen senast den 30 oktober 2005 och även utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som påverkar dessa bestämmelser.

Artikel 11

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Eventuella ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilaga III till den tekniska utvecklingen skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 12.2.

Artikel 12

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som upp-
rättats genom artikel 13 i rådets direktiv 1999/13/EG, nedan
kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7
i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmel-
sorna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara
tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 13

Ändring av direktiv 1999/13/EG

1. Direktiv 1999/13/EG ändras på följande sätt:

I bilaga I, avsnittet "Fordonsreparationslackering", skall följande
strecksets utgå:

"— lackering av vägfordon, såsom de definieras i direktiv
70/156/EEG, eller en del av dessa, till följd av reparation,
underhåll eller dekoration som sker utanför tillverknings-
anläggningar eller".

2. Trots vad som föreskrivs i punkt 1 får medlemsstaterna
behålla eller införa nationella åtgärder för kontroll av utsläpp
från fordonsreparationslackering som inte längre omfattas av
räckvidden för direktiv 1999/13/EG.

Artikel 14

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar
och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta
direktiv senast den 30 oktober 2005. De skall genast under-
rätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla
en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hän-
visning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hän-
visningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna tex-
ten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar
inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jäm-
förelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de natio-
nella bestämmelser som antagits.

Artikel 15

Direktivets ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i
Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 16

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 april 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA I

RÄCKVIDD

1. I detta direktiv avses med färger och lacker de produkter som anges i nedanstående underkategorier, med undantag av aerosoler. De är beläggningar som i dekorativt, funktionellt och skyddande syfte appliceras på byggnader, deras utsmyckningar och fasta inredning samt tillhörande strukturer.
 - 1.1. Underkategorier
 - a) *matt färg för väggar och tak inomhus*: färger avsedda att appliceras på väggar och tak inomhus med en glans $\leq 25@60^\circ$.
 - b) *blank färg för väggar och tak inomhus*: färger avsedda att appliceras på väggar och tak inomhus med en glans $> 25@60^\circ$.
 - c) *färg för ytor av mineraliskt material utomhus*: färger avsedda att appliceras på murverk, tegel- eller putsytor utomhus.
 - d) *färg för trä, metall eller plast inomhus/utomhus*: färger som är avsedda att appliceras på utsmyckningar och beklädnad och som ger ett täckande skikt. Dessa färger är avsedda för underlag antingen av trä, metall eller plast. Denna underkategori omfattar grund- och mellanstrykningsfärger.
 - e) *klarlack, lasyr och trälasyr för trä, metall och plast inomhus/utomhus*: färger som är avsedda att appliceras på utsmyckningar och som ger ett transparent eller halvtransparent skikt för dekoration och skydd av trä, metall och plast. Denna underkategori inbegriper täcklasyr. Med täcklasyr avses en färg som ger ett täckande skikt för dekoration och skydd av trä mot väderpåverkan, enligt definitionen i EN 927-1 i den halvstabila kategorin.
 - f) *lasyr, olja eller bets i tunt skikt*: lasyr som i enlighet med EN 927-1:1996 har en genomsnittlig skiktjocklek på mindre än $5\mu\text{m}$ vid tester enligt metod 5A i ISO 2808:1997.
 - g) *isolerande grundfärg*: färg med isolerande och/eller blockerande egenskaper avsedd att användas på trä eller väggar och innertak.
 - h) *bindande grundfärg*: färg som är avsedd att binda lösa underlagpartiklar eller som är vattenavvisande och/eller avsedd att skydda trä mot blånad.
 - i) *enkomponentfärg*: funktionell färg baserad på ett filmbildande material. Denna är avsedd för applikationer som kräver särskilda egenskaper, som grundfärg och täckskikt för plast, grundfärg för järn, grundfärg för reaktiv metall, till exempel zink och aluminium, rostskyddsfärg, golvbeläggningar, inklusive för trä- och cementgolv, graffiti skydd och flamskydd, samt färg som måste uppfylla hygienkrav inom livsmedelsindustrin och hälso- och sjukvården.
 - j) *tvåkomponentfärg*: funktionell färg med samma användningsområde som enkomponentfärg, till vilken ytterligare en komponent (t.ex. tertiära aminer) tillsätts före appliceringen.
 - k) *flerfärgande färg*: färg som är avsedd att ge en tvåtons- eller flerfärgseffekt direkt vid den första appliceringen.
 - l) *färg med dekorativ effekt*: färg som är avsedd att åstadkomma särskilda estetiska effekter på särskilt förbehandlade och förmålade eller grundmålade underlag och som sedan behandlas med olika verktyg under torktiden.
2. I detta direktiv avses med *produkter för fordonsreparationslackering* produkter som anges i nedanstående underkategorier. De används för lackering av vägfordon såsom de definieras i direktiv 70/156/EEG, eller en del av dessa, till följd av reparation, underhåll eller dekoration av fordon utanför tillverkningsanläggningar.

2.1. Underkategorier:

- a) *förbehandling och rengöring*: produkter avsedda att appliceras, antingen mekaniskt eller kemiskt, för att avlägsna gamla lacker och rost eller för att möjliggöra ny lackering.
 - i) *förbehandlingsprodukter*: medel för tvättpistol (en produkt avsedd för rengöring av sprutpistol eller annan utrustning), färgborttagare, avfettningsmedel (bland annat antistatmedel för plastdetaljer) och silikonborttagare.
 - ii) *förtvättmedel*: rengöringsprodukt avsedd för att avlägsna ytföroreningar under förbehandlingen före applicering av täckmaterial.
 - b) *spackelmassa*: trögflytande produkter som är avsedda att appliceras för att fylla djupa ytskador innan surfacer/spackelfärg appliceras.
 - c) *grundfärg*: lacker avsedda att appliceras på ren metall eller befintliga ytskikt för att ge korrosionsskydd före appliceringen av en grundfärgssurfacer.
 - i) *surfacer/spackelfärg*: lacker avsedda att appliceras före appliceringen av topplack för att ge korrosionsmotstånd, säkra topplackens vidhäftning och för att främja en enhetlig ytfinish genom ifyllnad av mindre ytdefekter.
 - ii) *allmänna metallgrundfärger*: lacker avsedda att appliceras som grundfärg, såsom vidhäftningsförbättrande medel, tätningsmedel, surfacer, mellanstrykningsfärg, plastgrundfärg, vått-på-vått, "non-sand"-spackel samt sprutspackel.
 - iii) *etsgrundfärg*: lacker som innehåller minst 0,5 viktprocent fosforsyra och som är avsedd att appliceras direkt på rena metallytor för att ge korrosionsskydd och vidhäftning; lacker som används som svetsbar grundfärg; och etsande lösningar för galvaniserade ytor och ytor av zink.
 - d) *topplack*: pigmenterat lack som är avsett att appliceras i antingen ett eller flera skikt för att ge glans och hållbarhet. Det omfattar alla berörda produkter såsom baslack och klarlack:
 - i) *baslack*: pigmenterat lack avsett att ge färg eller annan önskad optisk effekt, men inte lackeringssystemets glans eller ytbeständighet.
 - ii) *klarlack*: transparent lack som är avsett att ge lackeringssystemet glans och beständighet.
 - e) *speciallack*: lacker avsedda att appliceras som topplack med särskilda egenskaper såsom metallic- eller pärlemoreffekt, i ett enda skikt, högkvalitativ solid lack och klarlack, (t.ex. repskydd och fluorerad klarlack), reflekterande baslack, strukturlack (t.ex. hammarlack), halkskydd, underredsmassa, stenskottsskydd, lack för bilinredning samt aerosoler.
-

BILAGA II

A. GRÄNSVÄRDEN FÖR HALTEN AV FLYKTIGA ORGANISKA FÖRENINGAR (VOC) I FÄRGER OCH LACKER

	Produktunderkategori	Typ	Fas I (g/l (*)) (fr.o.m. 1.1.2007)	Fas II (g/l (*)) (fr.o.m. 1.1.2010)
a	Matt färg för väggar och tak inomhus (glans <25@60°)	VB	75	30
		LB	400	30
b	Blank färg för väggar och tak inomhus (glans >25@60°)	VB	150	100
		LB	400	100
c	Färg för ytor av mineraliskt material utomhus	VB	75	40
		LB	450	430
d	Färg för trä, metall eller plast inomhus/utomhus	VB	150	130
		LB	400	300
e	Klarlack, lasyr och trälasyr, inklusive täcklasyr, för trä, metall eller plast inomhus/utomhus	VB	150	130
		LB	500	400
f	Lasyr, olja eller bets i tunt skikt för inomhus- och utomhusbruk	VB	150	130
		LB	700	700
g	Isolerande grundfärg	VB	50	30
		LB	450	350
h	Bindande grundfärg	VB	50	30
		LB	750	750
i	Enkomponentfärg	VB	140	140
		LB	600	500
j	Tvåkomponentfärg för särskilda applikationer, till exempel golv	VB	140	140
		LB	550	500
k	Flerfärgande färg	VB	150	100
		LB	400	100
l	Färg med dekorativ effekt	VB	300	200
		LB	500	200

(*) g/l färdig att användas.

B. GRÄNSVÄRDEN FÖR HALTEN AV FLYKTIGA ORGANISKA FÖRENINGAR (VOC) I PRODUKTER FÖR FORDONSREPARATIONSLACKERING

	Produktunderkategori	Lack	VOC g/l (*) (1.1.2007)
a	Förbehandling och rengöring	Förbehandlingsprodukter	850
		Förtvättmedel	200
b	Spackelmassa	Alla typer	250
c	Grundfärger	Surfacer/spackelfärg och allmänna grundfärger (för metall)	540
		Etsgrundfärger	780
d	Topplack	Alla typer	420
e	Speciallack	Alla typer	840

(*) g/l i den för användning färdiga produkten. Med undantag av underkategori a bör eventuell vattenhalt i den för användning färdiga produkten inte medräknas.

BILAGA III

METODER ENLIGT ARTIKEL 3.1

Parameter	Enhet	Test	
		Metod	Tidpunkt för offentliggörande
Halt av flyktiga organiska föreningar	g/l	ISO 11890-2	2002
Halt av flyktiga organiska föreningar vid förekomst av reaktiva förtunningsmedel	g/l	ASTMID 2369	2003

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 21 april 2004

om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

(2004/424/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b jämförd med artikel 300.2 första stycket andra meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har på Europeiska gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd.
- (2) Avtalet undertecknades på Europeiska gemenskapens vägnar den 13 oktober 2003, med förbehåll för att det ingås
- (3) Avtalet bör godkännas.
- (4) Genom avtalet inrättas en kommitté för återtagande, vilken får fatta beslut med rättslig verkan. Det är därför nödvändigt att ange vilka som skall företräda gemenskapen i denna kommitté och fastställa ett förfarande för hur gemenskapens ståndpunkt skall antas.
- (5) I enlighet med artikel 3 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har Förenade kungariket meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i nämnda protokoll, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Irland.

- (7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd med de förklaringar som bifogas detta godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 26 februari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall göra den anmälan som anges i artikel 20.2 i avtalet⁽¹⁾.

När det gäller alla andra beslut av kommittén för återtagande skall gemenskapens ståndpunkt antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Artikel 3

Kommissionen skall, biträdd av experter från medlemsstaterna, företräda gemenskapen i den kommitté för återtagande som inrättas genom artikel 17 i avtalet.

Artikel 5

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Gemenskapens ståndpunkt i kommittén för återtagande skall, när det gäller antagande av dess arbetsordning i enlighet med artikel 17.5 i avtalet, antas av kommissionen efter samråd med en särskild kommitté som skall utses av rådet.

Utfärdat i Luxemburg den 21 april 2004.

På rådets vägnar

J. WALSH

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

, nedan kallad "gemenskapen",

och

FOLKREPUBLIKEN KINAS SÄRSKILDA ADMINISTRATIVA REGION MACAO

, nedan kallad "Macao SAR", som av Folkrepubliken Kinas regering bemyndigats att ingå detta avtal,

nedan kallade "de avtalslutande parterna",

SOM ÄR FAST BESLUTNA att stärka sitt samarbete i syfte att effektivare bekämpa illegal invandring,

SOM HÄNVISAR till rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1), särskilt artikel 1.2 jämförd med bilaga II till denna, enligt vilken innehavare av ett pass från den särskilda administrativa regionen Macao (Região Administrativa Especial de Macau), när det gäller vistelser som sammanlagt inte överstiger tre månader, skall vara undantagna från kravet att inneha visum när de passerar Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser,

SOM ÖNSKAR att genom detta avtal och på grundval av ömsesidighet fastställa snabba och effektiva förfaranden för identifiering och återsändande av personer som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för inresa till eller vistelse eller bosättning på Macao SAR:s eller en av Europeiska unionens medlemsstaters territorium, och som i en anda av samarbete önskar underlätta dessa personers transitering,

SOM BEAKTAR att de bestämmelser i detta avtal som omfattas av tillämpningsområdet för avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte gäller för Konungariket Danmark, enligt det protokoll om Danmarks ställning som är bifogat Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Definitioner**

I detta avtal används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *medlemsstat*: alla medlemsstater i Europeiska unionen, med undantag av Danmark.
- b) *medborgare i en medlemsstat*: alla personer som enligt gemenskapens definition innehar medborgarskap i en medlemsstat.
- c) *stadigvarande bosatt i Macao SAR*: alla personer som har rätt att stadigvarande uppehålla sig i Macao SAR.

- d) *person under en annan jurisdiktion*: alla personer som varken är stadigvarande bosatta i Macao SAR eller medborgare i en medlemsstat.
- e) *uppehållstillstånd*: alla typer av tillstånd utfärdade av Macao SAR eller av en av medlemsstaterna, som ger en person rätt att stadigvarande uppehålla sig på dess territorium. Detta skall inte inbegripa tillfälliga tillstånd att stanna på dess territorium i samband med behandlingen av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd.
- f) *visum*: ett tillstånd utfärdat eller ett beslut fattat av Macao SAR eller av en av medlemsstaterna, som krävs för inresa till eller transitering genom dess territorium. Detta tillstånd skall inte inbegripa transitvisum för flygplatser.

AVSNITT I

ÅTERTAGANDESKYLDIGHETER FRÅN MACAO SAR:S SIDA*Artikel 2***Återtagande av stadigvarande bosatta eller tidigare stadigvarande bosatta personer**

1. Macao SAR skall, på begäran av en medlemsstat och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla personer som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning på den begärande medlemsstatens territorium, förutsatt att det bevisas eller skäligen kan antas att de är stadigvarande bosatta i Macao SAR.

Detsamma skall gälla för personer som, efter inresan till en medlemsstats territorium, har förlorat sin rätt till stadigvarande bosättning i Macao SAR, såvida inte dessa personer har fått medborgarskap i denna medlemsstat.

2. På begäran av en medlemsstat skall Macao SAR, vid behov och utan dröjsmål, för den person som skall återtas utfärda det resedokument som är nödvändigt för hans eller hennes återresa; dokumentet skall ha en giltighetstid av minst 6 (sex) månader. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för det ursprungligen utfärdade resedokumentet, skall Macao SAR inom 14 (fjorton) dagar utfärda ett nytt resedokument med samma giltighetstid. Om Macao SAR inte har besvarat en medlemsstats begäran inom 15 (femton) dagar skall den anses godta att EU:s enhetligt utformade resedokument används i utvisningssyfte.

*Artikel 3***Återtagande av personer under en annan jurisdiktion**

1. Macao SAR skall, på begäran av en medlemsstat och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla personer under en annan jurisdiktion som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning på den begärande medlemsstatens territorium, förutsatt att det bevisas eller skäligen kan antas att dessa personer

- a) vid tidpunkten för inresan i den berörda medlemsstaten innehade ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av Macao SAR, eller
- b) efter inresan till Macao SAR:s territorium olovligen inreser till medlemsstaternas territorium direkt från Macao SAR:s territorium.

2. Återtagandeskyldigheten i punkt 1 skall inte gälla om

- a) personen under en annan jurisdiktion endast transiterar utan att inresa till Macao SAR:s territorium, eller
- b) den begärande medlemsstaten för personen under en annan jurisdiktion har utfärdat ett uppehållstillstånd före eller efter inresan till dess territorium, såvida inte den personen innehar ett uppehållstillstånd, utfärdat av Macao SAR som har längre giltighetstid.

3. På begäran av en medlemsstat skall Macao SAR, vid behov och utan dröjsmål, för den person som skall återtas utfärda det resedokument som är nödvändigt för hans eller hennes återresa; dokumentet skall ha en giltighetstid av minst 6 (sex) månader. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för det ursprungligen utfärdade resedokumentet, skall Macao SAR inom 14 (fjorton) dagar utfärda ett nytt resedokument med samma giltighetstid. Om Macao SAR inte har besvarat en medlemsstats begäran inom 15 (femton) dagar skall den antas godta att EU:s enhetligt utformade resedokument används i utvisningssyfte.

AVSNITT II

ÅTERTAGANDESKYLDIGHETER FRÅN GEMENSKAPENS SIDA*Artikel 4***Återtagande av egna och f.d. egna medborgare**

1. En medlemsstat skall, på begäran av Macao SAR och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla personer som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning på Macao SAR:s territorium, förutsatt att det bevisas eller skäligen kan antas att dessa personer är medborgare i den medlemsstaten. Detsamma skall gälla för personer som har frångagits eller av sagt sig medborgarskap i en medlemsstat efter inresan till Macao SAR:s territorium, såvida inte dessa personer är stadigvarande bosatta i Macao SAR.

2. På begäran av Macao SAR skall en medlemsstat, vid behov och utan dröjsmål, för den person som skall återtas utfärda det resedokument som är nödvändigt för hans eller hennes återresa; dokumentet skall ha en giltighetstid av minst 6 (sex) månader. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för det ursprungligen utfärdade resedokumentet skall den berörda medlemsstaten inom 14 (fjorton) dagar utfärda ett nytt resedokument med samma giltighetstid. Om medlemsstaten inte har besvarat Macao SAR:s begäran inom 15 (femton) dagar skall den anses godta användningen av Macao SAR:s "Travel Permit of Exceptional Use" (resedokument för användning för särskilda ändamål).

Artikel 5

AVSNITT III

Återtagande av personer under en annan jurisdiktion

1. En medlemsstat skall, på begäran av Macao SAR och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla personer under en annan jurisdiktion som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning på Macaos territorium, förutsatt att det bevisas eller skäligen kan antas att dessa personer
 - a) vid tidpunkten för inresan i Macao SAR innehade ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade medlemsstaten, eller
 - b) efter inresan till den anmodade medlemsstatens territorium olovligt inreser till Macao SAR:s territorium direkt från den anmodade medlemsstatens territorium.
2. Återtagandeskyldigheten i punkt 1 skall inte gälla om
 - a) personen under en annan jurisdiktion har transiterat genom en internationell flygplats i den anmodade medlemsstaten, eller
 - b) Macao SAR för personen under en annan jurisdiktion har utfärdat ett uppehållstillstånd före eller efter inresan till dess territorium, såvida inte den personen innehar ett uppehållstillstånd, utfärdat av den anmodade medlemsstaten, som har längre giltighetstid.
3. Om två eller flera medlemsstater har utfärdat ett uppehållstillstånd skall återtagandeskyldigheten i punkt 1 avse den medlemsstat som utfärdade dokumentet med den längsta giltighetstiden, eller om ett eller flera av dem redan har upphört att gälla det dokument som fortfarande är giltigt. Om samtliga dokument redan har upphört att gälla skall återtagandeskyldigheten i punkt 1 avse den medlemsstat som utfärdade dokumentet med den senaste förfalldagen.
4. På begäran av Macao SAR skall en medlemsstat, vid behov och utan dröjsmål, för den person som skall återtas utfärda det resedokument som är nödvändigt för hans eller hennes återresa; dokumentet skall ha en giltighetstid av minst 6 (sex) månader. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för det ursprungligen utfärdade resedokumentet, skall den berörda medlemsstaten inom 14 (fjorton) dagar utfärda ett nytt resedokument med samma giltighetstid. Om medlemsstaten inte har besvarat Macao SAR:s begäran inom 15 (femton) dagar skall den anses godta användningen av Macao SAR: s "Travel Permit of Exceptional Use" (resedokument för användning för särskilda ändamål).

ÅTERTAGANDEFÖRFARANDE

Artikel 6

Princip

1. Om inte annat följer av punkt 2 skall för överföring av en person som skall återtas på grundval av någon av de skyldigheter som anges i artiklarna 2–5 erfordras att en begäran om återtagande inges till den behöriga myndigheten hos den anmodade avtalslutande parten.
2. Begäran om återtagande får ersättas med ett skriftligt meddelande till den anmodade avtalslutande parten inom en rimlig tid före den berörda personens återsändande, förutsatt att
 - a) den person som skall återtas innehar ett giltigt resedokument och, i förekommande fall, ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade avtalslutande parten, och
 - b) den person som skall återtas är villig att återvända till den anmodade avtalslutande parten.

Artikel 7

Begäran om återtagande

1. Begäran om återtagande skall innehålla följande uppgifter:
 - a) Uppgifter om den person som skall återtas (t.ex. förnamn, efternamn, födelsedatum och, om möjligt, födelseort, samt senaste bostadsadress).
 - b) Bevisning för eller ett skäligt antagande om medborgarskap eller stadigvarande bosättning samt, i förekommande fall, kopior av dokument.
2. I den utsträckning det är möjligt bör begäran om återtagande också innehålla följande uppgifter:
 - a) Uppgift om att den person som skall överföras kan vara i behov av hjälp eller vård, förutsatt att den berörda personen uttryckligen har gett sitt samtycke till uppgiften.
 - b) Andra skydds- eller säkerhetsåtgärder som kan bli nödvändiga i samband med det enskilda överföringsfallet.
3. Ett gemensamt formulär som skall användas för begäran om återtagande åtföljer som bilaga 5 till detta avtal.

*Artikel 8***Bevisning beträffande medborgarskap och stadigvarande bosättning**

1. Bevis för medborgarskap eller stadigvarande bosättning enligt artiklarna 2.1 och 4.1 kan lämnas med hjälp av de dokument som förtecknas i bilaga 1 till detta avtal, även om deras giltighetstid har löpt ut. Om sådana dokument uppvisas skall medlemsstaterna erkänna medborgarskapet, och Macao SAR skall, utan ytterligare formaliteter, erkänna den stadigvarande bosättningen. Bevis för medborgarskap eller stadigvarande bosättning kan inte lämnas med hjälp av falska dokument.

2. Skäligt antagande om medborgarskap eller stadigvarande bosättning enligt artiklarna 2.1 och 4.1 kan lämnas med hjälp av de dokument som förtecknas i bilaga 2 till detta avtal, även om deras giltighetstid har löpt ut. Om sådana dokument uppvisas skall medlemsstaterna anse att medborgarskapet är fastställt, och Macao SAR anse att den stadigvarande bosättningen är fastställd, såvida de inte kan bevisa annat.

3. Om inget av de dokument som förtecknas i bilagorna 1 eller 2 kan uppvisas skall de behöriga myndigheterna i Macao SAR eller den berörda medlemsstaten på begäran vidta åtgärder för att på lämpligt sätt och utan onödigt dröjsmål höra den person som skall återtas i syfte att fastställa hans eller hennes medborgarskap eller stadigvarande bosättning.

*Artikel 9***Bevisning beträffande personer under en annan jurisdiktion**

1. Bevis för uppfyllande av villkoren för återtagande av personer under en annan jurisdiktion enligt artiklarna 3.1 och 5.1 kan lämnas med hjälp av de bevismedel som anges i bilaga 3 till detta avtal; det kan inte lämnas med hjälp av falska dokument. Sådan bevisning skall ömsesidigt erkännas av de avtalslutande parterna utan ytterligare formaliteter.

2. Skäligt antagande om uppfyllande av villkoren för återtagande av personer under en annan jurisdiktion enligt artiklarna 3.1 och 5.1 kan lämnas med hjälp av de bevismedel som anges i bilaga 4 till detta avtal. När sådan tillräcklig bevisning uppvisas skall de avtalslutande parterna anse att villkoren är uppfyllda, såvida de inte kan bevisa annat.

3. Olaglig inresa, vistelse eller bosättning kan fastställas på grundval av att den berörda personens resedokument saknas eller på grund av att nödvändigt visum eller annat uppehållstillstånd för den begärande medlemsstatens eller Macao SAR:s territorium saknas i detsamma. En förklaring av den begärande avtalslutande partens behöriga myndighet om att den berörda personen konstaterats inte inneha nödvändiga resedokument eller nödvändigt visum eller uppehållstillstånd skall också

utgöra ett skäligt antagande om olaglig inresa, vistelse eller bosättning.

*Artikel 10***Tidsfrister**

1. Begäran om återtagande måste inges till den anmodade avtalslutande partens behöriga myndighet senast inom ett år efter det att den begärande myndigheten har fått kunskap om att en person under en annan jurisdiktion inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa, vistelse eller bosättning. I de fall där det finns rättsliga eller faktiska hinder för att begäran skall kunna inges i tid skall tidsfristen på begäran förlängas, men endast till dess att hindren har upphört att existera.

2. En begäran om återtagande måste besvaras utan onödigt dröjsmål, och i alla händelser senast inom en månad; skäl för avslag av en begäran om återtagande skall anges. Denna tidsfrist skall börja att löpa samma dag som begäran om återtagande mottas. När denna tidsfrist har löpt ut skall samtycke till överföringen anses vara lämnat.

3. Sedan samtycke lämnats eller, i förekommande fall, efter det att tidsfristen på en månad har löpt ut, skall den berörda personen överföras utan onödigt dröjsmål, dock inom högst tre månader. Denna tidsfrist kan på begäran förlängas med den tid det tar att handlägga rättsliga eller praktiska hinder.

*Artikel 11***Överföringsvillkor och transportsätt**

1. Innan en person återsänds skall de behöriga myndigheterna i Macao SAR och den berörda medlemsstaten i förväg skriftligen komma överens om dag för överföring, gränspasseringsställe och eventuell eskort.

2. Inga transportmedel skall vara förbjudna, varken flygtransport, landtransport eller sjötransport, men återsändandet skall som regel genomföras med flyg. Återsändande med flyg skall inte begränsas till utnyttjande av den begärande avtalslutande partens nationella flygbolag eller säkerhetspersonal, utan kan ske med utnyttjande av reguljärt flyg och charterflyg.

AVSNITT IV

TRANSITERINGAR*Artikel 12***Principer**

1. Macao SAR skall tillåta transitering genom sitt territorium av personer under en annan jurisdiktion om en medlems-

stat begär detta, och en medlemsstat skall tillåta transitering genom sitt territorium av personer under en annan jurisdiktion om Macao SAR begär detta, om den fortsatta resan i eventuella andra transiteringsstater och bestämmelsestatens återtagande garanteras.

2. Medlemsstaterna och Macao SAR skall begränsa transiteringen av personer under en annan jurisdiktion till de fall där dessa personer inte kan återsändas direkt till bestämmelsestaten.

3. Macao SAR eller en medlemsstat kan vägra transitering

a) om personen under en annan jurisdiktion löper risk för förföljelse eller skulle kunna bli föremål för straffrättslig lagföring eller sanktioner i en annan transiteringsstat eller i bestämmelsestaten, eller hotas av straffrättslig lagföring på den anmodade medlemsstatens eller Macao SAR:s territorium;

b) av folkhälsoskäl eller av skäl som rör nationell säkerhet eller andra grundläggande rättsliga intressen.

4. Macao SAR eller en medlemsstat kan återkalla ett utfärdat tillstånd, om det senare uppkommer eller uppdagas sådana omständigheter som avses i punkt 3, vilka lägger hinder i vägen för transiteringen, eller om den fortsatta resan i eventuella transiteringsstater eller bestämmelsestatens återtagande inte längre garanteras.

Artikel 13

Transitering

1. En begäran om transitering måste inges skriftligen till de behöriga myndigheterna och skall innehålla följande upplysningar:

a) Typ av transitering (med flyg eller till lands eller sjöss), eventuella andra transiteringsstater och avsedd slutlig bestämmelse.

b) Närmare uppgifter beträffande den berörda personen (t.ex. förnamn, efternamn, födelsedatum och, om möjligt, födelseort, nationalitet, typ av och nummer på resedokument).

c) Avsett gränspasseringsställe, tidpunkt för överföring och eventuell eskort.

d) En förklaring om att villkoren enligt artikel 12.2 är uppfyllda ur den begärande avtalsslutande partens synvinkel, och att det inte finns några kända skäl för ett avslag enligt artikel 12.3.

Ett gemensamt formulär som skall användas för begäran om transitering åtföljer som bilaga 6 till detta avtal.

2. Den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndighet skall utan onödigt dröjsmål skriftligen underrätta den begärande behöriga myndigheten om inresetillståndet och bekräfta gränspasseringsställe och beräknad tidpunkt för inresan, eller underrätta den om avslag på begäran om inresetillstånd och om skälen för detta.

3. Om transiteringen görs med flyg skall den person som skall återtas jämte eventuell eskort undantas från kravet på att skaffa transitvisum för flygplats.

4. Den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter skall efter ömsesidigt samråd understödja transiteringen, framför allt genom att övervaka de berörda personerna och genom att tillhandahålla lämpliga anordningar för detta.

AVSNITT V

KOSTNADER

Artikel 14

Transport- och transiteringskostnader

Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas rätt att från den person som skall återtas eller från tredje part kräva återbetalning av de kostnader som är förbundna med återtagandet skall alla transportkostnader som uppkommer i samband med återtagande och transitering enligt detta avtal fram till den slutliga bestämmelsestatens gräns bäras av den begärande avtalsslutande parten.

AVSNITT VI

UPPGIFTSSKYDD OCH ICKE-PÅVERKANSKLAUSUL

Artikel 15

Uppgiftsskydd

1. Överlämnande av personuppgifter skall endast äga rum om detta är nödvändigt för de behöriga myndigheternas i Macao SAR eller en medlemsstats genomförande av detta avtal.

2. Bearbetningen och behandlingen av personuppgifter i ett särskilt fall skall vara underställda Macao SAR:s lagstiftning och, i de fall där kontrollenheten är en behörig myndighet i en medlemsstat, bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31) och i den nationella lagstiftning som antagits till följd av det direktivet.

3. Dessutom skall följande principer gälla:
- Personuppgifter skall bearbetas på ett korrekt och lagenligt sätt.
 - Personuppgifter skall insamlas i det specifika, uttryckliga och legitima syftet att genomföra detta avtal och får inte vidare bearbetas av den underrättande eller mottagande myndigheten på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.
 - Personuppgifter skall vara adekvata, relevanta och inte överdrivet omfattande i förhållande till det syfte för vilket de insamlas eller bearbetas ytterligare; meddelade personuppgifter får endast röra följande:
 - Uppgifter om den person som skall överföras (t.ex. efternamn, förnamn, eventuella tidigare namn, tillnamn eller pseudonymer, födelsedatum och födelseort, kön samt nuvarande och eventuellt tidigare medborgarskap).
 - Identitetskort eller pass (nummer, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, ort för utfärdande), anhalter och resvägar.
 - Andra upplysningar som är nödvändiga för att identifiera den person som skall överföras eller för att undersöka villkoren för återtagande enligt detta avtal.
 - Personuppgifter skall vara exakta och, vid behov, uppdaterade.
 - Personuppgifter skall bevaras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera personerna i fråga under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna insamlades eller för vilket de bearbetas ytterligare.
 - Både den underrättande myndigheten och den mottagande myndigheten skall vidta alla åtgärder som är rimliga för att vid behov sörja för rättelse, utplåning eller blockering av personuppgifter, när bearbetningen inte överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, framför allt om dessa uppgifter inte är adekvata, relevanta, exakta eller om de är överdrivet omfattande i förhållande till bearbetningens syfte. Detta skall inbegripa anmälan till den andra parten av eventuell rättelse, utplåning eller blockering.
 - Den mottagande myndigheten skall på begäran meddela den underrättande myndigheten hur meddelade uppgifter har använts och om de resultat som därigenom uppnåtts.
 - Personuppgifter får endast meddelas de behöriga myndigheterna. För vidarebefordran av uppgifterna till andra organ krävs att den underrättande myndigheten i förväg ger sitt samtycke.

- De underrättande och de mottagande myndigheterna är skyldiga att skriftligen registrera meddelandet och mottagandet av personuppgifter.

Artikel 16

Icke-påverkansklausul

- Detta avtal skall inte påverka tillämpningen av de rättigheter och skyldigheter och det ansvar som följer av internationell lagstiftning som är tillämplig på gemenskapen, medlemsstaterna och Macao SAR.
- Inget i detta avtal skall förhindra att en person återvänder inom ramen för andra formella eller informella arrangemang.

AVSNITT VII

GENOMFÖRANDE OCH TILLÄMPNING

Artikel 17

Kommitté för återtagande

- De avtalsslutande parterna skall bistå varandra vid tillämpningen och tolkningen av detta avtal. För detta ändamål skall de inrätta en kommitté för återtagande som bland annat skall ha till uppgift
 - att övervaka tillämpningen av detta avtal,
 - att besluta om arrangemang som är nödvändiga för ett enhetligt genomförande av avtalet,
 - att regelbundet utbyta information om de genomförandeprotokoll som i enlighet med artikel 18 upprättas av enskilda medlemsstater och av Macao SAR,
 - att rekommendera ändringar i detta avtal.
- Rekommendationer från kommittén för återtagande om ändring av bilagorna till detta avtal får godkännas av parterna genom ett förenklat förfarande.
- Kommittén för återtagande skall vara sammansatt av företrädare för gemenskapen och Macao SAR; gemenskapen skall företrädas av Europeiska gemenskapernas kommission som skall biträdas av experter från medlemsstaterna.

4. Kommittén för återtagande skall sammanträda när så är nödvändigt på begäran av en av de avtalsslutande parterna.

5. Kommittén för återtagande skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 18

Genomförandeprotokoll

1. Macao SAR och en medlemsstat kan upprätta genomförandeprotokoll som skall innefatta bestämmelser om

- a) utseende av behöriga myndigheter, gränspasseringsställen, utbyte av kontaktpunkter och kommunikationsspråk,
- b) villkoren för transitering av personer under en annan jurisdiktion, under eskort,
- c) andra bevismedel och dokument än de som anges i bilagorna 1–4 till detta avtal.

2. De genomförandeprotokoll som avses i punkt 1 kommer att träda i kraft först efter det att den kommitté för återtagande som inrättas genom artikel 17 har underrättats.

3. Macao SAR samtycker till att tillämpa alla bestämmelser i ett genomförandeprotokoll som upprättas med en medlemsstat även i sina förbindelser med en annan medlemsstat, på den senare medlemsstatens begäran.

Artikel 19

Förhållande till medlemsstaternas bilaterala återtagandavtal eller ordningar för återtagande

Bestämmelserna i detta avtal skall ha företräde framför bestämmelserna i alla bilaterala avtal eller ordningar för återtagande av personer utan uppehållstillstånd som enligt artikel 18 har

ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater och Macao SAR, om bestämmelserna i dessa är oförenliga med bestämmelserna i detta avtal.

AVSNITT VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Ikraftträdande, giltighetstid och upphörande

1. Detta avtal skall ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras respektive förfaranden.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna till varandra anmält att de förfaranden som avses i punkt 1 har avslutats.

3. Detta avtal skall vara giltigt under en obestämd tid, såvida det inte sägs upp i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

4. Var och en av de avtalsslutande parterna kan säga upp detta avtal genom en skriftlig anmälan till den andra avtalsslutande parten. Detta avtal skall upphöra att gälla sex månader efter dagen för en sådan underrättelse.

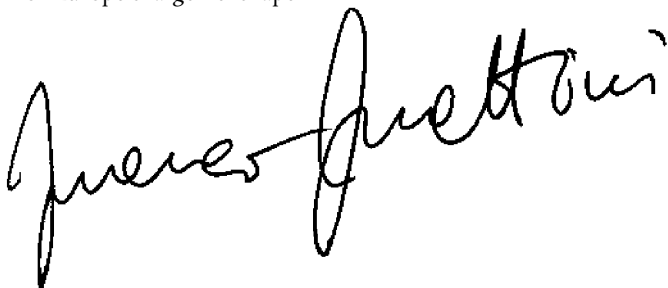
Artikel 21

Bilagor

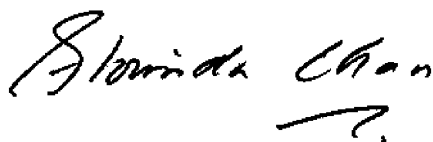
Bilagorna 1–6 skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

Utfärdat i Luxemburg den trettonde oktober tjugohundratre i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla är lika giltiga.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Economische Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Por la Región Administrativa Especial de Macao de la República Popular de China
For Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao
Für die Sonderverwaltungsregion Macau der Volksrepublik China
Για την Ειδική Διοικητική Περιφέρεια Μακάο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
For the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China
Pour la région administrative spéciale de Macao de la République populaire de Chine
Per la Regione ad amministrazione speciale di Macao della Repubblica popolare cinese
Voor de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China
Pela Região Administrativa Especial de Macau da República Popular da China
Kiinan kansantasavallan Macaon erityishallintotalueen puolesta
För folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao

BILAGA 1

Gemensam förteckning över dokument vilkas uppvisande anses utgöra bevis för medborgarskap eller stadigvarande bosättning

(artiklarna 2.1, 3.1, 4.1 och 5.1)

Medlemsstaterna:

- Pass av alla slag (nationella pass, diplomatpass, tjänstepass, kollektiva pass och ersättningspass, inbegripet pass för barn).
- Identitetskort av alla slag (inbegripet tillfälliga och provisoriska).
- Tjänsteböcker och militära identitetskort.
- Sjöfartsböcker och tjänstgöringsbevis för skeppare.
- Officiella dokument som anger den berörda personens nationalitet.

Macao:

- Pass utställda av den särskilda administrativa regionen Macao (Passaporte da Região Administrativa Especial de Macau).
 - Identitetskort för stadigvarande bosatta personer utfärdade av den särskilda administrativa regionen Macao (Bilhete de Identidade de Residente Permanente da Região Administrativa Especial de Macau).
 - Officiella dokument som anger att den berörda personen har status som stadigvarande bosatt.
-

BILAGA 2

Gemensam förteckning över dokument vilkas uppvisande anses utgöra ett skäligt antagande om medborgarskap eller stadigvarande bosättning

(artiklarna 2.1, 3.1, 4.1 och 5.1)

- Fotokopior av alla de dokument som anges i bilaga 1 till detta avtal.
 - Identitetskort för stadigvarande bosatta personer utfärdade i Macao med första utfärdandedatum för åtminstone sju år sedan.
 - Födelseattester och fotokopior av födelseattester.
 - Vittnesutsagor.
 - Förklaringar av den berörda personen och uppgifter om det språk som han eller hon talar, även fastställt genom ett officiellt testresultat.
 - Alla övriga dokument som kan hjälpa till att fastställa den berörda personens medborgarskap eller stadigvarande bosättning, såsom körkort och tjänstekort från företag.
-

BILAGA 3

Gemensam förteckning över dokument vilka anses utgöra bevis för uppfyllande av villkoren för återtagande av personer under en annan jurisdiktion

(artiklarna 3.1 och 5.1)

- Visum, inrese- och utresestämplar eller liknande påteckning i den berörda personens resedokument.
 - Biljetter, intyg och räkningar av alla slag (t.ex. hotellräkningar, besökskort hos läkare och tandläkare, inträdeskort till offentliga och privata inrättningar osv.) som klart utvisar att den berörda personen vistats på den anmodade medlemsstatens eller Macao SAR:s territorium.
 - Tågbiljetter och biljetter eller passagerarlistor för flyg- eller båtresor som utvisar resvägen över den anmodade statens territorium.
 - Upplysningar som visar att den berörda personen har använt sig av en researrangörs eller resebyrås tjänster.
-

BILAGA 4

Gemensam förteckning över dokument vilka anses utgöra tillräcklig bevisning för uppfyllande av villkoren för återtagande av personer under en annan jurisdiktion

(artiklarna 3.1 och 5.1)

- Officiella uttalanden, särskilt av gränsmyndighetens personal och av andra vittnen som kan intyga den berörda personens gränspassering.
 - Beskrivning av den plats och de omständigheter under vilka den berörda personen stoppades efter inresan till den begärande medlemsstatens eller Macao SAR:s territorium.
 - Upplysningar beträffande en persons identitet eller vistelse som lämnats av en internationell organisation.
 - Rapporter eller bekräftelse av upplysningar som lämnats av familjemedlemmar, medresenärer etc.
 - Förklaring av den berörda personen.
-

BILAGA 5

[Macao SAR:s emblem]

..... (Ort och datum)

..... (Den begärande myndighetens namn)

Referens

.....

Till

.....

.....

..... (Den mottagande myndighetens namn)

BEGÄRAN OM ÅTERTAGANDE

Enligt artikel 7 i avtalet av den 13 oktober 2003 mellan Europeiska gemenskapen och Macao SAR om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

A. PERSONUPPGIFTER

1. Fullständigt namn (stryk under efternamnet):

.....

2. Flicknamn:

.....

3. Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

.....

5. Faderns och moderns namn:

.....

6. Även känd som (tidigare namn, tillnamn eller pseudonymer):

.....

7. Nationalitet och språk:

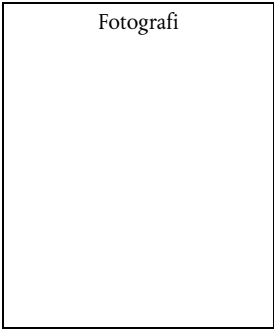
.....

8. Senaste uppehåll i den begärande staten:

.....

9. Adress i den anmodade staten:

.....

Fotografi

B. SÄRSKILDA OMSTÄNDIGHETER GÄLLANDE DEN PERSON SOM SKALL ÖVERFÖRAS

1. Hälsotillstånd

(t.ex. hänvisning till särskild medicinsk vård, smittsam sjukdoms latinska namn):

.....

2. Uppgift om särskilt farlig person

(t.ex. misstänkt för allvarligt brott, aggressivt uppträdande):

.....

C. BIFOGADE BEVISMEDEL

1. (typ av dokument) (serienummer, datum och ort för utfärdande)

..... (utfärdande myndighet) (sista giltighetsdag)

2. (typ av dokument) (serienummer, datum och ort för utfärdande)

..... (utfärdande myndighet) (sista giltighetsdag)

3. (typ av dokument) (serienummer, datum och ort för utfärdande)

..... (utfärdande myndighet) (sista giltighetsdag)

4. (typ av dokument) (serienummer, datum och ort för utfärdande)

..... (utfärdande myndighet) (sista giltighetsdag)

5. (typ av dokument) (serienummer, datum och ort för utfärdande)

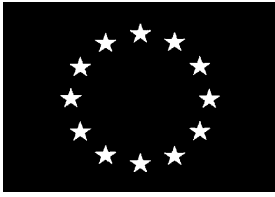
..... (utfärdande myndighet) (sista giltighetsdag)

D. ANMÄRKNINGAR

.....
.....
.....

..... (Signatur) (Sigill/stämpel)

BILAGA 6

[Macao SAR:s emblem]

.....
(Ort och datum).....
(Den begärande myndighetens namn)

Referens

Till

.....
(Den mottagande myndighetens namn)

BEGÄRAN OM TRANSITERING

enligt artikel 13 i avtalet av den 13 oktober 2003 mellan Europeiska gemenskapen och Macao SAR om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

A. PERSONUPPGIFTER

1. Fullständigt namn (stryk under efternamnet):

.....

2. Flicknamn:

.....

3. Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

.....

5. Även känd som (tidigare namn, tillnamn eller pseudonymer):

.....

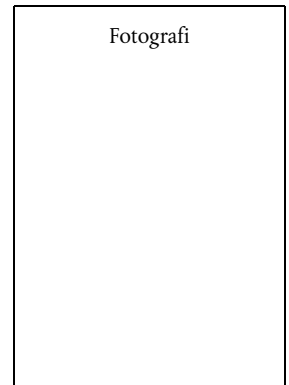
6. Nationalitet och språk:

.....

7. Resedokumentets typ och nummer:

.....

Fotografi

B. TRANSITERING

1. Typ av transitering

 med flyg med båt landvägen

2. Slutlig bestämmelsestat

.....

3. Eventuella andra transiteringsstater

.....

4. Föreslaget gränspasseringsställe, datum, tidpunkt för överföring och eventuell eskort

.....

.....

.....

5. Inresetillstånd garanterat i annan transiteringsstat och i den slutliga bestämmelsestaten

(Artikel 12.2)

 Ja Nej

6. Kännedom om eventuellt skäl för vägran till transitering

(Artikel 12.3)

 Ja Nej

C. ANMÄRKNINGAR

.....

.....

.....

.....
(Signatur)

(Sigill/stämpel)

GEMENSAM FÖRKLARING OM STATSLÖSA PERSONER

De avtalsslutande parterna noterar att det för närvarande inte finns någon internationell konvention eller något internationellt avtal om statslösa personer som är tillämpliga på Macao SAR. De är därför överens om att denna kategori av personer skall omfattas av definitionen "personer under en annan jurisdiktion" i artikel 1 d.

GEMENSAM FÖRKLARING OM VISUM

De avtalsslutande parterna noterar att det enligt Macaos nuvarande lagstiftning utfärdas visum endast vid ankomsten till Macao och att det upphör att gälla vid utresan från Macao. Det är därför juridiskt sett omöjligt för en medborgare i ett tredjeland att resa in i en medlemsstat i EU och samtidigt inneha ett giltigt visum för Macao.

Parterna är överens om att samråda med varandra i god tid om denna rättsliga situation skulle ändras.

GEMENSAM FÖRKLARING OM ARTIKEL 3.2 A

De avtalsslutande parterna är överens om att personer under en annan jurisdiktion som "endast transiterar utan att inresa" i den mening som avses i artikel 3.2 a är personer vilkas transitering äger rum med Macao SAR:s behöriga myndigheters vetskap eller med eskort av dessa myndigheter.

GEMENSAM FÖRKLARING OM DANMARK

De avtalsslutande parterna noterar att detta avtal inte gäller Konungariket Danmarks territorium eller medborgare. Under dessa omständigheter bör Macao SAR och Danmark ingå ett återtagandavtal med motsvarande innehåll som detta avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING OM ISLAND OCH NORGE

De avtalsslutande parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Island och Norge, särskilt i kraft av avtalet av den 18 maj 1999 beträffande dessa länders associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Under dessa omständigheter bör Macao SAR ingå ett återtagandavtal med Island och Norge med motsvarande innehåll som detta avtal.
